

คำนำ

การวิจัยเล่มนี้เป็นการนำเสนอรูปแบบ แผนผังเส้นทาง การพัฒนาชุมชนเขตลาดกระบัง มี 1 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ แบ่งการท่องเที่ยวออกเป็น 4 เส้นทาง คือ

เส้นทางที่ 1 ชมพิพิธภัณฑ์หลวงพรตท่านเลี่ยม วัดปลุกศรัทธา วัดลาดกระบัง

เส้นทางที่ 2 วัดราชโกษา ตลอดจนถึงตลาดคลองสวน 100 ปี

เส้นทางที่ 3 วัดหัวคู่วัดศรีวารีน้อย วัดบางพลีใหญ่ ตลอดคลองสวน 100 ปี

เส้นทางที่ 4 วัดสุทธาโกชน วัดทิพพาวาส วัดทองสัมฤทธิ์

ผลงานวิจัยครั้งนี้พบว่า การจัดกิจกรรมให้ชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ก. กิจกรรมที่ทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว 1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น 2. การจัดหน่วยประชาสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวประจำ 3. สนามบินสุวรรณภูมิ 4. การจัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ข. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น 1. การจัดให้มีการรณรงค์การป้องกันการปล่อยน้ำเสียในลำคลอง 2. การจัดให้มีการเก็บหรือทำลายผักตบชวาที่อยู่ในลำคลอง 3. การจัดศูนย์ป้องกันความปลอดภัย

นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศในเขตลาดกระบัง มี 3 ปัจจัย ได้แก่ 1. การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก 2. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว 3. การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์

อย่างไรก็ตามผลงานวิจัยเป็นแนวทางให้กับรัฐบาลวางแผนและพัฒนาชุมชนลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงบประมาณที่สนับสนุนทุนและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยนี้และขอขอบคุณผู้อำนวยการเขตลาดกระบัง ชุมชนเขตลาดกระบังที่ให้ข้อมูล อาจารย์สมเกียรติ ต้นดีวงศ์วณิชย์ คุณวิภา เชื้อกำลังแรง ที่ได้ช่วยจัดพิมพ์งานนี้จนสำเร็จ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล)

หัวหน้าโครงการวิจัย

RCH
G
155
T5
ร169๑
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 84039
วัน,เดือน,ปี..... 25 ก.ย. 2551

๑๑๙๘๐๑๖๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	57
3.1.3 ตัวแปรที่ศึกษา.....	57
3.1.4 ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม.....	57
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4.1 ข้อมูลทั่วไป.....	59
4.2 การจัดกิจกรรมให้ชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว.....	62
4.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชน ลาดกระบัง.....	66
4.3.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว เชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง.....	66
4.3.2 สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง.....	69
4.4 รูปแบบแผนผังเส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับชาวไทยและต่างประเทศ.....	71
4.4.1 รูปแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับชาวไทยและต่างประเทศ มี 1 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ แบ่งออกเป็น 4 เส้นทาง.....	71
4.4.2 เส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบังสำหรับ แหล่งท่องเที่ยว.....	73
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	95
5.1 ความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย.....	95
5.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	96
5.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้การวิจัย.....	96

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	97
5.4.1 ประชากร.....	97
5.4.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	97
5.5 สรุป.....	97
5.6 อภิปรายผล.....	122
5.7 ข้อเสนอแนะ.....	129
บรรณานุกรม.....	132

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของชุมชนเขตลาดกระบังให้กับชาวไทยและต่างประเทศ.....	59
4.2 จำนวนร้อยละ การจัดกิจกรรมให้ชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว.....	62
4.3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม.....	67
4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหาตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง.....	68
4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์.....	70

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พื้นที่เขตลาดกระบังจัดว่าเป็นพื้นที่เขตชั้นนอกสุดทางด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีลักษณะพื้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทิศเหนือติดเขตหนองจอกและเขตมีนบุรี ทิศตะวันตกติดเขตบึงกุ่ม และเขตประเวศ ทิศตะวันออกติดจังหวัดฉะเชิงเทรา และทิศใต้ติดอำเภอบางพลีจังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่ติดทิศตะวันออก-ตะวันตก กว้างประมาณ 7 กิโลเมตร และยาวประมาณ 18 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่รวม 124 ตารางกิโลเมตร เขตลาดกระบังมีคลองทั้งหมด 60 คลอง

ปัจจุบันเขตลาดกระบังแบ่งพื้นที่ปกครองออกเป็น 6 แขวง ได้แก่ แขวงลาดกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงทับยาว แขวงลำปลาทิว และแขวงชุมทอง เส้นแบ่งเขตปกครองเกือบทั้งหมดใช้แนวคูคลองเป็นเส้นแบ่ง โดยแขวงที่มีขนาดใหญ่จะอยู่ทางด้านตะวันออก เป็นแขวงที่มีความเป็นเมืองน้อยที่สุด ได้แก่ แขวงชุมทอง แขวงทับยาว และแขวงลำปลาทิว ส่วนแขวงที่มีการพัฒนาเป็นเมืองสูงสุด และมีความหนาแน่นของประชากรสูง ได้แก่ แขวงลาดกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น และแขวงคลองสามประเวศ

การตั้งถิ่นฐานของประชากรแต่เดิมอยู่ริมน้ำ มีวัด บ้านเรือน และโรงเรียน กระจายอยู่ตามแนวคลอง พื้นที่โดยทั่วไปใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นหลัก มีตลาดหัวตะเข้และร้านค้าตั้งอยู่ในย่านศูนย์กลาง ปัจจุบันมีการตั้งบ้านเรือน โดยยึดถนนเป็นหลัก มีถนนเชื่อมต่อถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง เชื่อมต่อเจ้าหมุ่มบ้านผ่าน ไปถนนสุวินทวงศ์หลายเส้นทาง มีประชากรอาศัยอยู่ในพื้นที่ประมาณแสนกว่าคน มีหน่วยงานสำคัญอยู่ในพื้นที่เขตลาดกระบังหลายหน่วยงาน ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีโรงเรียนในสังกัดเขตลาดกระบัง 20 โรงเรียน มีวัด และมีมัสยิด นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดแห่งชาติ สนามกีฬาระดับมาตรฐาน นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง สนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ เป็นต้น นอกจากนี้ เขตลาดกระบังยังคงความเป็นธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมเหลืออยู่ ซึ่งแตกต่างจากเขตอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แขวงชุมทอง และแขวงทับยาว ยังคงความเป็นชนบทเหลืออยู่ โดยประชาชนในแถบนี้ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีวิถีชีวิตแบบชาวบ้านที่น่านั่งศึกษา และอนุรักษ์ไว้เป็นตัวอย่างควรแก่การศึกษา และพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ปัจจุบันท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีพื้นที่ประมาณ 20,000 ไร่ ซึ่งอยู่ติดกับเขตลาดกระบัง และสถานที่ท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบแผนผัง เส้นทาง

การพัฒนาชุมชนเขตลาดกระบังเป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบ แผนผัง เส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

1.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนเขตลาดกระบังให้กับทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศในเขตลาดกระบัง

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิด แบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ลักษณะกายภาพและสภาพแวดล้อมเขตลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของ สมชาติ วิณิชนกิจ (2547) ส่วนที่ 2 และ 3 ใช้กรอบแนวคิดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2506) เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิด คือ

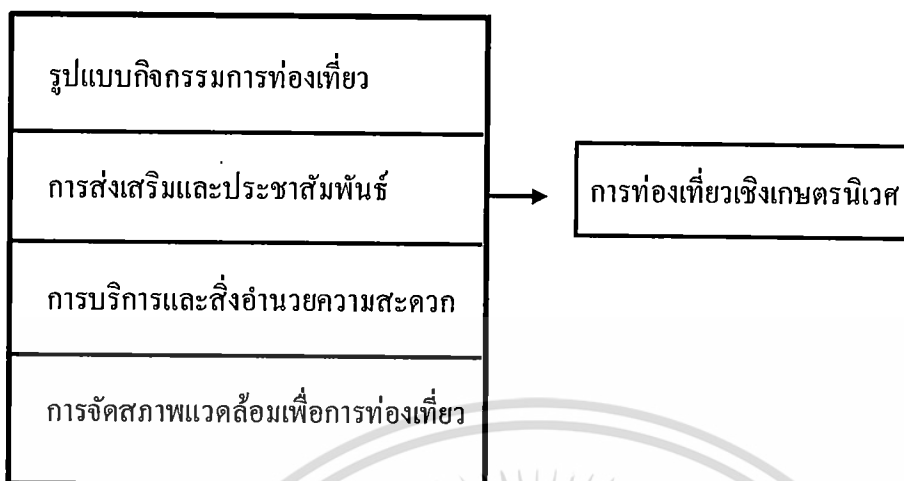
ส่วนที่ 1 ลักษณะกายภาพและสภาพแวดล้อมเขตลาดกระบัง

1. ลักษณะที่ตั้งเขตลาดกระบัง
2. ขนาดพื้นที่
3. อาณาเขตที่ติดต่อกับ
4. สภาพภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศ
5. ภูมิทัศน์เมืองชานเมือง

ส่วนที่ 2 การจัดกิจกรรมของชุมชน

1. กิจกรรมการทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศในเขตลาดกระบัง

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ ประชาชน ในพื้นที่เขตลาดกระบัง ช่วงธันวาคม 2549 จำนวน 142,460 คน
 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่เขตลาดกระบัง จำนวน 142,460 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย
 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 472 คน

ตัวแปร คือ

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่เขตลาดกระบัง รองรับสนามบินสุวรรณภูมิเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้กับชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับรองรับชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ตัวแปรต้น ได้แก่ (X_1) = รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว, (X_2) = การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์, (X_3) = การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก, (X_4) = การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว

ตัวแปรตาม ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ

3. ตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศในเขตลาดกระบัง ดังนี้

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ประชาชนท้องถิ่นลาดกระบัง คือ กลุ่มคนในพื้นที่อาศัยอยู่ในเขตลาดกระบัง มีทั้งหมด 6 แขวง ได้แก่ 1. แขวงลาดกระบัง 2. แขวงคลองสองต้นนุ่น 3. แขวงคลองสามประเวศ 4. แขวงทับยาว 5. แขวงลำปลาทิว และ 6. แขวงชุมทอง

1.5.2 เส้นทางสัญจร หมายถึง เส้นทางที่ใช้เดินทางจากที่หนึ่ง ไปยังอีกที่หนึ่ง เช่น ถนน ทางเท้า ทางเรือ เป็นต้น

1.5.3 นักท่องเที่ยว หมายถึง กลุ่มคนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง

1.5.4 พื้นที่ริมน้ำในเขตลาดกระบัง หมายถึง ขอบเขตพื้นที่เมืองบริเวณติดน้ำ รวมถึงตั้งแต่แหล่งน้ำ คูคลอง

1.5.5 กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างให้ชุมชนมีความเป็นอยู่ของชุมชนดีขึ้น

1.5.6 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นให้มีการท่องเที่ยวที่มีหลายกิจกรรมที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน หรือต่างเวลากันก็ได้เช่น การท่องเที่ยวแบบ Home Stay วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น วัดต่าง ๆ เทศกาลอาหาร ตลาดน้ำ นวดแผนไทย ศูนย์บริการ

1.5.7 การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ หมายถึง การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง หรือส่งเสริมให้มีการเตรียมความพร้อม เช่น เตรียมมัคคุเทศก์ จัดอบรมภาษาต่างประเทศ จัดอบรมด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมให้จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับชุมชน

1.5.8 การบริการและถึงอำนวยความสะดวก เช่น จัดให้มีจุดท่าเรือ จุดขึ้นลงควรมีความสัมพันธ์ และสามารถเชื่อมโยงได้กับทางสัญจรอื่น ๆ เพื่อความสะดวกในการเดินทาง และจัดความพร้อมในเรื่องการให้บริการ

1.5.9 การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง การจัดให้มีป้ายบอกเส้นทางจราจร เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ให้มีสถานที่เก็บขยะตามแหล่งท่องเที่ยว จัดให้มีการรณรงค์ป้องกันการปล่อยน้ำเสีย ในลำคลอง จัดให้มีการเก็บและทำลายผักตบชวา จัดให้มีการป้องกันดินทรุดตามริมคลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ได้ครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ประวัติความเป็นมาของเขตลาดกระบัง
- 2.2 วัตถุประสงค์
- 2.3 หลักการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง
- 2.4 การเผยแพร่วัฒนธรรมการท่องเที่ยวทางเรือ เขตลาดกระบัง

2.1 ประวัติความเป็นมาของเขตลาดกระบัง

เขตลาดกระบัง เดิมเป็นอำเภอแสนแสบ จังหวัดมณฑลบุรี ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอลาดกระบัง และเมื่อมีการยุบจังหวัดมณฑลบุรีไปขึ้นกับจังหวัดพระนคร อำเภอลาดกระบังจึงได้ขึ้นกับจังหวัดพระนคร ต่อมาเมื่อ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2481 กระทรวงมหาดไทยได้ลดฐานะจากอำเภอลาดกระบังเป็นกิ่งอำเภอ ลาดกระบัง จนเมื่อ 6 มีนาคม พ.ศ. 2500 จึงมีฐานะเป็นอำเภอลาดกระบังอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อมีการยุบ นครหลวงกรุงเทพธนบุรีเป็นกรุงเทพมหานคร และมีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้เรียกคำว่า อำเภอ เป็นเขต จึงเรียกอำเภอลาดกระบัง เป็นเขตลาดกระบัง ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา

สภาพภูมิศาสตร์ แนวเขตติดต่อ

เขตลาดกระบังมีพื้นที่ทั้งหมด 123.859 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 77,406.1 ไร่ เป็นเขต ธานีเมืองฝั่งตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่อาณาเขตติดต่อกับเขตปกครองอื่น ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับเขตมีนบุรี และเขตหนองจอก
ทิศใต้	ติดกับอำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ
ทิศตะวันตก	ติดกับเขตประเวศ และเขตสะพานสูง
ทิศตะวันออก	ติดกับอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สภาพภูมิศาสตร์ โดยทั่วไปเป็นท้องทุ่ง มีพื้นที่ประมาณ 1 ใน 3 เป็นพื้นที่เกษตรกรรม โดยอาศัย ปลูกองุ่นในพื้นที่ซึ่งมีอยู่ทั้ง 46 คลอง และยังได้อาศัยคูคลองเหล่านั้นในการสัญจรไปมาอีกด้วย ลักษณะ สำคัญอีกประการหนึ่งของพื้นที่เขตลาดกระบัง คือ เป็นเขตรับน้ำฝั่งตะวันออก เนื่องจากเป็นที่ราบลุ่ม กล้วยแอ่งกระทะ จึงมักเกิดปัญหาน้ำท่วมเป็นประจำ

การปกครอง แบ่งเป็น 6 แขวง 46 หมู่บ้าน ดังนี้

1. แขวงลาดกระบัง
2. แขวงคลองสองต้นนุ่น
3. แขวงคลองสามประเวศ
4. แขวงลำปลาทิว
5. แขวงทับยาว
6. แขวงชุมทอง

จำแนกจำนวนบ้านเปรียบเทียบกับจำนวนพื้นที่รายแขวง ดังนี้

แขวง	พื้นที่ (ตร.กม)	จำนวนบ้าน (หลังคาเรือน)
แขวงลาดกระบัง	10.823	10,196
แขวงคลองสองต้นนุ่น	14.297	19,089
แขวงคลองสามประเวศ	17.458	6,586
แขวงลำปลาทิว	25.834	7,040
แขวงทับยาว	33.752	5,321
แขวงชุมทอง	21.695	1,734
รวม	123.859	49,966

* หมายเหตุ ข้อมูล ณ ธันวาคม พ.ศ. 2548

จำนวนประชากร

แขวง	จำนวนราษฎร		
	ชาย	หญิง	รวม
แขวงลาดกระบัง	14,364	15,482	29,846
แขวงคลองสองต้นนุ่น	26,222	28,076	54,298
แขวงคลองสามประเวศ	6,583	7,128	13,711
แขวงลำปลาทิว	8,153	8,664	16,817
แขวงทับยาว	8,262	8,728	16,990
แขวงชุมทอง	3,225	3,440	6,665
รวม	66,809	71,518	138,327

* หมายเหตุ สํารวจ ณ มีนาคม พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคม เส้นทางหลักที่ใช้ในการคมนาคม แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. เส้นทางคมนาคมในเขต เดิมประชาชนส่วนใหญ่จะใช้เส้นทางน้ำเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันการคมนาคมได้พัฒนา มีการก่อสร้างถนนสายต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางติดต่อกันได้สะดวกยิ่งขึ้น ดังนั้น ประชาชนจึงหันมาใช้ในการเดินทาง โดยรถยนต์มากกว่าทางเรือ แต่ยังมีบางท้องที่ที่ยังใช้ในการเดินทางทางเรืออยู่ เนื่องจากยังไม่มีถนนตัดผ่าน

2. เส้นทางคมนาคมระหว่างเขตกับภายนอกเขต ประชาชนส่วนใหญ่จะใช้เส้นทางรถยนต์ และทางรถไฟในการเดินทางเข้าสู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง

ถนน ที่สำคัญ มีอยู่ 6 สาย

1. ถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง ติดต่อระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตประเวศ และเขตพระ โขนง (สำนักงาน โยธาธุแลรับผิชอบ)

2. ถนนร่มเกล้า ติดต่อระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตมีนบุรี (กรมทางหลวงคูแลรับผิชอบ)

3. ถนนฉลองกรุง (ถนนลำปลาทิว) ติดต่อระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตหนองจอก (สำนักงาน โยธาธุแลรับผิชอบ)

4. ถนนเจ้าคุณทหาร ถนนเชื่อมต่อระหว่างถนนร่มเกล้ากับถนนฉลองกรุง (สำนักการ โยธาธุแลรับผิชอบ)

5. ถนนหลวงแพ่ง (สำนักงาน โยธาธุแลรับผิชอบ)

6. ถนนกิ่งแก้ว เป็นถนนเชื่อมต่อระหว่างถนนอ่อนนุช-ลาดกระบังกับถนนบางนา-ตราด จังหวัดสมุทรปราการ (กรมทางหลวงคูแลรับผิชอบ)

7. ถนนชุมทอง-ลำต้อยติ่ง

ทางรถไฟ มีรถไฟสายตะวันออกแล่นผ่านสถานีรถไฟลาดกระบัง สถานีรถไฟหัวตะเข้ และสถานีรถไฟหลวงแพ่ง

ทางน้ำ เส้นทางหลักที่สำคัญ แบ่งเป็น

1. คลองที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทานมี 8 คลอง คือ

1.1 คลองหัวตะเข้

1.4 คลองทับยาว

1.7 คลองประเวศบุรีรมย์

1.2 คลองจรเข้ไฉย

1.5 คลองลำปลาทิว

1.8 คลองหลวงแพ่ง

1.3 คลองลาดกระบัง

1.6 คลองพระยาเพ็ชร

2. คลองที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานการระบายน้ำ กทม. มี 7 คลอง คือ

2.1 คลองหนึ่ง

2.4 คลองสี่

2.7 คลองลาดบัวขาว

2.2 คลองสอง

2.5 คลองแม่จันทร์

2.3 คลองสาม

2.6 คลองตาผูก

3. คลองที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขตลาดกระบัง มี 31 คลอง คือ

3.1 คลองบัวเกราะ	3.9 คลองบัวลอย	3.17 คลองลำทับยาว
3.2 คลองลำตาแฝง	3.10 คลองหนองคา	3.18 คลองแขก
3.3 คลองลำชะล่า	3.11 คลองหนองตะกร้า	3.19 คลองกาหลง
3.4 คลองลำตาอู่	3.12 คลองรางตาผ่อง	3.20 คลองลำอ้ายเบน
3.5 คลองลำมะละกอ	3.13 คลองลำหลุมบัว	3.21 คลองรางตาพวย
3.6 คลองลำมะขาม	3.14 คลองมอญ	3.22 คลองลำพะอง
3.7 คลองแยกพระองค์	3.15 คลองลำกอไผ่	3.23 คลองเจ๊ก
3.8 คลองลำบึงบัว	3.16 คลองลำอ้อต้น	3.24 คลองลำแดงโม
3.25 คลองลำนายโส	3.28 คลองลำตาอิน	3.31 คลองลำชวดเคย
3.26 คลองหนองปรือ	3.29 คลองบางคูเวียง	
3.27 คลองตาสอน	3.30 คลองรางตาเกษม	

นอกจากนี้ ยังมีคลองเล็ก และลำรางเชื่อมต่อกคลองต่าง ๆ อีกมากมาย

อาชีพ

ลักษณะภูมิประเทศของเขตลาดกระบัง เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม แต่เนื่องจากการตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้นในพื้นที่ โดยนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบกับการเข้ามาลงทุนของภาคเอกชน มีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่ง ประชาชนส่วนใหญ่จึงหันมาประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาได้แก่ อาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และอื่น ๆ

สถานที่สำคัญทางศาสนา

1. วัด จำนวน 13 วัด คือ

1.1 วัดลานบุญ	1.2 วัดสังฆราชา	1.3 วัดปลุกศรัทธา
1.4 วัดลาดกระบัง	1.5 วัดพลมานีย์	1.6 วัดราชโกษา
1.7 วัดชุมทอง	1.8 วัดอุทัยธรรมาราม	1.9 วัดสุทธาโกชน์
1.10 วัดทิพพาวาส	1.11 วัดบึงบัว	1.12 วัดปากบึง
1.13 วัดบำรุงริน		

2. มัสยิด จำนวน 6 แห่ง คือ

2.1 มัสยิดน้าฟิอะห์ (ลำนายโส)	แขวงคลองสองต้นนุ่น
2.2 มัสยิดคารู่มูฮิบีน	แขวงคลองสองต้นนุ่น
2.3 มัสยิดมานารู่มุสตา	แขวงชุมทอง
2.4 มัสยิดมุฮายีรีน	แขวงชุมทอง
2.5 มัสยิดคารู่มุกีม	แขวงชุมทอง
2.6 มัสยิดชรอตุลญันนะห์	แขวงชุมทอง

3. โบสถ์ จำนวน 1 แห่ง คือ วัดพระแม่ประจักษ์เมืองสุรินทร์

4. ศาลเจ้า จำนวน 4 แห่ง คือ

4.1 ศาลเจ้าปั้งเต้า

4.2 ศาลเจ้าแป๊ะกง

4.3 โรงเจเฮงตั้ว

4.4 โรงเจเทียงป้อฮุกตั้ง

มูลนิธิ จำนวน 29 มูลนิธิ

สถานพยาบาล จำนวน 8 แห่ง คือ

1. โรงพยาบาลลาดกระบัง สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

2. ศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง

3. โรงพยาบาลเอกชน จำนวน 2 แห่ง

สถานี่ตำรวจ จำนวน 5 แห่ง คือ

1. สถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง

2. สถานีตำรวจนครบาลจรเข้ไฉ่

3. สถานีตำรวจนครบาลคลองกรุง

4. สถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้า

5. สถานีตำรวจดับเพลิงลาดกระบัง

หน่วยงานราชการ จำนวน 5 แห่ง คือ

1. ศูนย์ดาวเทียม สังกัดกระทรวงคมนาคม

2. สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง

3. หมวดการทางมีนบุรี กรมทางหลวง

4. หอสมุดกลาง สังกัดกรมศิลปากร

5. สนามกีฬาพรตพิทยพยัต สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 7 แห่ง คือ

1. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขลาดกระบัง

2. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขเจ้าคุณทหาร

3. ชุมสายโทรศัพท์ลาดกระบัง

4. การไฟฟ้านครหลวงเขตบางพลี สาขาลาดกระบัง

5. สถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่องของการรถไฟแห่งประเทศไทย

6. สถานีรถไฟลาดกระบัง พระจอมเกล้า หัวตะเข้ หลวงแพ่ง

7. สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

สถาบันการศึกษา จำนวน 29 แห่ง ได้แก่

1. โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 แห่ง คือ

- 1.1 โรงเรียนวัดราชโกษา (เปิดสอนเพิ่มระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว)
- 1.2 โรงเรียนวัดลาดกระบัง
- 1.3 โรงเรียนวัดสังฆราชา (เปิดสอนเพิ่มระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว)
- 1.4 โรงเรียนวัดพลมานีย์
- 1.5 โรงเรียนวัดปากบึง
- 1.6 โรงเรียนลำพะอง
- 1.7 โรงเรียนประสานสามัคคี (บ้านทับยาว)
- 1.8 โรงเรียนแดงเป่า (สิงสุขบูรณะ)
- 1.9 โรงเรียนวัดสุทธาโกชน์
- 1.10 โรงเรียนวัดลานบุญ
- 1.11 โรงเรียนสุเหร่าลำนายไส
- 1.12 โรงเรียนวัดชุมทอง
- 1.13 โรงเรียนวัดบึงบัว
- 1.14 โรงเรียนวัดทิพพาวาส
- 1.15 โรงเรียนตำบลชุมทอง (ประชาอุทิศ)
- 1.16 โรงเรียนชุมทอง (เพชรทองคำอุปถัมภ์)
- 1.17 โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา
- 1.18 โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา
- 1.19 โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง
- 1.20 โรงเรียนวัดป่ารุ่งรื่น

2. โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 3 แห่ง คือ

- 2.1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า
- 2.2 โรงเรียนพรตพิทยพยัต
- 2.3 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง

3. โรงเรียนเอกชน จำนวน 4 แห่ง คือ

- 3.1 โรงเรียนมาเรียลัย เปิดสอนชั้นอนุบาล-ม.6
- 3.2 โรงเรียนปัญญาภรณ์ เปิดสอนชั้นอนุบาล-ป.6
- 3.3 โรงเรียนเซนต์จิมซิลป์ เปิดสอนชั้นอนุบาล-ป.6
- 3.4 โรงเรียนศึกษาพัฒนา เปิดสอนชั้นอนุบาล-ป.6

4. วิทยาลัย จำนวน 2 แห่ง คือ

- 4.1 วิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
- 4.2 วิทยาลัยพลศึกษาเอเซีย (เอกชน)

5. มหาวิทยาลัย จำนวน 1 แห่ง คือ

- 5.1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชุมชน ซึ่งจัดตั้งตามระเบียบของกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2548 มีจำนวน 50 ชุมชน ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 แห่ง คือ

1. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนมิตรปลูกศรัทธา
2. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดสุทธาโภชน์
3. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา หมู่ที่ 7 ลำปลาทิว (ทิพพาวาส)
4. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา หมู่ที่ 13 ลำปลาทิว (ลำคูเวียง)
5. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบำรุงริน
6. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดพลมานีย์
7. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดราชโกษา

ภารกิจของหน่วยงานของสำนักงานเขตลาดกระบัง

มีอำนาจหน้าที่กับงานปกครองท้องถิ่น การพัฒนาชุมชน การส่งเสริมอาชีพ การทะเบียน การโยธา การรักษาที่สาธารณะ การพัฒนาผังเมืองเขต การระบายน้ำ การสาธารณสุข การจัดเก็บรายได้ การรักษาความสะอาด การดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ การดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา การควบคุมดูแลโรงเรียน ประถมศึกษา การดูแลและรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ตามที่ได้รับมอบหมาย มี 10 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายปกครอง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสารบรรณและธุรการทั่วไป การเงินและพัสดุ การบริหารงานบุคคล การปกครองท้องถิ่น การเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ การรับแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ และอุบัตินัย การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน การจัดทำแผนพัฒนาเขต งานด้านสารสนเทศ การรับส่งวิทยุของเขต การดูแลรักษาสถานที่ และยานพาหนะส่วนกลาง และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

2. ฝ่ายทะเบียน มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร ทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนทั่วไป ได้แก่ ทะเบียนครอบครัวและพินัยกรรม ทะเบียนชื่อตัว ชื่อสกุล ทะเบียนมูลนิธิ การทะเบียนมัสยิดอิสลาม และทะเบียนศาลเจ้า การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตลอดจนการดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร และพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ฝ่ายโยธา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการก่อสร้าง ซ่อมแซมและปรับปรุง โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร และสิ่งสาธารณะประ โยชน์ต่าง ๆ ให้เป็นไปตามงบประมาณประจำปี การสำรวจเพื่อวางแผนการก่อสร้าง การปรับปรุงระบบระบายน้ำ การบำรุงรักษาคูคลองและท่อระบายน้ำ การป้องกันน้ำ

ทว่ม การควบคุมบังคับการหรือปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตรวจสอบควบคุม ดูแลรักษาที่สาธารณะ ดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาเมือง วางผังปรับปรุงบริเวณเฉพาะแห่งหรือบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตรวจสอบและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามมาตรฐานผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร รวมทั้งวางแผนด้านงบประมาณและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

4. ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสุขาภิบาลอาหาร การสุขาภิบาลสถานที่ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพ การสุขาภิบาลตลาด การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม การสุขาภิบาลทั่วไป ให้ได้มาตรฐานทางสุขาภิบาลและถูกสุขลักษณะ การจัดระเบียบหาบเร่-แผงลอยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข การพัฒนาควบคุมและรักษาสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การเผยแพร่อบรมประชาสัมพันธ์ด้านการสุขาภิบาลและการสาธารณสุข การกำจัด ห้าม และการระงับเหตุรำคาญในที่สาธารณะหรือที่เอกชน การอนุญาตให้ใช้เครื่องขยายเสียง และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

5. ฝ่ายรายได้ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการจัดเก็บรายได้ของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย ค่าอากรฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียม โรงฆ่าสัตว์ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ รับแบบแจ้งรายการเพื่อชำระค่าภาษี ตรวจสอบขนาดและประโยชน์การใช้สอยของโรงเรือนและที่ดิน ตรวจสอบขนาดและประเภทของป้าย เพื่อประกอบการประเมินภาษี ติดตามเร่งรัดผู้รับการประเมินภาษีที่ไม่ยื่นแบบตามกำหนด และดำเนินคดีกับผู้ค้างชำระภาษี โดยรวบรวมเอกสารส่งกองกฎหมายและคดี รวบรวมและจัดทำสถิติการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมและการรายงานการจัดเก็บภาษี จัดทำบัญชีแยกประเภท ทะเบียนผลประโยชน์ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

6. ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยการลดมลพิษ และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม การบริการขนถ่ายสิ่งปฏิกูล การดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ให้สวยงามร่มรื่นตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

7. ฝ่ายการศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสารบรรณและธุรการทั่วไป การเงิน บัญชี และพัสดุ การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 ได้แก่ สํารวจเด็กเพื่อการเกณฑ์เด็กเข้าเรียน ผ่อนผันยกเว้นเด็กเข้าเรียนตามเกณฑ์ ควบคุมเด็กในเกณฑ์บังคับ ติดตามเด็กขาดเรียน จำหน่ายเด็ก จัดตั้งยุบ เลิก รวมและเปลี่ยนแปลง โรงเรียน งานกิจกรรมนักเรียนในสถานศึกษา ได้แก่ จัดตั้งกลุ่ม กองลูกเสือ เนตรนารีและยุวกาชาด แต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ยุวกาชาด การทะเบียนลูกเสือ ยุวกาชาด ตรวจเยี่ยมโรงเรียน จัดพิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และข้าราชการในงานศึกษาธิการ การเลือกตั้ง อ.ก.ก. ข้าราชการครู การเลือกตั้งกรรมการ คูรูสภา การนิเทศการศึกษา การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งครู เข้ารับการฝึกอบรม การประชุมสัมมนาครู การนิเทศและตรวจเยี่ยมงานสนับสนุนวิชาการ วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเมินผลโครงการและเผยแพร่งานข้อมูลทางการศึกษา จัดทำรายงานและเผยแพร่การประสานงาน วิชาการระหว่างโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ดำเนินงานศูนย์วิชาการเขต และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

8. ฝ่ายการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานและควบคุมเกี่ยวกับการรับเงิน ในสำนักงานด้วยเครื่องแคชรีจิสเตอร์ (Cash Register) และการรับเงินประเภทอื่น ๆ การเบิกจ่ายเงิน การจัดทำบัญชี การจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ของส่วนราชการต่าง ๆ การจัดทำงบประมาณประจำปี และควบคุมการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ การจัดทำและตรวจสอบฎีกาเบิกจ่ายเงินและตรวจสอบหลักฐานให้ถูกต้องตามระเบียบ การปฏิบัติงานตามระบบคอมพิวเตอร์ของกรุงเทพมหานคร รวม 6 ระบบงาน ได้แก่ ระบบการเงิน ระบบงานบัญชี ระบบงานงบประมาณ ระบบงานจัดซื้อ ระบบงานจัดจ้าง และระบบงานบัญชีทรัพย์สิน และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

9. ฝ่ายเทคนิค มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ บ้านเมืองและบังคับการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็น อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร การวางแผนปฏิบัติงาน การชี้แจงประชาสัมพันธ์ การประสานงานกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดี และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

10. ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการพัฒนาชุมชน ทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจสังคม อนามัย และคุณภาพชีวิต ทั้งในชุมชนแออัด ชุมชนชานเมือง เคหะ ชุมชน หมู่บ้านจัดสรร และชุมชนเมืองที่กรุงเทพมหานครกำหนดขึ้น การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามความจำเป็นขั้นพื้นฐาน การจัดให้มีองค์กรประชาชนในรูปแบบคณะกรรมการ ชุมชน การสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อประโยชน์แก่ชุมชนและทางราชการ การประสานงานกับภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน เช่น สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุน พัฒนาชุมชน กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และการปรับปรุงชุมชนบุกรุก ชุมชนก่อสร้าง

ในด้านการศึกษา การสาธารณสุข และการรักษาความสะอาด การประสานงานกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการรื้อย้ายชุมชน และจัดหาที่อยู่อาศัยแห่งใหม่ที่เหมาะสม ให้การสงเคราะห์แก่ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ประสบภัย ส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาจิตใจ การจัดอบรม ให้คำปรึกษาแนะนำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และความคิดริเริ่มในการพัฒนาชุมชน การส่งเสริม อาชีพของประชาชน เช่น จัดฝึกอบรมอาชีพพระยาศัน และประสานงานจัดหาแหล่งจำหน่ายผลผลิต การให้ข่าวสารด้านแรงงานแก่ผู้ว่างงานในชุมชน การให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการเกษตร สภาพแวดล้อมเพื่อการเกษตร และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค จำนวน 5 หน่วยงาน ดังนี้

1. สำนักงานสรรพากรอำเภอ เขตลาดกระบัง (สังกัดกระทรวงการคลัง) จัดทะเบียนกลุ่มอาชีพ สร้างงานกระจายรายได้ให้ชุมชนผ่านทางกลุ่มอาชีพ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี อากร การรับคืนเงินภาษีอากร การเร่งรัดภาษีอากรค้าง และอากรแสดมปี

2. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเขตพื้นที่ 9 ภาคกระบัง หนองจอก (สังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานคุ้มครองแรงงาน งานแรงงานสัมพันธ์และสวัสดิการแรงงาน งานความปลอดภัยในการทำงาน

3. สำนักงานเกษตรอำเภอ เขตลาดกระบัง (สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานพัฒนาสถาบันเกษตรกร งานส่งเสริมการผลิตงานส่งเสริมการเกษตรในระดับพื้นที่

4. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ เขตลาดกระบัง (สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกัน และกำจัด โรคระบาดสัตว์ การป้องกันและกำจัด โรคพิษสุนัขบ้า การควบคุมและตรวจคุณภาพอาหารสัตว์ การให้คำปรึกษาแนะนำส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์

5. หน่วยงานสถิติ เขตลาดกระบัง (สังกัดกระทรวงกลาโหม) มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. รับราชการทหาร พ.ศ. 2497 เช่น การลงบัญชีทหารกองเกิน การเรียกคนเข้ากองประจำการ

2.2 วัดพุทธศาสนา

วัด ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ให้ความหมายไว้ 3 อย่าง

1. วัด สถานที่ทางศาสนา โดยปกติมี โบสถ์ วิหาร และที่อยู่ของสงฆ์หรือนักบวช เป็นต้น
2. วัด สลัดขึ้น หรือตวัดไปโดยแรง
3. วัด สอบขนาด หรือปริมาณของสิ่งต่างๆ เช่น ส่วนยาว ส่วนกว้าง ส่วนสูง หรือ (วัด)

ความรู้ เป็นต้น

วัด คำที่ 1 มาจากคำว่า วัด หมายความว่า พรต ข้อปฏิบัติ ความประพฤติดี วัดเป็นสถานที่อยู่อาศัยของผู้ประพฤติพรต บำเพ็ญศีลเป็นสถานที่สงฆ์

วัด คำที่ 2 หมายถึง การแสดงกิริยาอาการของกาย คือ สลัด ถ้าปรับให้เข้ากับผู้มีศีล ผู้บำเพ็ญศีล หมายถึง ผู้ที่เข้าวัดต้องสลัดความวุ่นวาย สนุกสนาน ความเป็นอกุศลออกไปจากจิตใจก่อนให้เหลือแต่กายและจิตที่ว่าง โปร่งสบาย จึงจะได้รับการอันสงฆ์ คือ ความสุข สงบ สดชื่น

วัด คำที่ 3 หมายถึงว่า การวัดสอบขนาด กว้าง ยาว สูง พอที่จะนำมาอธิบายให้เข้ากับวัดที่ประพฤติปฏิบัติการถือศีลภาวนาแล้ว ทุกคนต้องพิจารณา (วัด) ความประพฤติ การปฏิบัติของตนเองว่า เป็นอย่างไร มีกุศล หรืออกุศลมากน้อยเพียงใด เป็นการวัดจิตวัดใจ วัดตนเองว่ามีความดี ความไม่ดีอย่างไร เมื่อเข้าวัดมาแล้วมีขนาดใด เมื่อกลับออกไปจากวัดแล้วพึงเข้าแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีไปสู่ความดีได้ ก็นับว่าประเสริฐมีผลบุญกุศล เกิดมงคลแก่ตัวเอง

วัด สถานที่ทางศาสนา เป็นสัญลักษณ์ของพุทธศาสนาสถานที่สำคัญที่ถือเป็นสัญลักษณ์ของวัด คือ โบสถ์ ศาลาการเปรียญ กุฏิ

อุโบสถ นิยมเรียกว่า โบสถ์ เป็นสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูปถือเป็นประธานของวัด เปรียบเหมือนที่ประทับของพระพุทธเจ้า โบสถ์เป็นสถานที่ประกอบสังฆกรรม

ศาลาการเปรียญ เรียกกันทั่วไปว่า ศาลา เป็นอาคารหลังใหญ่ใช้เป็นสถานที่เล่าเรียน อบรม สั่งสอน คำสอนของพระพุทธเจ้า คำว่า เปรียญ หมายความว่า ผู้รู้ปริยัติธรรม คือ ฐุ้ธรรมะ จึงเกิดมีความเคารพนับถือของประชาชนว่า ศาลาการเปรียญ คือ ที่อยู่ของพระธรรม ศาลาการเปรียญยังใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมทางพุทธศาสนาในเทศกาลต่าง ๆ เช่น ทำบุญตักบาตร วันธรรมสวนะ วันตรุษ วันสงกรานต์ เข้าพรรษา ออกพรรษา ฯลฯ ปัจจุบัน ศาลาการเปรียญเปิดโอกาสให้ใช้ในกิจกรรมของทางราชการ ทางการศึกษาอบรม

กุฏิ แปลว่า กระท่อมเป็นที่อยู่ของพระสงฆ์ จะสร้างหลังเล็ก หลังใหญ่เป็นกุฏิไม้ กุฏิตึก ก็เรียกว่า กุฏิ เหมือนกันหมด

ศาสนาสถานส่วนสำคัญของวัด มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับศาสนาสถานทั้ง 3 อย่างนั้น เป็นสิ่งที่หมายแทนพระรัตนตรัย คือ

โบสถ์ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปพระประธาน หมายถึง พระพุทธรัตนะ

ศาลาการเปรียญ เป็นที่ศึกษาพระธรรม ฟังเทศน์ เป็นเครื่องหมายของพระธรรมรัตนะ

กุฏิ เป็นที่อยู่อาศัยของพระสงฆ์ เป็นเครื่องหมายของพระสังฆรัตนะ

นอกจากศาสนาสถานที่กล่าวแล้ว ยังมีสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ตามความจำเป็นและสภาพของวัดแต่ละแห่ง วัดเป็นพุทธศาสนาสถานที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสงฆ์ผู้สืบทอดศาสนาได้มาปฏิบัติธรรม เป็นศูนย์รวมของประชาชนเพื่อประกอบกิจกรรมทางศาสนา เพื่อการศึกษา และบริการสังคม โดยการเผยแพร่ธรรมะ สอนธรรมะ และเจริญธรรมะ ให้ละชั่ว กระทำดี บำบัดทุกข์ให้เกิดสุข

วัดเป็นสถานที่ต้อนรับและรับรองคนทุกชั้น ทุกคนมีศ มีศักดิ์ จนกระทั่งคนยากจนเจ็บไข้ วัดรับได้ทั้งมีความสุข ความสบาย มาวัดมาทำบุญ บริจาคทรัพย์สิ่งของไว้ แม้คนยากจนมีทุกข์ โศกก็รับไว้ ช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ ฉะนั้นวัดจึงเป็นของคนทุกคน วัดรับทั้งความสุขวัดรับความทุกข์ โศกเศร้า เสียใจของคน วัดรับทั้งสุข ทั้ง โศก ทั้งทุกข์ รับได้ทั้งนั้น คนมีสุขอยู่แล้วมาวัดก็ได้รับความสุข ความอึดเอิบใจเพิ่มพูนไป คนที่มีความทุกข์ลำบากมีปัญหาได้รับการแก้ไขทุกข์แก้ไขปัญหาให้เกิดความสงบมีปัญญา วัดเป็นที่ร่มเย็นมีหลังบารมีของพุทธศาสนาช่วยคุ้มครอง แก่ทุก ๆ คน โดยไม่รังเกียจ

วัดจึงเป็นเสมือนแดนสวรรค์ที่มีเข้าถึงวัดย่อมมีสุข สวรรค์แห่งความสุขนั้นอยู่ที่การปฏิบัติธรรม บำเพ็ญทาน รักษาศีล เจริญภาวนา บำเพ็ญสมาธิ จงมีจิตสงบ จะเกิดปัญญามีความรู้แก่ทุกข์ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องมีความสุขร่มเย็น เจริญก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต

แม้แต่พระภิกษุสงฆ์ท่าน ได้ปฏิบัติธรรมะตามคำสั่งสอนขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้า ได้รู้แจ้ง เห็นจริง บรรลุธรรมะ สูโลกกุตระธรรม เป็นอริยสงฆ์ที่เราได้รู้จักกันในนาม หลวงพ่อ หลวงปู่ เมื่อท่านได้บรรลุธรรมแล้วยังสอนธรรมให้แก่ปวงชนให้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบอยู่ ถ้าผู้ใดมีโอกาสควรไปกราบไหว้ รับประทาน ฟังธรรมะ นำมาปฏิบัติ ชำระจิตของเราให้หายเศร้าหมองเสีย จะก่อให้เกิดความสุขกายสบายใจ มีจิต

ผ่องใส เกิดปัญญา แก่ทุกข์ แก้ปัญหาที่มีอยู่ให้หายไปได้อย่างไม่น่าเชื่อ ยิงจะมีผลมากขึ้น ถ้าเรามีความศรัทธา ตั้งใจ บริสุทธิ์ใจ ผู้ที่มีความสุขสบายอยู่ดีแล้วก็จะยิ่งเพิ่มอานิสงส์แห่งความสุขใจ อิ่มใจยิ่งขึ้นไปอีก

อานิสงส์ของท่านผู้สร้างวัด เพียงคนเดียว หรือมีส่วนร่วมกันสร้างวัดไว้ถวายแก่สงฆ์ให้พระภิกษุผู้สืบทอดพระศาสนาได้อยู่อาศัย จะเป็นภิกษุในท้องถิ่น หรือมาจากที่อื่น ได้มาอาศัยอยู่บำเพ็ญศีล ภาวนาให้เกิดความรู้บรรลุนิพพานะ อีกทั้งเป็นเสนาสนะป้องกันอากาศร้อนหนาว ป้องกันลม ฝน แผลง สัตว์ร้าย ทำให้สะดวกสบายในการบำเพ็ญภาวนา ผู้สร้างย่อม ได้รับอานิสงส์มีความสุขมีความสุขได้ผลบุญทั้งกลางวันทั้งกลางคืน วัดยังตั้งอยู่ตราบใด ผู้สร้างย่อมได้บุญกุศลตราบนั้น แม้แต่ผู้ถวายข้าวปลาอาหาร น้ำและสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็นแก่พระสงฆ์ ย่อมได้รับความสุข เจริญ ด้วยลาภยศ สรรเสริญ มีอายุยืน อนามัยดี ปราศจากโรคภัยทั้งปวง อยู่ก็เป็นสุขตายไปแล้วก็เป็นสุข ผู้อยู่ข้างหลังก็ยกย่องสรรเสริญระลึกถึงตลอดไป

พุทธศาสนา เป็นส่วนหนึ่งของวิญญูญาณของชนชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ มาแต่บรรพกาล ทั้งเป็นศาสนาคู่กับไทยมาตลอด เป็นสถาบันที่มั่นคงและยั่งยืนมาจนทุกวันนี้ เพราะความเลื่อมใสศรัทธาของพุทธศาสนิกชนที่เข้มแข็งจึงร่วมกันสร้างวัดขึ้นทั่วไปในประเทศก็มาก

2.2.1 วัดพุทธศาสนาในประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นเมืองพุทธศาสนา ที่เจริญมากในแถบเอเชีย มีวัดพุทธศาสนา 30,100 วัด พุทธศาสนาจากประเทศไทยได้ขยายเผยแพร่ไปยังต่างประเทศหลายประเทศ มีพระอริยสงฆ์ไทยนำคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ปรากฏแก่ชาว โลกอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

ลักษณะของวัด

วัดพุทธศาสนาทั้งหลายมีฐานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคลแบ่งวัดเป็น 2 ลักษณะ

1. วัดที่สมบูรณ คือ วัดที่ทางราชการประกาศขึ้นทะเบียนและได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา แล้ว ถือเป็นวัดที่สมบูรณแบบใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาได้ตามพระวินัย

2. สำนักสงฆ์ เป็นสถานที่เริ่มก่อตั้งจัดทำพิธีกรรมทางศาสนาได้บ้างอย่าง และต้องได้รับอนุญาตประกาศขึ้นทะเบียนเป็นสำนักสงฆ์ เมื่อทางสำนักสงฆ์มีความก้าวหน้าได้รับทำนุบำรุงจากภิกษุสงฆ์ และประชาชน เป็นที่มั่นคง จึงขออนุญาตขึ้นทะเบียนเป็นวัด พระราชทานวิสุงคามสีมา ต่อไป

ฐานะของวัดมี 2 ประเภท

1. วัดหลวง หรือ อารามหลวง เป็นวัดที่พระมหากษัตริย์ทางสร้างหรือ โปรดเกล้าฯ ยกฐานะขึ้นเป็นวัดหลวง วัดหลวงแบ่งตามลำดับชั้น เช่น ชั้นราชวรมหาวิหาร ราชวรวิหาร วรมหาวิหาร วรวิหาร

2. วัดราษฎร์ หรือ วัดราษฎร์ คือ วัดที่ประชาชนร่วมกันสร้างขึ้นหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งสร้างขึ้น

40 -

ตั้งอยู่ทาง

ทิศ

ทิศ

ทิศใ

ทิศตะ

ประชา

สมบูรณด้วยข้า

จิตใจทุกคน เพร

ได้ร่วมใจกันสร้าง

รวมของคนทุกระ

ความมั่นคง เป็นการ

มีวัดอยู่ในเขตลาดค

ธรรมยุต 1 วัด

การเดินทางไปวัดในเขตลาดกระบ้ง ไปมาสะดวก มีถนนเข้าถึงทุกวัด ยังมีลำคลองถึงวัดได้
เช่นเดียวกัน

รายชื่อวัดในเขตลาดกระบ้ง

วัดสังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย 12 วัด

1. วัดลานบุญ	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7	แขวงลาดกระบ้ง
2. วัดสังฆราชา	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 5	แขวงลาดกระบ้ง
3. วัดลาดกระบ้ง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 4	แขวงลาดกระบ้ง
4. วัดปลุกศรัทธา	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 3	แขวงลาดกระบ้ง
5. วัดบำรุงริน	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 3	แขวงคลองสามประเวศ
6. วัดปากบึง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 4	แขวงคลองสองต้นนุ่น
7. วัดบึงบัว	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 4	แขวงลำปลาทิว
8. วัดอุทัยธรรมาราม	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 11	แขวงลำปลาทิว
9. วัดพลมานีย์	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 2	แขวงทับยาว
10. วัดสุทธาโกชน	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7	แขวงทับยาว
11. วัดราชโกษา	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1	แขวงชุมทอง
12. วัดชุมทอง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 5	แขวงชุมทอง

1 พฤษภาคม

84039

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกาย 1 วัด

1. วัดทิพพาวาส ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7 แขวงลำปลาทิว

2.3 หลักการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง

2.3.1 หลักการของ Visual Survey

การสำรวจเพื่อนำผลมาวิเคราะห์เมือง ประกอบด้วยการสำรวจรูปทรง ลักษณะและองค์ประกอบของเมืองซึ่งผลการวิเคราะห์จะช่วยให้เห็นว่า ส่วนไหนของเมืองที่ต้องมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงบ้าง เมืองจึงประกอบด้วยส่วนสำคัญที่เป็นแก่นแท้ของเมือง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถอ่านเอกลักษณ์ของเมืองได้ ผ่านเข้ามาในเมืองสามารถจดจำเมืองได้และเกิดความประทับใจ ซึ่งประกอบด้วย

2.3.1.1 ย่าน (Districts)

2.3.1.2 ที่รวมกิจกรรม (Node)

2.3.1.3 ทางสัญจร (Path)

2.3.1.4 ที่หมายตา (Landmarks)

2.3.1.5 ขอบเขต (Edge)

2.3.1.1 ย่าน (Districts)

ย่านในเมืองบางครั้งก็สามารถแยกตัวอย่างเห็นได้ชัด บางแห่งก็ไม่สามารถแยกย่านต่าง ๆ ออกจากกันได้อย่างชัดเจน เมืองขนาดใหญ่ ๆ อาจแบ่งแยกได้ถึง 10 ย่าน แต่ละย่านอาจมีสิ่งที่เป็นตัวแสดงขอบเขตของย่านแต่ละย่านได้ชัดเจน เช่น ถนน แม่น้ำ ลำคลอง ภูเขา กำแพง แนวต้นไม้ ความแตกต่างของสถาปัตยกรรม หรือกิจกรรม

ดังนั้น จึงพอจะสรุปแนวทางในการพิจารณาเพื่อกำหนดขอบเขตย่านได้ ดังนี้

- เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
- เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในรูปแบบของสถาปัตยกรรม
- เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในรูปแบบของกิจกรรม
- เป็นบริเวณที่มีความสำคัญมาตั้งแต่อดีต

จากข้อพิจารณาดังกล่าว สามารถแบ่งย่านต่าง ๆ เพื่อการสำรวจได้ ดังนี้

1. ประวัติศาสตร์ มันเป็นย่านที่มีความสำคัญมาตั้งแต่อดีต เป็นย่านที่มีโบราณสถานพระราชวัง มิวสิครอนรักรักษ์ เช่น ย่านเกาะรัตน โกสินทร์ ย่านเมืองเก่าภูเก็ต เป็นต้น

2. ย่านพาณิชยกรรม เป็นย่านที่มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจของเมือง เช่น ย่านเยาวราช ย่านสาเฟีย ย่านคลองถม เป็นต้น

3. ย่านแหล่งท่องเที่ยว เป็นย่านที่มีสถานบริการให้ความบันเทิงเจริญรมย์ ซึ่งบางแหล่ง อาจกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองไป

4. ย่านอุตสาหกรรม เป็นย่านที่มีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรม เช่น ย่านนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ย่านชุมชนบ่อสร้าง ย่านสันกำแพง เป็นต้น

5. ย่านที่พักอาศัย เป็นย่านที่ใช้สำหรับพักอาศัยของประชาชน บางพื้นที่อาจรวมไปในย่าน พาณิชยกรรม

6. ย่านสถานที่ราชการ เป็นย่านที่มีสถานที่ราชการต่าง ๆ เป็นแหล่งงาน หรืออาจเป็นแหล่ง ศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของเมือง

ในแต่ละเมืองไม่จำเป็นต้องมีย่านต่าง ๆ เหล่านี้เสมอไป บางเมืองย่านหนึ่งสามารถ แดกรายละเอียดปลีกย่อยลงไปได้อีก เช่น ย่านอุตสาหกรรม อาจแยกเป็น ย่านอุตสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งผลิตงานหัตถกรรม และของที่ระลึก ทั้งนี้เพราะการวิเคราะห์ เพื่อกำหนดจินตภาพจะมีความแตกต่างกันมาก

เมื่อได้ย่านต่าง ๆ จากการสำรวจจะนำมาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดรูปแบบของย่านให้ชัดเจนขึ้น โดยการจัดแบ่งการใช้ที่ดินของแต่ละย่าน ไม่ให้เกิดการรบกวนซึ่งกันและกัน เช่น ย่านพักอาศัย ต้องไม่ อยู่ในบริเวณที่มีผลกระทบจากอุตสาหกรรม ตลอดจนการตั้งลักษณะแต่ละย่านมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างความต่อเนื่อง ความสัมพันธ์ และให้ย่านแต่ละย่านส่งเสริมกันและกัน ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

1. ปรับปรุงจินตภาพของย่านเป็นการเสริมลักษณะของย่านให้มีความชัดเจนมากขึ้น เช่น

- ควบคุมประเภทของการใช้ที่ดิน
- ควบคุมรูปแบบสถาปัตยกรรม (ความสูง ลีตั้น และวัสดุที่ใช้)
- ควบคุมความหนาแน่น (พื้นที่ว่าง ระยะถอยร่น)
- ควบคุมรูปแบบของป้ายและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ

2. การแก้ปัญหาระบบของการจราจรจะเน้นเฉพาะบริเวณที่มีปัญหาของระบบการสัญจร ทางรถยนต์ และทางเท้า เช่น

- ปรับระบบการสัญจรของรถยนต์ (One Way) แบ่งเวลาการใช้งาน
- ยกเลิกถนน เปลี่ยนเป็นทางเดินเท้าเหมาะสมใช้กับย้ายหรือบริเวณที่มีคุณค่า และ มีความสวยงามของพื้นที่
- ขอมให้ผ่านเฉพาะรถขนส่งมวลชน

ทั้งนี้ การแก้ไขระบบของการสัญจรที่กล่าวมาแล้วควรคำนึงถึงเงื่อนไขที่สำคัญ เช่น

- การดำเนินถึงเหตุฉุกเฉิน โดยเฉพาะกรณีปิดถนนเพื่อเป็นทางเท้า
- ความร่วมมือของผู้อยู่อาศัย
- การส่งเสริมกิจกรรม

3. การปรับปรุงสิ่งประกอบของย่าน โดยเฉพาะสิ่งประกอบด้านภูมิทัศน์ ตั้งแต่สิ่งก่อสร้างที่เป็น อาคาร เช่น ชุมสาลาที่พักผู้โดยสาร ไปจนถึงสื่อสัญลักษณ์ และความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะย่านนั้น ๆ

4. การปรับปรุงขอบเขต เพื่อที่จะให้เกิดภาพพจน์ของย่านนั้นได้ง่าย และรวดเร็ว เราสามารถกำหนดขอบเขตของย่านให้ชัดเจนได้โดยใช้ แนวต้นไม้ การเปลี่ยนวัสดุปูพื้น การใช้สิ่งประกอบทางภูมิทัศน์เป็นรูปแบบเดียวกันตลอดทั้งย่าน รวมไปถึงส่วนประกอบชั่วคราวอื่น ๆ เช่น ชง กระบะต้นไม้ ชุ่มประตุ ให้เกิดความชัดเจนของย่านต่าง ๆ

2.3.1.2 ที่รวมกิจกรรม (Node)

ที่รวมกิจกรรม หมายถึง บริเวณที่เป็นที่เปิดโล่งกลางแจ้งถูกล้อมรอบ หรือล้อมเพียงบางส่วนด้วยอาคารก่อให้เกิดเป็น Urban Space ขึ้นซึ่งอาจเป็นพื้นที่ที่แยกขาดจากการสัญจรโดยเด็ดขาดหรือไม่ก็ตามอาจจะสามารถใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ได้ ตั้งแต่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นที่ชุมนุมของคน นักท่องเที่ยว หรือเป็นที่เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน นอกจากนี้จะมีประโยชน์ในด้านการทำกิจกรรมแล้ว Urban Space นี้ยังมีประโยชน์ในด้านการเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เพื่อลดความแออัด ทำให้เกิดอากาศที่หมุนเวียนถ่ายเทภายในเมือง โดยเราสามารถแบ่งตามประเภทการใช้งานได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ใช้เพื่อการสัญจร หรือเป็นทางเข้า ได้แก่ ลานด้านหน้าอาคาร หรือกลุ่มอาคารขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญใช้เป็นที่ยรวมของกลุ่มผู้คน ทั้งก่อนและหลังเข้าอาคาร นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ หรือเชื่อมต่อไปยังกิจกรรมอื่น ๆ ได้
2. ใช้เพื่อการพบปะสังสรรค์ ลานนี้มักจะอยู่ในบริเวณที่มีผู้คนจำนวนมากหรือเป็นจุดร่วมของทางเท้าสายสำคัญ เช่น บ้านในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งอาจมีกิจกรรมเกิดขึ้น เช่น ขายของในวันหยุด ขายสินค้าพื้นเมือง บริเวณที่ประกอบพิธีทางศาสนา บริเวณที่ประกอบพิธีหรือการเล่นพื้นเมือง
3. ใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งในรูปของ Passive Recreation และ Active Recreation
4. ใช้เพื่อประโยชน์ด้านการมองเห็น เป็นบริเวณที่ใช้เสริมกิจกรรม หรือเน้นอาคารเป็นสำคัญ เช่น ลานอนุสาวรีย์ ลานด้านหน้า โบราณสถาน
5. ใช้เพื่อประโยชน์หลาย ๆ อย่าง ซึ่งอาจรวมถึงการใช้งานทั้ง 4 อย่างตามที่ได้กล่าวมา

ข้อพิจารณาในการปรับปรุงที่รวมกิจกรรม

1. การแยกกิจกรรมและการสัญจรที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัย และความสะดวกในการใช้งานขอบเขตกำหนดให้เด่นชัด เช่น การใช้แนวรั้วแนวต้นไม้ การเปลี่ยนระดับ หรืออาคารเลือกใช้วัสดุปูพื้นที่แตกต่างกัน
2. การเลือกใช้วัสดุควรคำนึงถึงความทนทาน ความสะดวก ความปลอดภัย ราคา ความสวยงาม การดูแลรักษา และการซ่อมแซม
3. พิจารณาการเข้าถึงของรถบริการ เช่น รถลูกเงิน หรือรถที่ต้องเข้าดูแลพื้นที่ (รถเก็บขยะ รถบรรทุกนำรถต้นไม้)

4. คำนึงถึงสภาพอากาศของบริเวณเมืองไทย มีอากาศร้อน ดังนั้น การจัดกิจกรรม โดยนึ่งถึงระยะเวลาเป็นสิ่งที่จำเป็น รวมไปถึงการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เป็นตัวอย่างในการจัดการ เช่น ปลูกต้นไม้ หรือก่อสร้างอาคาร เพื่ออาศัยร่มเงาในบริเวณช่วงบ่าย เย็น เป็นต้น

นอกจากทั้ง 4 ข้อพิจารณา ยังมีรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ เช่น การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ไฟส่องสว่าง น้ำดื่ม ม้านั่ง ที่นั่ง ที่จอดรถ ทางรถและทางลาดสำหรับคนพิการ รวมถึงมุมโฆษณา ชุมชนของแผงลอย เหล่านี้หากสามารถควบคุมตำแหน่งและรูปแบบที่ดีได้ จะเป็นส่วนที่สร้างสีสันและความมีชีวิตชีวาให้กับเมืองได้

2.3.1.3 เส้นทางการสัญจร (Path)

เส้นทางสัญจรภายในเมืองมีหลายประเภทและแต่ละประเภทยังสามารถแบ่งออกได้เป็นหลาย ๆ ระดับ ทั้งนี้ จะกล่าวให้เห็นถึงภาพรวมของการสัญจร และข้อพิจารณาในการปรับปรุงของการสัญจรแต่ละประเภท ได้แก่

1. ระบบถนน
2. ทางเดินเท้า
3. ทางจักรยาน
4. ที่จอดรถ
5. ทางเรือ
6. อื่น ๆ

1. ระบบถนน

ถนนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเมือง ทำหน้าที่ในการเชื่อมต่อของกิจกรรมต่าง ๆ ของเมือง เข้าด้วยกัน และยังเป็นส่วนใช้เชื่อมโยงเข้ากับระบบการสัญจรอื่น ๆ ได้ด้วย

ประเภทต่าง ๆ ของถนน แบ่งได้ทั้งหมด 5 ระดับ ได้แก่

1. ทางด่วน (Express Way) เป็นถนนที่มีการควบคุมการเข้าออกโดยสมบูรณ์ ซึ่งสามารถใช้สัญจรเพื่อเชื่อมต่อทั้งภายในเมืองหรือออกไปสู่รอบนอกได้

2. ถนนสายประธาน (High Way) เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด หรือเชื่อมต่อในระดับภูมิภาค เป็นถนนที่มีขนาดความกว้างมาก ควรมีการควบคุมทางเข้าออก เนื่องจากปริมาณค่อนข้างมากและใช้ความเร็วสูง

3. ถนนสายหลัก (Arterial Street) เป็นถนนที่เชื่อมต่อจากถนนสายประธานเข้ามายังเขตเมือง และเป็นถนนหลักภายในเมือง รถที่ใช้จะมีปริมาณปานกลาง-สูง เนื่องจากเป็นถนนสายที่รวมของถนนสายรองที่เชื่อมต่อกัน ถนนสายหลักนี้ใช้เชื่อมต่อกันระหว่างย่านต่อย่านภายในเมือง

4. ถนนสายรอง (Collector Street) เป็นถนนที่แยกออกจากถนนสายหลัก มีการสัญจรปานกลาง ใช้สัญจรเพื่อเชื่อมต่อกันระหว่างย่าน

5. ถนนสายย่อย (Local Street) เป็นถนนที่แยกมาจากถนนสายรอง เพื่อเข้าสู่สถานที่ต่าง ๆ มีปริมาณการสัญจรที่เบาบางกว่าถนนประเภทอื่น ๆ

ข้อควรพิจารณาในการปรับปรุงเส้นทางการสัญจร

1. ลำดับสำคัญของถนน เนื่องจากระบบของถนนจะทำหน้าที่ ในการถ่ายเทปริมาณการใช้นยานพาหนะจากถนนสายหนึ่งมายังอีกถนนสายหนึ่ง ดังนั้น ลำดับสำคัญของถนนจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาถึงการปรับปรุงก่อน

2. ขนาดของถนนที่เหมาะสมกับปริมาณการจราจร ขนาดของถนนนอกจากจะกำหนดเป็นมาตรฐาน โดยคิดจากปริมาณของการจราจร (Traffic Volume) ที่ถนนสายนั้นจะสามารถรองรับได้แล้ว ยังอาจกำหนดได้จากการกำหนดปริมาณของการใช้จากกลุ่มกิจกรรมที่เกิดขึ้น เช่น บริเวณถนนสายรอง 2 สาย ที่มีกิจกรรมแตกต่างกันระหว่างพาณิชยกรรมและพักอาศัย ถนนสายรองที่รองรับกิจกรรมของพาณิชยกรรมย่อมมีความสำคัญมากกว่า เนื่องจากต้องรองรับปริมาณของการใช้จากทุกหน่วยพักอาศัยในเมืองนั้น ๆ

3. ความสะดวกและความปลอดภัย เช่น ความสะดวกในระยะเลี้ยว มีระบบป้ายบอกทางที่ชัดเจน สังกัดได้จากระยะไกล ความไม่สับสนในเรื่องทางแยกและทิศทาง จุดตัดของถนนที่มีมุมปาดเลี้ยวที่ปลอดภัย

4. ความสวยงาม ความสวยงามของถนนสามารถพิจารณาได้จากสภาพของถนน รวมทั้งอุปกรณ์และองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ผิวถนน Street Furniture แล้วความสวยงามของถนนจะดูได้จากการมองเห็นภาพอื่น ๆ จากถนนเช่น อาคารและสิ่งสกปรกดูกลมกลืน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่มีป้ายรกรุงรังหรือป้ายที่อาจเป็นอันตรายต่อการสัญจร รวมไปถึงการสร้างความรู้สึกระตือรือร้นในการเดินทาง โดยเฉพาะการเดินทางเข้าสู่ตัวเมือง ควรมีการเสริมทัศนียภาพก่อนการเข้าเมือง เพื่อให้สามารถสังเกตเห็นจากถนนสายหลักที่เข้าเมือง

2. ทางเดินเท้า (Pedestrian Way)

ประเภทต่าง ๆ ของทางเดินเท้า

ก. ทางเท้าขนานไปกับแนวถนน เป็นทางเท้าที่ขนานไปกับแนวของถนนต่าง ๆ ในเมือง

ข. ทางเท้าชนิดที่เป็นทางลัด เป็นทางเท้าที่มีรั้วกันเฉพาะกลุ่มลัดไปตามชอยหรือด้านหลังอาคารเหล่านี้ล้วนอาจได้รับการส่งเสริมให้เข้าอยู่ในระบบทางเท้าของเมือง โดยปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อเพิ่มความคล่องตัวให้กับระบบการสัญจรของเมืองได้

ค. ทางเท้าระหว่างอาคารพาณิชย์ หรือย่านทางเดินเท้า เป็นทางเท้าที่คนสามารถเดินทางติดต่อกันได้ทั้งบริเวณ โดยไม่มีการสัญจรทางรถเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งบริเวณดังกล่าวอาจมีกิจกรรมที่ดึงดูดทั้งในเชิงพาณิชย์ หรือนันทนาการก็ได้

ง. ทางเท้าชั่วคราว ได้แก่ การปิดถนนบางสายในวันพิเศษ เพื่อใช้เป็นทางเดินเท้า หรือเพื่อกิจกรรมนันทนาการ

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

- ความต่อเนื่องของทางเดินเท้า โดยพิจารณาจากจุดหมายของผู้คน ดังนั้น ทางเดินเท้าจากบริเวณต่าง ๆ ไปยังพื้นที่จุดหมาย จึงเป็นสิ่งสำคัญ รวมทั้งการสัญจรไปเชื่อมต่อการสัญจรรูปแบบอื่น ๆ

1. ความปลอดภัย เป็นการคำนึงถึงการสัญจรทางเท้ากับทางสัญจรระบบอื่น ๆ ซึ่งอาจแยกจากกันอย่างชัดเจนในบางจุดเช่นจุดตัดของถนนควรมีระบบการป้องกันและควบคุมที่ดีพอ

2. ขนาดของทางเท้าที่เพียงพอ โดยคิดจากประมาณของผู้ใช้ รวมไปถึงการเพื่อพื้นที่ไว้สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ บนทางเท้า เช่น การพักผ่อน จุดคอยรถประจำทาง บริเวณขายเครื่องดื่ม เป็นต้น

3. การเพิ่มทางเดินเท้าในเมืองสามารถทำได้หลายกรณี เช่น

- ยกเลิกช่องจอดรถในแนวถนนนั้น ๆ โดยจัดหาที่จอดรถในบริเวณอื่นแทน

- กรณีมีความหนาแน่นของทางเท้าด้านเดียวอาจพิจารณาเพิ่มความกว้างทางเท้าขึ้นอีกด้าน

- กรณีถนนมีเกาะกลาง อาจพิจารณาลดขนาดเกาะกลางถนนลง ซึ่งไม่มีผลต่อการสัญจร

โดยเพิ่มขนาดของทางเท้าขึ้น

- การพัฒนาทางเดินระหว่างหลังอาคาร ซึ่งต้องอาศัยการวางแผน/ความร่วมมือที่มีกับประชาชน

- การเพิ่มทางเดินลัด เพื่อลดภาระของทางเดินเท้าหลัก เช่นการเพิ่มทางเดินเลียบบำน้ำ

- การจัดระเบียบทางเดินเท้า รวมถึงการจัดระเบียบของสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้วย

นอกจากนี้ยังมีรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ ซึ่งเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญ เช่น ผิวพื้นของทางเดินเท้า ซึ่งต้องเน้นถึงความต่อเนื่องและความปลอดภัย การซ่อมแซมสาธารณูปโภค ความสะดวกในการใช้ของคนพิการ รวมถึงการเข้าถึงได้ของรถบริการบางประเภท ซึ่งมีขีดจำกัดในการให้บริการและสุดท้ายคือ ความสวยงามของทางเดินเท้า

ดังนั้น ทางเดินเท้าที่สวยงามไม่ใช่เพียงแต่มีความสะอาดทุกอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสวยงาม อาจหมายถึง ความมีชีวิตชีวาของทางเท้า การกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับทางเท้า การควบคุมรูปแบบ การจัดระเบียบ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความน่าใช้ของทางเดินเท้าได้เป็นอย่างดี

3. ทางจักรยาน

ประเภทของทางจักรยาน

ก. ทางจักรยานที่แยกออกจากทางเดินเท้า โดยสมบูรณ์มักใช้กับบริเวณที่มีการใช้งานค่อนข้างมาก โดยพยายามหลีกเลี่ยงการมีจุดตัดของจักรยานกับการสัญจรประเภทอื่น ๆ

ข. ทางจักรยานที่แยกออกจากทางเดิน หรือทางรถยนต์ในระดับปานกลาง สามารถมีจุดตัดของการสัญจรได้บ้าง

ค. ทางจักรยานที่ใช้เส้นทางร่วมกับทางเดินรถ หรือทางเดินเท้าอาจใช้สี หรือเครื่องหมายบอกให้ทราบถึงบริเวณที่จัดไว้เป็นทางจักรยาน

ข้อควรพิจารณาในการปรับปรุงทางจักรยาน

1. การวางเส้นทางจักรยาน ควรดูจุดหมายหลักเพื่อการติดต่อการเดินทาง หรือการท่องเที่ยว การเดินทางเพื่อใช้ติดต่อควรให้สะดวกและสั้นที่สุด แต่เส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว ควรเป็นเส้นทางที่คำนึงถึงบรรยากาศ และสภาพภูมิประเทศตลอดจนภูมิทัศน์ที่สวยงาม

2. ขนาดของทางจักรยาน ควรมีความกว้างที่พอเพียงกับปริมาณของผู้ใช้งาน

3. มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เช่น ความลาดเอียงที่พอเหมาะ วัสดุที่เหมาะสมรวมถึงจุดตัดของทางจักรยานกับทางสัญจรอื่น ๆ ที่มีความสะดวกและปลอดภัย

4. ระยะเวลาและระยะทาง ขึ้นอยู่กับจุดหมายของการเดินทาง แต่ถ้ามีระยะทางที่ไกลควรมีจุดพักเป็นช่วง ๆ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านค้า ห้องน้ำ เป็นต้น

5. ป้ายข้อมูลและป้ายสื่อการจราจร เช่น ป้ายเตือน ป้ายบอกทาง เป็นต้น

6. ที่จอดจักรยาน โดยคำนึงถึงการป้องกันปัญหาการโจรกรรม และต้องอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม

4. ที่จอดรถ

ประเภทต่าง ๆ ของที่จอดรถ

ก. ที่จอดรถชั่วคราว ได้แก่ ที่จอดรถส่งคน ส่งของ ที่จอดรถประจำทาง รถรับจ้าง

ข. ที่จอดรถริมถนน ควรคำนึงถึงปริมาณของรถ อุปสรรคในการเข้าออก รวมถึงโอกาสเกิดอุบัติเหตุทั้งจากยานพาหนะและคนเดินเท้า

ค. ที่จอดรถนอกแนวถนน คือ ที่จอดรถที่เตรียมไว้โดยเฉพาะ สามารถเชื่อมต่อกับถนนได้

ง. อาคารจอดรถ ได้แก่ การจัดสร้างอาคารสำหรับจอดรถเป็นชั้น ๆ ข้อควรคำนึงที่สำคัญ คือ สถานที่ตั้ง จำนวนและปริมาณการเข้าออกซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความล่าช้าในการสัญจรของเส้นทางถนนอื่นด้วย

ข้อพิจารณาในการปรับปรุงที่จอดรถ

1. การจัดตำแหน่งที่จอดรถ ควรให้สัมพันธ์กับจุดหมายปลายทาง โดยปกติจะอยู่ในระยะเวลาประมาณ 2 นาที ในระยะทาง 200 เมตร

2. การจัดหาบริเวณจอดรถ ประเภทที่จอดนอกแนวถนน ควรคำนึงถึงสภาพของที่จอด เช่น อาจใช้ด้านหลังของอาคารพาณิชย์ พื้นที่รกร้างว่างเปล่า พื้นที่ได้ทางด่วน เป็นต้น

3. มุมมอง ปัญหาที่พบบ่อย คือ การจอดรถด้านหน้าอาคาร ทำให้มุมมองของที่จอดรถไปบดบังทัศนียภาพของอาคาร โดยเฉพาะรถขนาดใหญ่และมีการจอดเป็นจำนวนมาก

4. การเตรียมพื้นที่รองรับ จากสถานที่จอด รู้จุดหมายปลายทาง โดยเฉพาะกลุ่มคนเป็นจำนวนมาก เพื่อรวมตัวกันเดินทางไปยังจุดหมายปลายทาง

5. ความปลอดภัย ในเรื่องระยะเลี้ยว และระยะการมองเห็น โดยเฉพาะการเข้าออกจากรถที่จอดสู่ถนนภายนอก

6. ความสวยงามด้านภูมิทัศน์ เพื่อลดความแออัดของที่จอดรถอาจใช้การปลูกต้นไม้เข้าช่วย หรือใช้การเล่นระดับของที่จอดรถกับอาคารด้านหลังเพื่อลดการบดบัง และช่วยเสริมทัศนียภาพให้น่าดูมากขึ้น

5. ทางเรือ ประเภทของการสัญจรทางเรือ มี 2 ประเภท คือ ก. เพื่อการเดินทางติดต่อ ข. เพื่อการท่องเที่ยว

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

1. พาหนะที่ใช้ ข้อควรคำนึงถึง คือ เสียงและความเร็ว ส่งผลกระทบต่อชุมชนที่อยู่ริมเส้นทาง รวมถึงคลื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ทั้งจากเรือขนาดเล็กกว่า และทำลายตลิ่งได้

2. ทัศนียภาพริมน้ำ ควรมีการควบคุมทัศนียภาพริมน้ำ เช่น การควบคุมรูปแบบอาคาร ป้าย สีสัญจรกรรม รวมไปถึงการดูแลเรื่องระบบการระบายน้ำของชุมชนริมน้ำ

3. การจัดระเบียบการสัญจรในลำน้ำ

4. การทำเขื่อนริมน้ำ ควรระวังในเรื่องของการใช้งาน และทัศนียภาพซึ่งอาจทำให้ลดความสวยงามของทางน้ำลงได้

5. ทำเรือ จุดขึ้นลงควรมีความสันพันธ์และสามารถเชื่อมโยงได้กับทางสัญจรอื่น ๆ เพื่อความสะดวกในการเปลี่ยนรูปแบบการเดินทางทั้งนี้ควรคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก

6. ความต่อเนื่องของการสัญจร ทางเรือกับทางเท้า และถนนควรคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะดวก รวดเร็ว มีระยะทางไม่ไกลเกินไป

7. อื่น ๆ เช่น รถไฟฟ้า รถราง รถกระเช้าลอยฟ้า รถสามล้อ รถม้า เป็นต้น

ข้อพิจารณาในการปรับปรุงที่สำคัญ คือ การกำหนดจุดจอดพาหนะประเภทต่าง ๆ ที่ควรจัดให้มีความเป็นระเบียบ ไม่ปะปนกับทางสัญจรอื่น ๆ มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม บางกรณีอาจจัดเป็นทางสัญจรพิเศษของยานพาหนะต่าง ๆ เช่น รถสามล้อ รถม้า และสิ่งสำคัญ คือ จัดรูปแบบการเชื่อมโยงกันของทางสัญจรต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อความสะดวก รวดเร็วและความคล่องตัวของการเดินทาง

2.3.1.4 ที่หมายตา (Landmarks) คือ สิ่งที่สะดุดตามากที่สุดของเมือง บางแห่งสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เช่น ตึก Empire State หรือเสาอากาศสถานีวิทยุบางแห่งก็เล็กและสามารถมองเห็นได้เฉพาะในระยะใกล้ เช่น หอนาฬิกา น้ำพุ หรือรูปปั้นในสวนสาธารณะหรืออาจหมายถึง บริเวณที่มีความเป็นพิเศษ เช่น อาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเฉพาะพิเศษ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม เช่น วัด โบสถ์ เจดีย์ อาคารสูง สะพาน หอนาฬิกา อนุสาวรีย์ เสาธง รูปปั้น หรืองานปติมากรรม ทั้งนี้มีที่หมายตา จะเป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทางช่วยให้คนไม่หลงทาง สามารถบ่งบอกลักษณะประจำย่านนั้นได้

ที่หมายตามิได้จำกัดเฉพาะ อาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่เด่นหรือแปลกตาเท่านั้น แต่อาจหมายถึงพื้นที่เปิดโล่ง สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ เช่น สวนลุมพินี สนามหลวง ลานหน้าศาลากลางจังหวัด และมีได้จัดเฉพาะสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพียงอย่างเดียวอาจหมายถึง สิ่งที่ธรรมชาติได้สร้างขึ้น เช่น ภูเขา เทือกเขา ป่า โคลงแม่น้ำ เป็นต้น

ความสำคัญของที่หมายตา

- ก. เป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดทิศทางและสามารถบ่งบอกลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำย่านนั้นได้
- ข. เป็นศูนย์รวมกิจกรรม ที่หมายตาบางแห่งสามารถใช้ประโยชน์ของพื้นที่ได้มากกว่าเป็นตัวบ่งบอกทิศทาง เช่น ศูนย์ชุมชนของประชาชน ศูนย์กลางข่าวสารการท่องเที่ยว เป็นต้น

ข้อพิจารณาในการปรับปรุงที่หมายตา

1. การเปิดมุมมอง หรือปรับเส้นทางสัญจรไปยังที่หมายตา โดยอาศัยแนวทางการสัญจรหลักรองหรือรวมถึงจุดหมายปลายทาง เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการปรับเส้นทางและมุมมอง
2. การเสริมที่หมายตา ให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น มีวิธีการ ดังนี้
 - การควบคุมสิ่งก่อสร้าง หรือส่วนประกอบที่จะมาบดบังที่หมายตา เช่น การควบคุมอาคาร สิ่งปลูกสร้าง แนวต้นไม้ ร้านขายของ เส้าไฟฟ้า สายไฟฟ้า ป้ายโฆษณา หรืออาจรวมถึงสถานที่จอดรถ ซึ่งสามารถบดบังมุมมองที่ดีของที่หมายตาได้
 - เสริมที่หมายตาให้เด่นชัด และน่าสนใจมากขึ้นด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเพิ่มฉากหลัง การเน้นกรอบของภาพ การช่วยหาแนวเพื่อนำสายตาไปสู่จุดหมายตา
 - กำหนดจุดชม หรือจุดที่สามารถมองเห็นที่หมายตาได้จากระยะไกล เช่น บริเวณอาคารสูง หรือจากยอดเขามองลงมายังศูนย์กลางเมือง กำหนดพื้นที่ที่ควบคุมก่อสร้างอาคาร เพื่อไม่ให้บดบังที่หมายตาที่กำหนดขึ้น

2.3.1.5 ขอบเขต (Edge)

ขอบเขต คือ แหล่งรวมกิจกรรม ทำหน้าที่คล้าย ๆ Landmark ผิดกันตรงที่หน้าที่ใช้สอยมากกว่า กล่าวคือ Landmark เป็นวัตถุที่สะดุดตาแต่ Node เป็นสถานที่ชุมนุมเพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรือหมายถึงบริเวณที่ผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมาก เพื่อประกอบกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ ซึ่งอาจเป็นเฉพาะช่วงเช้าของทุกวัน อาทิเช่น บริเวณตลาดนัดคลองเคียว หรืออาจเป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์

2.3.2 รายละเอียดองค์ประกอบภูมิทัศน์เมือง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2531 : 1-32)

2.3.2.1 อาคารบริการนักท่องเที่ยว

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว หรือศูนย์กลางนักท่องเที่ยว ได้แก่ อาคารที่ใช้ข้อมูลต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยวต้องอยู่ในทำเลที่ตั้งที่มองเห็นได้ง่าย และอยู่ในบริเวณที่นักท่องเที่ยวผ่านเป็นจำนวนมาก โดยมากมักจะเป็นกลุ่มอาคาร โดยมีประโยชน์การใช้งานต่าง ๆ ได้แก่ ที่ทำการของการท่องเที่ยวแห่ง

ประเทศไทย หรือหน่วยงานทางด้านบริการการท่องเที่ยวเป็นเสมือนสำนักงานที่นักท่องเที่ยวจะมาติดต่อสอบถาม ขอแผนที่ในส่วนนี้อาจแยกเป็นที่ทำการเจ้าหน้าที่กับส่วนเก็บของซึ่งเป็นที่เก็บเอกสาร อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับศูนย์บริการขนาดใหญ่ที่สมบูรณ์จะมีส่วนประกอบเพิ่มเติม เช่น

- อาจจะมีบริการที่แลกเปลี่ยนเงินสกุลต่าง ๆ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มี

นักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่มาก

- ที่ทำการตำรวจท่องเที่ยวซึ่งอยู่ในรูปของสำนักงานเช่นกัน

- ห้องน้ำ ห้องส้วม

- บริเวณที่นั่งพักคอย ที่นัดพบ

- อื่น ๆ เช่น ห้องนิทรรศการ ห้องแสดงงานอาครบริการนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจเป็น

อาคารเดี่ยวขนาดเล็กจนถึงกลุ่มอาคารที่มีการใช้สอยหลาย ๆ อย่าง

2.3.2.2 ศาลาที่พัก

เป็นอาคารโล่งที่มีจุดประสงค์สำหรับนักท่องเที่ยวนั่งพักคอย หรือเป็นที่พักร่มหลบแสงแดด หลบฝน หรือเป็นจุดที่มีทิวทัศน์พิเศษ ซึ่งจัดทำศาลาสำหรับให้ผู้คนนั่ง เล่นพักผ่อนเป็นศาลาทำเรือ ทำน้ำ ศาลาคอยรถท่องเที่ยว ศาลาตรวจจุดทางเข้าอาจเป็นอาคารขนาดเล็กมีคนนั่งได้เป็นกลุ่มเล็ก 3-5 คน ซึ่งมีขนาดโดยประมาณ 3.00 X 3.00 เมตร หรือเป็นอาคารขนาดใหญ่ขึ้นมากจนได้มากกว่า 10 คนก็ได้ อาจมีที่นั่งถาวรประกอบอยู่กับศาลาหรือจะมีเพียงหลังคาคลุมกันแดดฝนก็ได้ ในบางโอกาสที่เหมาะสมศาลาที่พักนี้อาจจัดทำเป็นเพียงซุ้มไม้เลื้อยเพื่อช่วยกันแดดเท่านั้น

2.3.2.3 ห้องน้ำ

ห้องน้ำสำหรับบริการนักท่องเที่ยว มักจัดให้มีเพียงห้องส้วมและส่วนที่ล้างมือเท่านั้น แต่ไม่มีส่วนอาบน้ำ

2.3.2.4 เกณฑ์ในการออกแบบห้องน้ำ

ก. ที่ตั้งซึ่งไม่โดดเด่นจนเกินไปนัก รวมทั้งรูปแบบของอาคารที่ไม่เด่นสะดุดตา หรือช่วยบังซ่อนเรือนอาคารด้วยรั้วโปร่ง แนวไม้พุ่ม แนวไม้เลื้อย หรือปลูกกลุ่มต้นไม้ช่วยบัง

ข. ควรให้มีการระบายอากาศที่ดี โปร่งโล่งได้รับแสงแดดธรรมชาติ เพื่อช่วยไม่ให้เกิดเป็นบริเวณอับชื้นเหม็น ควรคำนึงตำแหน่งประกอบกับทิศทางลมด้วย โดยอยู่ด้านใต้ลมจากบริเวณที่นั่งเล่นพักผ่อน หรือบริเวณที่มีคนรวมกลุ่มกันมาก

ค. ทางเข้าออกของห้องน้ำหญิง และชายควรแยกจากกัน ทางเข้าออกที่ดีไม่ควรเปิดโล่งเข้าไปจนถึงภายในห้องน้ำ แต่ควรมีแผงกันชื้นหนึ่งก่อน ควรคำนึงความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้

ง. วัสดุอุปกรณ์ ให้มีความทนทานกับการใช้งานในที่สาธารณะ ทำความสะอาดง่าย ดูแลรักษาย่าง เช่น พื้นและผนังปูกระเบื้อง

จ. ขนาดและระยะที่พอเหมาะจะทำให้ประหยัดขนาดห้อง อาคารที่ใหญ่เกินไปก็ไม่ช่วยเพิ่มประโยชน์ใช้สอยแต่อย่างใด

ฉ. อาจจัดทำห้องเก็บของ สำหรับเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ไม้กวาด ถังน้ำ น้ำยา ล้างห้องน้ำ แปรงขัด เป็นต้น

ช. ห้องน้ำสาธารณะมักจะต้องมีเจ้าหน้าที่เก็บเงินและดูแลความสะอาด ซึ่งควรจัดให้มีบริเวณที่นั่งหน้าทางเข้าให้เป็นที่เป็นทาง มีโต๊ะ หรือเคาน์เตอร์พร้อมที่นั่ง

2.3.2.5 ร้านขายของ ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม

ร้านขายของอาจเป็นอาคารถาวรหรือเป็นซุ้มที่มีขนาดเล็กลงมา โครงสร้างเบาและไม่เป็นอาคารถาวรหรือเป็นรถเข็นก็ได้ โดยมากแล้ว เป็นการขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่นักท่องเที่ยวอาจจำเป็นต้องใช้ เช่น ฟิล์มถ่ายรูป ไปสกรัด หนังสือแนะนำเที่ยว แผนที่นำเที่ยว หรือของที่ระลึกต่าง ๆ เช่น เสื้อ หมวก ที่เจียบุทรี เป็นต้น ส่วนร้านอาหารเครื่องดื่มก็เช่นเดียวกัน อาจมีทั้งร้านขายอาหาร ที่จัดให้มีที่นั่งให้ผู้มารับประทานอาหารหรือเป็นร้านขายอาหารว่างและขนมที่มีเพียงเก้าอี้และเคาน์เตอร์หรือให้ชื้อไปรับประทานที่อื่นก็ได้

2.3.2.6 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

การจำแนกประเภท

ม้านั่ง โต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้ในงานสาธารณะ มีความแตกต่าง และจำแนกออกได้ตามลักษณะการใช้งาน ดังนี้

ก. ที่นั่งที่ใช้นั่งเพียงชั่วคราว ได้แก่ การนั่งเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ประมาณไม่เกิน 15 นาที เช่น การนั่งรอรถประจำทาง การรอเวลานัด หรือนั่งพักระหว่างการเดินทางเพื่อชั่วคราวก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป ที่นั่งประเภทนี้มักใช้ในบริเวณทางเท้าในย่านการค้า บริเวณทางเข้าออกของสถานที่สำคัญ บางแห่งที่มีคนเข้าออกมาก มีการรอเวลานัด บริเวณที่รอรถประจำทาง รอรถทัศนจรหรือบริเวณที่มีที่ขายเครื่องดื่ม ในบริเวณที่มีคนสัญจรมากต้องการให้มีการผลัดเปลี่ยนในการนั่งสูง

ลักษณะของที่นั่งประเภทนี้ ไม่จำเป็นต้องให้ที่นั่งสบายมากนัก มีข้อจำกัดในการใช้สอยเพียงในเรื่องของความสูง และขนาดความกว้างของที่นั่งเท่านั้น กล่าวคือ มีความสูงอยู่ระหว่าง 40-50 ซม. และความกว้างของที่นั่งขนาด 25 ซม. เป็นอย่างน้อย ไม่จำเป็นต้องมีพนักพิง

การออกแบบอาจจัดวางในลักษณะม้านั่งเดี่ยว ม้านั่งยาว หรือที่นั่งที่เกิดจากการใช้สอยอื่น ๆ เช่น กะบะดัน ไม้หรือกำแพงกันดินที่ทำขอบให้นั่งได้ เป็นต้น

ข. ที่นั่งแบบนั่งเพื่อความผ่อนคลาย ได้แก่ การนั่งพักผ่อน นอน หรือคลายความเครียด เช่น ที่นั่งในสวนสาธารณะ ที่นั่งในบริเวณทางเท้าที่มีคนไม่พลุกพล่านนัก ซึ่งอาจเป็นย่านธุรกิจ ย่านพักอาศัย หรือในย่านการค้าที่มีการจัดบริเวณนั่งพักผ่อน แยกต่างหากจากทางสัญจร

ลักษณะของที่นั่งประเภทนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงความสบายในการนั่ง ควรมีพนักพิงมีที่นั้ง และพนักลาดเอียงได้ตามสรีระ อาจเป็นม้านั่งเดี่ยว หรือม้านั่งยาวก็ได้ แต่แบบเดี่ยว ๆ ไม่ค่อยพบบนที่นั่งสาธารณะ ต้องการความเป็นส่วนตัวในลักษณะของการไม่โดดเด่นจากคนอื่น ๆ บางครั้งที่นั่งแบบผ่องคลาย อาจเป็นที่นั่งที่ติดอยู่กับ โครงสร้างอื่น ๆ ก็ได้ เช่น กำแพงกันดิน ด้านหลังป้ายขนาดใหญ่ โดยทำโครงสร้างของที่นั่งต่อเนื่องเชื่อมเข้ากับ โครงสร้างนั้น ๆ

ค. โต๊ะและเก้าอี้ เป็นลักษณะของการนั่งแบบที่ต้องการใช้โต๊ะด้วย เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ในบริเวณรับประทานอาหารอย่างไม่เป็นทางการ โต๊ะ เก้าอี้ที่ใช้ในบริเวณพักผ่อนของบุคคลที่มาเป็นกลุ่ม และมีของที่ต้องการมีที่วาง หรือ โต๊ะ เก้าอี้ในบริเวณพักผ่อนที่ต้องการมีการเล่นเกมส์เล็ก ๆ น้อย ๆ

ความแตกต่างของ โต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหาร กับ โต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ในการพักผ่อน คู้หรือเล่นเกมส์ ได้แก่ ระยะห่างระหว่างความสูงที่นั่งและ โต๊ะแตกต่างกัน สำหรับ โต๊ะที่ใช้ในการรับประทานอาหารจะมีความสูงมากกว่า โต๊ะแบบอื่น ๆ เก้าอี้ที่ใช้กับ โต๊ะเหล่านี้อาจเป็นแบบมีพนักพิงหรือไม่ก็ได้ แต่ไม่จำเป็นต้องให้นั่งสบายเท่าเก้าอี้พักผ่อนแบบผ่องคลาย การจัดวาง โต๊ะ เก้าอี้ มักจัดวางในลักษณะวางเป็นกลุ่มหลาย ๆ ชุดในบริเวณเดียวกัน

2.3.2.7 เกณฑ์ในการออกแบบสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบม้านั่ง และ โต๊ะ เก้าอี้เหมือนเกณฑ์การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ ตรงตามการใช้สอยมีความทนทานต่อการใช้สอยและสภาพอากาศ และมีสภาพที่กลมกลืนกับภูมิทัศน์โดยรอบ หากเป็นไปได้ควรใช้วัสดุที่เป็นวัสดุพื้นเมือง

ก. การกำหนดตำแหน่ง ดังได้กล่าวมาข้างแล้วในการจำแนกประเภทของม้านั่ง โต๊ะ และเก้าอี้ ว่าประเภทใดใช้เพื่อประโยชน์ใด และจะอยู่ในสถานที่ใดบ้าง นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว สิ่งที่จะต้องระมัดระวังในการกำหนดตำแหน่ง คือ จะต้องไม่ให้ที่นั่งนั้น ๆ กีดขวางเส้นทางสัญจรของผู้อื่น โดยจะต้องทำการตรวจสอบทิศทางทางการเดินทางของคนในบริเวณนั้นว่า ใช้เดินไปที่ใดบ้าง และมีขอบเขตการเดินนั้น คือ บริเวณที่จะใช้ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่ง โต๊ะและเก้าอี้ได้ที่นั่งแบบผ่องคลายจำเป็นต้องเว้นระยะห่างจากขอบเขตของการสัญจรออกมาประมาณ 1.50 เมตร เป็นอย่างน้อย แต่ให้หันหน้าสู่เส้นทางสัญจรนั้น เพื่อความรู้สึกเป็นส่วนตัว แยกออกจากบริเวณที่มีกิจกรรมที่เคลื่อนไหวอื่นที่อันจะนำไปสู่ความรู้สึกผ่องคลาย

การจัดที่นั่งและ โต๊ะเก้าอี้เหล่านี้ จะต้องไม่บังระยะ มองของผู้ที่เข้าถึงหรือผู้ผ่านไปมาที่จะมองเห็นภาพที่น่าสนใจในบริเวณ และจะต้องไม่ดูเด่นเป็นเป้าสายตาสำหรับผู้คนในบริเวณอื่น ๆ อีกด้วย บริเวณที่เป็นที่นั่ง โต๊ะ และเก้าอี้เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ดั่งชยะ ที่ดื่ม น้ำ ร้านขายเครื่องดื่ม หรือสิ่งที่รอคอย เช่น ทางเข้าออก สถานที่จอดรถ ดังนั้น การคำนึงถึงระยะห่างจากสิ่งเหล่านี้ เป็นเรื่องที่สำคัญที่ควรคำนึงถึงด้วย

ในการเตรียมการวางตำแหน่งควรพิจารณาว่าการนั่งในบริเวณนั้น มีความต้องการในเรื่องไหนอย่างไรบ้าง ก็จัดวางตำแหน่งให้เหมาะสมตามความต้องการ เช่น ในการนั่งรอควรมองเห็นสิ่งที่กำลังรอคอยในทันทีที่สิ่งนั้นปรากฏในบริเวณนั้น ไม่ควรมีอุปสรรคในการมองเห็นในตำแหน่งดังกล่าว และให้อยู่ในระยะและสภาพที่สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว

ในกรณีที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะที่ตื้นน้ำ ควรอยู่ใกล้ขนาดที่สามารถเดินถึงไม่เกิน 7-10 เมตร และให้สามารถมองเห็นสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น ๆ ได้ชัดเจน ไม่จำเป็นต้องค้นหา หรือสอบถาม

ข. การจัดวางระยะห่าง ระยะห่างของการนั่ง มีผลต่อสภาพการผ่อนคลาย และปฏิกริยาทางการสมาคมของผู้นั่ง กล่าวคือ มนุษย์มีระยะ โดยรอบตัวอยู่ระยะหนึ่ง ซึ่งหากมีผู้อื่นล่วงล้ำเข้ามาในระยะนี้ จะมีปฏิกริยาตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น รู้สึกอึดอัด รู้สึกต้องการหนี รู้สึกว่าควรจะหลีกเลี่ยงตามสภาพการณ์และความรู้สึก หรือไม่รู้จักของบุคคลทั้งสอง

อย่างไรก็ดี ในที่สาธารณะในสภาพการณ์โดยรวมระยะห่างระหว่างบุคคลที่จะเกิดความเป็นส่วนตัว น่าจะเป็นระยะ 0.40 ซม. ขึ้นไปทางด้านข้าง หากระยะใกล้กว่านี้จะเป็นระยะส่งเสริมให้มีการสังสรรค์พูดคุยกัน ดังนั้น การจัดระยะห่างของเก้าอี้ในที่สาธารณะในบริเวณที่เหมาะสม ในลักษณะที่จะเป็นส่วนตัวก็ได้ สังสรรค์กันก็ได้ จะเป็น 40 ซม. หากเป็นบริเวณที่คาดว่าจะเกิดการสังสรรค์เป็นกลุ่ม อาจจัดให้ใกล้กว่าระยะนี้ก็ได้

ค. ลักษณะการจัดวางและการจัดสภาพแวดล้อม

ลักษณะการจัดวางที่นั่งเป็นมุมฉาก หรือเป็นลักษณะโค้งเข้าเป็นลักษณะที่ส่งเสริมให้เกิดการพูดคุยสังสรรค์กันมากกว่าการจัดในแนวตรง หรือ โค้งออก

- การจัดในแนวตรง หากมีระยะห่างมากกว่าระยะสังสรรค์จะเป็นการนั่งในลักษณะนั่งเดียว แต่หากห่างกันในระยะประมาณ 40 ซม. เป็นระยะที่อาจเกิดการสังสรรค์ได้ หรือส่วนตัวได้ แต่ระยะใกล้กว่า 30 ซม. จะเป็นระยะที่เกิดการสังสรรค์ การสังสรรค์โดยการจัดที่นั่งในแนวตรงจะส่งเสริมให้มีการพูดคุยระหว่างบุคคล 2 คนเท่านั้น หากเป็นกลุ่มใหญ่บุคคลที่เหลือจำเป็นต้องยืน

- การจัดที่นั่งในแนว โค้งออก สนับสนุนให้เกิดความเป็นส่วนตัวมากกว่าแบบอื่น ๆ นอกจากนี้ความเป็นส่วนตัวยังอาจเกิดขึ้นได้ จากการมีขอบเขตในลักษณะปิดล้อม เช่น มุมที่เว้าเข้ามาจากแนวทางเดินมุมที่เกิดจากระยะต้นไม้ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี สำหรับที่สาธารณะที่มีคนพลุกพล่านการจัดระยะห่างระหว่างที่นั่งได้พอเหมาะก็มีส่วนช่วยให้เกิดความเป็นส่วนตัวได้เพียงพอ ดังนั้น การจัดระยะห่างและการจัดวางที่นั่งจะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่จะเกิดในบริเวณนั้น คนต้องการเป็นส่วนตัว หรือต้องการพูดคุยเป็นกลุ่ม หรือทั้งสองอย่าง

2.3.2.8 ป้าย

หน้าที่หลักของป้าย คือ การสื่อสารข้อมูล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นเรื่องราวเป็นป้ายชี้ทาง ป้ายบอกกฎเกณฑ์หรืออื่น ๆ ที่คนใช้บริเวณหรือสัญจรไปมาควรรู้

ป้ายสามารถจำแนกออกได้เป็นหลายประเภท ได้แก่ ป้ายบอกสถานที่ (Identification Sign) ป้ายบอกทิศทาง (Directional Sign) ป้ายบอกกฎข้อบังคับ (Regulation Sign) ป้ายข้อมูล (Demonstration Sign) ซึ่งปัจจุบันป้ายเหล่านี้มักอยู่ในลักษณะต่างคนต่างทำ ทำให้ป้ายต่าง ๆ มักมีความหลากหลายและกระจัดกระจาย โดยทั่วไปเพื่อความเป็นระเบียบและความชัดเจนในการสื่อสาร ป้ายเหล่านี้ควรมีการจัดวางอย่างเป็นระบบ ป้ายที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ๆ กันอาจรวมใช้โครงสร้างเดียวกันก็ได้ ก็จะเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยแก่สถานที่ หรืออาจใช้โครงสร้างอื่น ๆ ในการติดป้ายข้อมูลเหล่านี้ก็ได้ เช่น เสาไฟฟ้า เป็นต้น

2.3.2.9 เกณฑ์ในการออกแบบป้าย

ในการออกแบบป้ายต่าง ๆ ในที่สาธารณะมีเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะต้องพิจารณาหลายประการ ได้แก่

ก. ความชัดเจน ได้แก่ การที่ป้ายนั้นมีลักษณะที่เห็นง่าย อ่านออกได้ง่ายตามระยะการมองเห็นที่ต้องการ ความชัดเจนนี้จะขึ้นอยู่กับขนาด สี ความสูง และฉากหลังของป้ายรวมทั้งขนาดของตัวอักษรด้วย

- ในเรื่องขนาดของป้าย สำหรับป้ายบางชนิดจะมีขนาดและมาตรฐานอยู่ เช่น ป้ายจราจร ส่วนป้ายให้ข้อมูลลักษณะอื่น มักกำหนดขนาดเอาตามใจชอบ ได้มีผู้ทำการทดลองในเรื่องการเปรียบเทียบขนาดของป้ายสีขาวกับระยะทางที่จะมองเห็นอย่างเด่นชัดได้ข้อมูล ดังนี้

ระยะทาง 14 เมตร ขนาด 1.5 ตารางเมตร

ระยะทาง 23 เมตร ขนาด 1.5 ตารางเมตร

ระยะทาง 32 เมตร ขนาด 2.7 ตารางเมตร

ระยะทาง 45 เมตร ขนาด 4.7 ตารางเมตร

ข้อมูลนี้อาจนำมาใช้ในการกำหนดขนาดต่ำสุดของป้าย โดยใช้ระยะทางที่ต้องการให้มองเห็นเป็นตัวกำหนด

- ในด้านสีของป้ายพบว่า ป้ายสีเหลืองเป็นสีที่เห็นชัดเจนที่สุด จึงมักถูกใช้เป็นที่สำหรับบอกกฎข้อบังคับต่าง ๆ สีที่มีความชัดเจนและดึงดูดความสนใจได้น้อยที่สุด คือ สีเทา นอกจากนั้นความตัดกันระหว่างรูปลักษณ์ หรือตัวอักษรกับสีพื้นของป้ายก็มีความสำคัญด้วย

- ความสูงของป้าย ป้ายควรจะอยู่ในระดับสายตา หรือเหนือระดับสายตาของมนุษย์ ป้ายที่อยู่ในบริเวณที่คนเดินผ่าน โดยทั่วไป มักมีความสูง 1.07-1.20 เมตร จากพื้นถึงระดับขอบล่างของป้าย แต่หากบริเวณนั้นเป็นที่โล่ง ป้ายอาจมีระดับต่ำกว่าสายตาได้

ในบางกรณีมีการใช้ป้ายในระดับเดียวเพื่อลดการบังสายตา มักใช้ในป้ายประเภทข้อมูล ป้ายบอกทิศทาง และป้ายบอกสถานที่ การใช้ป้ายระดับเดียวไม่ค่อยนิยมใช้เป็นป้ายข้อบังคับ ในกรณีที่ใช้ป้ายระดับเดียวควรแน่ใจว่าได้ทิ้งบริเวณโล่งหน้าป้ายห่างจากบริเวณทางสัญจรพอที่ผู้ที่เดินผ่านไปมาสังเกตเห็นได้ โดยไม่ผ่านเลยไป

- จากหลังของป้ายก็มีความสำคัญด้วย ในแง่ที่ว่าหากจากหลังมีความสับสนวุ่นวาย หรือมีป้ายมากมายนอนอยู่ภายในบริเวณ ก็มีแนวโน้มว่าป้ายเหล่านั้นจะลดความชัดเจนลงไป หรือหากด้านหลังป้ายมีสิ่งประกอบถนนในขนาดและรูปร่างใกล้เคียงหลาย ๆ อันก็ทำให้ป้ายนั้นขาดความชัดเจนลงไปเช่นเดียวกัน

จ. ตำแหน่งของป้าย การติดตั้งป้ายควรคำนึงตำแหน่งว่าชาวสวนนั้น ๆ ต้องการสื่อสารให้ ผู้ใดในขณะที่ยืนอยู่ในตำแหน่งใด หรือจากป้ายนั้นควรมองเห็นภาพอะไรบ้าง ในกรณีที่เป็นป้ายแสดงข้อมูล และตำแหน่งของป้ายควรจัดระยะและระเบียบ ไม่ให้เกิดขวางทางสัญจร เป็นอุปสรรคต่อผู้ที่ผ่านไปมา

ค. ความสวยงาม ตัวป้ายควรมีลักษณะเรียบเห็นตัวอักษร หรือรูปสัญลักษณ์เด่นชัด แต่โครงสร้างของป้าย อาจทำรายละเอียดให้แสดงถึงลักษณะวัฒนธรรมของสถานที่ก็ได้

ง. เกณฑ์อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมานี้แล้วยังมีเกณฑ์อื่น ๆ โดยทั่วไปอีก เช่น ความแข็งแรง ความคงทนต่อสภาพอากาศ และไม่ควรมีความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

2.3.3 การวางแผนการจัดระเบียบภูมิทัศน์เมือง

ดังที่ได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่า ปัจจุบันป้ายที่ติดตามสถานที่สาธารณะต่าง ๆ ในเมืองมักมี ผู้รับผิดชอบในการติดตั้งหลายหน่วยงาน จึงควรมีการวางแผนการจัดระเบียบป้ายก็เป็นสิ่งที่จะต้องทำ เพื่อให้ได้ทราบว่าควรทำป้ายอะไร ติดตั้งที่ตำแหน่งใดบ้าง

การวางแผนการจัดระบบป้าย ประกอบด้วย

1. การเก็บข้อมูล ได้แก่ การพิจารณาว่าในบริเวณที่กำลังวางแผนอยู่นั้น มีความต้องการในด้าน ข้อมูลในจุดใดบ้าง ทำการรวบรวมกำหนดลงในผัง

2. กำหนดรูปแบบ ข้อกำหนด ข้อความ และรูปสัญลักษณ์ที่จะปรากฏในป้ายแต่ละชุด

3. ทำการออกแบบแผ่นป้าย การติดตั้งพร้อมระบุตำแหน่งที่แน่นอนของป้ายลงในผัง

2.3.3.1 การใช้รูปสัญลักษณ์ในแผ่นป้ายแทนตัวอักษร

บางครั้งการใช้ตัวอักษรเขียนลงแผ่นป้าย อาจมีข้อเสียเปรียบอยู่หลายประการ เช่น มีข้อความยาวทำให้ต้องใช้ป้ายขนาดใหญ่ อ่านยากหรืออ่านได้เฉพาะผู้ใช้ภาษานั้น ๆ การใช้รูปสัญลักษณ์แทนจึงมักให้ความหมายชัดเจนได้ โดยที่ได้ขนาดป้ายกะทัดรัดมีรูปแบบที่ดูสวยงาม

รูปสัญลักษณ์ที่ใช้ในแผ่นป้ายนี้ควรมีเส้นชัดเจน สื่อความหมายได้ในลักษณะสากลและควรมีขนาดใหญ่พอที่จะเห็นได้ชัดเจน

1. ชุ้มโฆษณา (Kiosk)

ชุ้มประชาสัมพันธ์ หรือชุ้มติดประกาศโฆษณาต่าง ๆ หมายถึง สิ่งก่อสร้างที่จัดทำขึ้นเพื่อการสื่อสาร การให้ข้อมูลต่าง ๆ ทั้งสำหรับผู้สัญจร โดยทางรถยนต์และผู้สัญจรด้วยทางเท้า ถ้าเป็นชุ้มที่ต้องการให้มองเห็นจากระยะไกลจำเป็นต้องมีขนาดใหญ่และมีความสูงขึ้นไปมองเห็นได้ชัดเจนจากระยะไกล และในระหว่างที่มีการเคลื่อนที่มีประโยชน์ในท้องถิ่นเองด้วย ส่วนข้อมูลที่ให้มักได้แก่ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมการแสดงละคร การแสดงดนตรี นิทรรศการการประกวดซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่มีการหมุนเวียนกันไป หรือในบางเวลาอาจเป็นการประชาสัมพันธ์สำหรับการณรงค์ต่าง ๆ การหาเสียงเลือกตั้ง รวมทั้งอาจเป็นการโฆษณาสินค้าก็ได้ เป็นต้น

2.3.3.2 เกณฑ์ในการออกแบบชุ้มโฆษณา

ชุ้ม โฆษณา สำหรับการสื่อสารชั่วคราวบางชนิดหรือในบางบริเวณ อาจมีการให้แสงสว่างติดประกอบอยู่ด้วยก็ได้ โดยเป็นการใช้ไฟฟ้าส่องจากภายนอกหรือแสงไฟจากภายในป้ายประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นแผ่นพลาสติก

ก. ชุ้ม โฆษณามักจะยึดติดอยู่กับที่เคลื่อนย้ายไม่ได้และอาจเป็นสิ่งก่อสร้างลอยตัวอยู่ประกอบกันหลายจุดเป็นกลุ่ม 2-3 ชุ้ม หรือประกอบอยู่กับส่วนของอาคารก็ได้

ข. ตำแหน่งของชุ้มนี้ควรอยู่ในจุดบริเวณที่มีผู้คนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก เช่น บริเวณทางเข้าด้านหน้าอาคาร ที่มีความสำคัญเป็นที่รวมผู้คน บริเวณจุดทางร่วมทางแยก เป็นต้น

2.3.3.3 ดั่งขยะและดังรองรับขยะมูลฝอย

ดั่งขยะ และดังรองรับขยะ มูลฝอยเป็นสิ่งหนึ่งในส่วนประกอบภูมิทัศน์เมืองที่จำเป็นต้องมี เพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมสิ่งปฏิกูล หรือสิ่ง เหลือใช้จากการใช้งานของคนในเมือง ยิ่งบริเวณที่มีคนเข้าไปใช้มากยิ่งจำเป็นต้องมี โดยต้องมีการคำนึงถึงรูปแบบและลักษณะให้เหมาะสมในแต่ละบริเวณนั้นด้วย

2.3.3.4 เกณฑ์ในการออกแบบดังขยะ

ก. ควรจะมีรูปแบบที่กลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของทางเดินหรือบริเวณและเป็นส่วนประดับทางเดินเท้าให้ดูสวยงาม ไม่ใช่ก่อให้เกิดความไม่น่าดู ถึงแม้ดังขยะเป็นสิ่งที่จะต้องเห็นได้ชัดเจนแต่ก็มิได้หมายความว่าให้โคนเด่นออกมาจนกลายเป็นจุดเด่น หรือจุดสนใจของบริเวณจนเกินไป ถ้าสามารถที่จะรวมดังขยะเข้าได้กับสิ่งประกอบภูมิทัศน์อื่น ๆ (Site Furniture) ได้ก็จะทำให้เกิดการใช้งานหลากหลายชนิด (Multi-Purpose) ได้

ข. ตำแหน่งและจำนวนของดังขยะ จะมีความสัมพันธ์ที่เป็นสัดส่วนกัน เช่น ในบริเวณทางเดินจะมีน้อยกว่าในบริเวณปิกนิก และการจัดวางต้องไม่เกะกะกีดขวางการจราจร

ค. ดึงขยะมีหลายลักษณะ หลายรูปแบบ แล้วแต่การเลือกมาใช้ แต่สิ่งที่จะต้องคำนึงถึง คือ ความสะดวกในการใช้ ความแข็งแรงทนทาน ความสะดวกในการดูแลรักษา และเก็บขยะรวมไปจนถึงความสะดวกอาศัยเรียบร้อยและสวยงาม

ง. ที่ตั้งของถังขยะ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มีคนใช้งานมาก เช่น บริเวณที่จัดมีที่นั่งเป็นกลุ่ม หรือบริเวณที่มีการยื่นรอเข้าแถวกัน หรือบริเวณแนวทางเดินหลักที่มีคนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก

จ. ขนาดของถังขยะ ในบริเวณทั่วไปแล้วไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่สัก สิ่งที่จะช่วยกำหนดขนาดได้แก่ความถี่ของช่วงเวลาที่มีการเก็บขยะนำไปทิ้ง

ฉ. ความสูงที่พอเหมาะ สำหรับการทิ้งขยะอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 เมตร

ช. ถังขยะควรมีฝาปิด ถ้าเป็นไปได้ถังขยะที่มีฝาปิดอยู่ จะช่วยไม่ให้ลมพัดขยะปลิวกระจัดกระจาย กันมิให้สุนัขมาคุ้ยและน้ำฝนไม่ตกลงไปข้างเฉาะและอยู่ภายใน

ซ. วัสดุมีได้หลายชนิด โดยคำนึงถึงความทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศกลางแจ้ง ความทนทานต่อการใช้งานในที่สาธารณะ เช่น ไม้ อลูมิเนียม เหล็ก ไฟเบอร์กลาส คอนกรีต โดยคำนึงถึงรูปแบบ สี สันและวัสดุที่กลมกลืนกันกับส่วนประกอบอื่นของบริเวณนั้น ๆ อัน หมายถึง ม้านั่ง รั้ว กำแพง วัสดุพื้น เป็นต้น

2.3.3.5 กะบะต้นไม้ กระจาดต้นไม้

กะบะต้นไม้ คือ ภาชนะสำหรับดินเพื่อปลูกต้นไม้ อาจเป็นกะบะถาวรที่ก่อสร้างลงกับที่ เช่น ก่ออิฐ ก่อหินหล่อคอนกรีต หรือเป็นกะบะชั่วคราว

2.3.3.6 เกณฑ์ในการออกแบบกระถางต้นไม้ม

ก. กะบะต้นไม้นี้จะต้องจัดรูระบายน้ำเอาไว้ สำหรับการระบายน้ำภายหลังการรดน้ำ หรือภายหลังฝนตก โดยใส่กรวดหรืออิฐหักไว้โดยรอบรูระบายน้ำนั้นมิให้ดินลงไปอุดตัน แต่ถ้าเป็นกะบะถาวรที่สร้างลงกับพื้นดินก็อาจจะระบายลงสู่พื้นดินด้านล่างเลยก็ได้

ข. ตำแหน่งกะบะต้นไม้ควรตั้งอยู่ลอยตัว โดยให้บริเวณโดยรอบสามารถกวาดทำความสะอาดได้ง่าย ไม่ให้เป็นชอกที่สะสมขยะหรือผง

ค. ความสูงของกะบะต้นไม้ โดยทั่วไปจะไม่เกิน 0.80 เมตร แต่ทั้งนี้ความสูงจะขึ้นอยู่กับการใช้งานอื่นประกอบด้วย เช่น กะบะต้นไม้ที่จัดทำเป็นม้านั่งจะต้องพิจารณาอย่างอื่น ๆ ประกอบ

ง. ความลึกของชั้นดินในกะบะ สำหรับการปลูกต้นไม้มีความแตกต่างกันไปตามประเภท ต้นไม้จะใช้ ถ้าเป็นไม้กิ่งก้านควรมีความลึกของชั้นดินไม่ต่ำกว่า 0.60 เมตร ถ้าเป็นไม้พุ่มและไม้คลุมดินควรมีความลึกของชั้นดินไม่ต่ำกว่า 0.30 เมตร เกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นเกณฑ์ต่ำ ซึ่งถ้าสามารถออกแบบให้มีความลึกของดินมากขึ้น ต้นไม้ก็จะเจริญงอกงามได้ดีขึ้น

2.3.3.7 ที่ค้ำน้ำ

ที่ค้ำน้ำเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกอีกชนิดหนึ่งที่ควรเตรียมไว้ให้ผู้สัญจรไปมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองที่อากาศร้อน แต่อาจมีข้อจำกัดในเรื่องความสะอาดของน้ำประปาที่ผลิตได้ ควรได้รับการตรวจสอบในเรื่องคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอ ตำแหน่งของที่ค้ำน้ำมักจะต้องมีในบริเวณที่มีผู้คนผ่านไปมา

2.3.3.8 เกณฑ์ในการออกแบบที่ค้ำน้ำ

เกณฑ์ที่สำคัญของที่ค้ำน้ำสาธารณะ คือ เรื่องของขนาด ความแข็งแรง และความง่ายต่อการรักษาความสะอาดของตัวที่ค้ำน้ำเอง และบริเวณโดยรอบ

- ขนาดควรมีความสูงพอเหมาะกับขนาดของผู้ใหญ่และเด็กมีที่จับยึดที่แข็งแรง
- ภายในภาชนะที่เป็นที่รองรับน้ำควรมีลักษณะที่ล้นลาดเอียงมาก เพื่อให้ระบายน้ำได้เร็ว ป้องกันการเกิดตะไคร่ และหากเป็นไปได้ที่ค้ำน้ำไม่ควรอยู่ใต้ร่มไม้ในลักษณะที่ใบไม้จะร่วงลงไปอุดการระบายน้ำ เป็นเหตุให้เกิดความสกปรกไม่น่าดูและเกิดตะไคร่
- บริเวณรอบที่ค้ำน้ำ ควรมีการคาดผิวและมีการระบายน้ำลงท่อระบายน้ำได้ดี เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมักมีน้ำไหลลงเกิดความเฉอะแฉะ หากได้คาดผิวและมีการระบายน้ำจะแห้งเร็วและรักษาความสะอาดได้ง่าย
- ควรมีถังขยะอยู่ใกล้บริเวณที่ค้ำน้ำ เพื่อป้องกันการที่จะมีผู้ใช้ที่รองรับน้ำเป็นที่ทิ้งขยะด้วย

2.3.3.9 รั้วกำแพง และเสากั้นการจราจร

ก. รั้วสำหรับคนเดิน รั้วหรือราว หมายถึง ที่กั้นแนวระหว่างถนนกับทางเดิน หรือกั้นมิให้คนเดินเข้าไปในบริเวณที่ไม่ต้องการ เช่น ห้ามคนข้ามถนนบริเวณใกล้สี่แยก ใกล้สะพานทางโค้ง ทางขึ้นลงเนิน หรือใช้บนเกาะกลางถนน เพื่อกั้นมิให้คนข้ามบริเวณนั้น

ข. รั้วสำหรับรถยนต์ ใช้สำหรับเป็นแนวเพื่อความปลอดภัย สำหรับการขับขี่ยานยนต์ในบริเวณที่อาจเกิดอันตราย เช่น บริเวณทางโค้ง บริเวณที่มีความลาดชันมาก หรือบริเวณกลางถนนที่ไม่มีเกาะกลาง หรือบริเวณกลางถนนที่ไม่มีเกาะกลาง หรือใช้เพื่อแสดงขอบเขตของการจราจรยนต์มิให้ออกนอกบริเวณที่ต้องการ

ค. เสากั้นการจราจร (Bollard) หมายถึง เสาที่แสดงขอบเขตของการสัญจร เช่น แยกการสัญจรทางรถยนต์ ได้แก่ ถนน ที่จอดรถ ออกจากบริเวณทางเท้า เป็นเสาตั้งห่างกันเป็นระยะ แทนการใช้รั้วกั้น เพื่อให้คนเดินผ่านได้ และเพื่อให้มีความรู้สึกที่ต่อเนื่อง ไม่ตัดขาดพื้นที่กันออกไป เหมือนการใช้รั้วหรือกำแพง หรืออาจเป็นการแบ่งแยกพื้นที่ เพื่อไม่ให้จักรยานเข้าไปรบกวนกับการเดินเท้าก็ได้ ในบางครั้งแทนการใช้เสาแสดงอาณาเขต อาจเป็นการใช้กะบะต้นไม้ กระถางต้นไม้ หรือปลูกไม้ยืนต้นลงไปเป็นระยะ ๆ ก็ได้ เช่นกัน

1. วัสดุ เช่น ไม้ เหล็กทาสี หรือคอนกรีตที่จัดทำผิดต่าง ๆ ให้ยึดติดกับพื้นอย่างแน่นหนา โดยเฉพาะถ้าใช้เพื่อกันเขตแนวรถยนต์ ควรมีความมั่นคงแข็งแรงและให้เล็ดหนักแน่น ถ้าจะอยู่ในตำแหน่งที่คนเดินผ่านอยู่เสมอ ควรเป็นวัสดุที่ผิวเรียบไม่ขรุขระหรือหยาบเกินไป ไม่มีมุมแหลมคมที่จะเป็นอันตรายได้

2. ขนาด ความสูง ถ้าจะให้กันแสงแนวสำหรับผู้ขับขี่รถยนต์ควรมีความสูงไม่น้อยกว่า 0.80 เมตร จึงจะสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากภายในรถยนต์ นอกจากนั้นบางครั้งยังมีการใช้เสาแสดงอาณาเขตนี้ประกอบกัน ไฟให้แสงสว่างหรือป้ายบอกสัญญาณจราจร หรือใช้เป็นที่นั่งได้ด้วย ดังนั้น ความสูงจึงขึ้นอยู่กับการใช้งานอื่นประกอบด้วย

3. ระยะห่าง ถ้าต้องการกันมิให้รถยนต์แล่นผ่านเข้าไปได้ ควรตั้งวางห่างกันอย่างน้อย 1.30 เมตร ถ้าต้องการมิให้จักรยาน จักรยานยนต์ผ่านเข้าไปได้ ควรตั้งห่างกันอย่างน้อย 0.60 เมตร หรือในบางครั้งอาจออกแบบท่ง หรือตะขอเตรียมสำหรับการใช้โซ่หรือเชือกอีกทีหนึ่ง เพื่อช่วยกันบริเวณในโอกาสที่ต้องการเป็นครั้งคราวไป

4. การใช้งาน เสาแสดงอาณาเขตที่ใช้ชั่วคราวอาจทำได้ 2 แบบ คือ แบบเคลื่อนย้ายได้ โดยทำพลาสติกคล้ายที่แสดงแนวของตำรวจจราจร แต่แบบความเข้าใจผิดและเสายหายไปได้ เสาอีกแบบหนึ่ง คือ แบบที่ถอดออกได้ โดยจัดทำส่วนที่ยึดไว้กับพื้นตรงตำแหน่งที่ต้องการตั้งเสาและนำมาติดตั้ง โดยการยึดด้วยนอตหรือสกรู

2.3.3.10 บ่อน้ำ สระน้ำ น้ำตก

น้ำที่ใช้สำหรับภูมิทัศน์เมืองที่มนุษย์ขุดสร้างทำขึ้นมิใช่เป็นบ่อน้ำ สระน้ำธรรมชาตินี้ มักจะเป็นการใช้ในลักษณะที่เพิ่มเกิดสวยงามเพิ่มความสนใจและคุณค่าทางด้านการมองเห็นมากกว่า จะเพื่อประโยชน์ใช้สอยอื่น เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากประเทศไทยอยู่ในเขตอากาศร้อน บ่อน้ำ น้ำพุ น้ำตก จึงเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับอากาศผ่อนคลายความแห้งแล้งของสภาพอากาศในเมือง ทำให้บรรยากาศของบริเวณชุ่มเย็นขึ้นได้ จึงเกิดประโยชน์เสริมกับความสวยงามขึ้นไปได้อีกประการหนึ่ง

2.3.3.11 เทคนิคการออกแบบบ่อน้ำ สระน้ำ

ก. น้ำก่อให้เกิดบรรยากาศ อารมณ์และความรู้สึกได้ต่าง ๆ กัน มีทั้งน้ำนิ่งซึ่งเป็นเสมือนแผ่นกระจกสะท้อนเงา ซึ่งควรเป็นผืนน้ำที่มีพื้นก้นบ่อเป็นสีเข้ม เพื่อมิให้สะท้อนแสงไม่มีพืชน้ำคลุม หรือน้ำที่เคลื่อนไหวในรูปแบบของน้ำพุ แบบของคลื่น น้ำตก ซึ่งก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวเกิดเสียงซึ่งทำให้เป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวและชาวเมืองเองด้วย

ข. ความลึกของบ่อน้ำ ในเมืองควรคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กที่อาจตกลงไปเป็นอันตรายได้ โดยควรลึกลงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น หรืออาจมีรั้วราวกันตกหรือส่วนที่ออกแบบกันมิให้เด็กมาเล่นใกล้ขอบบ่อได้

ค. บ่อน้ำในเมือง โดยทั่วไปมักจะเป็นบ่อคาบเกี่ยวและผิวมีระบบกรอง มีระบบน้ำไหลหมุนเวียนเพื่อมิให้น้ำเน่า ถ้ามีน้ำตก น้ำพุ ก็จำเป็นจะต้องมีบ่อน้ำประกอบด้วย อย่างไรก็ตามถึงจะมีระบบกรองที่ดี แต่ก็ต้องมีกำลังการดูแลรักษาประกอบด้วย ทั้งนี้เพราะประชาชนอาจทิ้งขยะ หรือไปไม่เศษผงปลิวร่วงหล่นลงไปจะทำให้ระบบกรองอุดตันหรือน้ำเน่าได้ ดังนั้น เมื่อกำหนดให้มีบ่อน้ำอยู่ จะต้องเตรียมการดูแลรักษาไว้ด้วย

ง. การระบายน้ำจากบ่อ และการทำความสะอาดบ่อ บ่อน้ำขนาดเล็กอาจใช้วิธีการลักน้ำ หรือสูบน้ำออกในการระบายน้ำออกจากบ่อให้แห้ง เพื่อล้างทำความสะอาด แต่ถ้าเป็นบ่อน้ำขนาดใหญ่ควรต่อท่อระบายน้ำใกล้บริเวณก้นบ่อ หรือจุดต่ำสุดของบ่อ นอกจากนี้ยังควรต่อท่อระบายน้ำล้น (Overflow) ตรงระดับน้ำสูงสุดที่ต้องการ เพื่อกันมิให้น้ำล้นออกมานอกบ่อ อันเนื่องมาจากน้ำฝน หรือการเดินน้ำจนล้น ถ้าเป็นบ่อน้ำขนาดใหญ่และต้องการความสะดวก อาจต่อท่อน้ำเข้าไว้ด้วยกันได้ สำหรับเติมน้ำให้ได้ระดับอยู่เสมอ หรือเติมน้ำภายหลังการทำความสะอาด

จ. วัสดุปูพื้น นอกจากบ่อคาบเกี่ยวแล้ว อาจใช้วิธีปูพื้นกันและผนังบ่อด้วยแผ่นพลาสติก เพื่อช่วยลดการซึมของน้ำไปในผิวดินซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้กันแพร่หลาย เพราะมีราคาไม่สูงนัก และมีบริษัทผู้ผลิตแผ่นพลาสติกนี้ออกจำหน่ายมาก ใช้ได้ผลดีทั้งในบ่อน้ำขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ในระดับอ่างเก็บน้ำ เพื่อการชลประทานหรือวิชาการ ที่ง่ายกว่าปูพลาสติก คือ การใช้ดินเหนียวปูพื้นและผนังของบ่อเพื่อลดการซึมของน้ำ แต่จะไม่ได้ผลเต็มที่เท่าการใช้แผ่นพลาสติก

ข. บ่อน้ำ น้ำพุ น้ำตก อาจออกแบบให้อยู่ใน 2 ลักษณะ คือ รูปแบบธรรมชาติ หมายถึง การเลียนแบบการไหลของน้ำตามธรรมชาติ รูปร่างของบ่อจะเป็นรูปทรงอิสระ รวมทั้งจัดแต่งขอบบ่อให้เหมือนลำธารน้ำ อีกแบบหนึ่ง คือ รูปแบบที่เป็นรูปทรงเรขาคณิต เป็นรูปเหลี่ยมและเส้นตรง ซึ่งจะเลือกรูปแบบใดจะต้องพิจารณาให้กลมกลืนกันกับองค์ประกอบอื่น ๆ และให้ตรงกับบรรยากาศที่ต้องการด้วย

ช. การใช้น้ำพุที่พุ่งชันในระดับสูง จะต้องระวังมิให้น้ำกระเด็นออกนอกบริเวณบ่อและทำให้พื้นถนนทางเดินหรือบริเวณที่นั่งเปียก ทั้งนี้เพราะกระแสลมที่พัดจะทำให้ละอองน้ำที่เป็นฝอยกระจายออกไปในทิศทางต่าง ๆ ได้

ฉ. ส่วนประกอบภูมิทัศน์อื่น ๆ ที่อาจใช้ร่วมกับบ่อน้ำ ได้แก่ รูปปั้นต่าง ๆ ก้อนหิน ม้านั่งที่ประกอบอยู่กับขอบบ่อ พืชน้ำบางชนิด เช่น บัว กก เป็นต้น

ญ. บ่อน้ำนี้อาจใช้ได้หลาย ๆ บริเวณในเมือง เช่น บริเวณศูนย์กลางนักท่องเที่ยวลานทางเข้าหน้าอาคาร ลานเอนกประสงค์ ซึ่งจะเป็นการมองเห็นในระยะใกล้ นักท่องเที่ยวสัมผัสได้ใกล้ชิดหรือใช้ตามบริเวณวงเวียน เกาะกลางถนน ซึ่งจะเป็นการมองเห็นจากกวดยาน ดังนั้น บ่อน้ำ น้ำพุ น้ำตก จึงต้องมีขนาดสูงขึ้นหรือใหญ่ขึ้น จนกลายเป็นที่หมายตา (Landmark) ของบริเวณไปด้วย

2.3.3.12 ไฟฟ้าแสงสว่าง

ไฟฟ้าภายนอก (Exterior Lighting) นอกจากจะทำหน้าที่แสงสว่างในเวลากลางคืน เพื่อความปลอดภัยในการสัญจรและสวัสดิภาพของผู้สัญจรแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นสิ่งประกอบสถานที่ เช่น ถนน ทางเดิน ที่จอดรถ เพื่อช่วยในการแสดงสัดส่วนของพื้นที่ รูปแบบของลักษณะพื้นที่ดังกล่าว และส่งเสริมให้เกิดความสวยงามขึ้นอีกด้วย

2.3.3.13 เกณฑ์การออกแบบและเลือกใช้ไฟฟ้า

ก. การเลือกชนิดต่าง ๆ ของไฟฟ้า เช่น ระดับความสูง-ต่ำของไฟฟ้า รูปร่างและลักษณะต่าง ๆ ของไฟฟ้าที่มีอยู่หลายชนิดหลายรูปแบบ ในการเลือกต้องคำนึงถึงการใช้งาน ความกลมกลืนกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์ (Site Furniture) ชนิดอื่น ๆ ความทนทาน การดูแลรักษา อายุการใช้งาน และราคา

ข. องค์ประกอบของไฟฟ้า ประกอบด้วย

1. หลอดไฟฟ้า การเลือกใช้ชนิดใดต้องให้เหมาะสมกับหน้าที่ และ

ความต้องการ

2. เสาไฟฟ้า สามารถทำด้วยวัสดุหลายชนิด เช่น เสาเหล็ก ไม้ คอนกรีต และอลูมิเนียม เป็นต้น และมีหลายรูปแบบ เช่น รูปกลม รูปเหลี่ยม หกเหลี่ยม เป็นต้น จะเลือกใช้วัสดุใดและรูปแบบใดต้องให้เหมาะสมกับความสูงของเสา สภาพภูมิอากาศโดยทั่ว ๆ ไป รูปร่างและวัสดุของเสาไฟในพื้นที่เดียวกันควรจะเหมือนกัน ยกเว้นแต่จะใช้ในระบบการสัญจรที่ต่างชนิดกัน เป็นต้น

3. การติดตั้ง ระยะห่างของการติดตั้ง ตำแหน่งที่ติดตั้ง วิธีการและรูปแบบของการติดตั้งจะแตกต่างกันไป ในทางสัญจรต่างชนิดกัน และต่างระดับกัน เช่น ในถนน สายประธาน ถนนสายหลัก และสายรอง เป็นต้น

ค. ควรจะเป็นส่วนประกอบที่กลมกลืนไปกับพื้นที่ ไม่ใช่ส่วนที่เป็นจุดเด่น การเดินสายถ้าเป็นไปได้ควรจะเดินสายใต้ดิน เพื่อลดความไม่สวยงามของสายไฟฟ้า และลดอันตรายจากไฟฟ้า

ง. เสาไฟฟ้าอาจออกแบบให้ใช้ประโยชน์ร่วมกับอย่างอื่นได้ ในกรณีที่สามารถจะออกแบบให้เสาไฟฟ้าสามารถจะใช้ประโยชน์อย่างอื่น ๆ ได้ และเกิดความกลมกลืนในรูปแบบกับ Site Furniture ชนิดอื่น ๆ ก็ควรจะกระทำ

ออกแบบเพื่อให้ประหยัด และดูแลรักษาได้ง่าย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่ง ความสูง และรายละเอียดของเสาไฟและดวงไฟ ควรจะง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงและซ่อมบำรุง ควรใช้หลอดไฟฟ้าที่มีอายุการใช้งานนาน ๆ และแสงควรเป็นสีที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ หรือรบกวนสายตาซึ่งอาจจะก่อให้เกิดอันตรายได้ และทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มีการป้องกันไฟดูดหรือไฟช็อตในเวลาที่ไม่ฝนตกด้วย

2.3.3.14 ทางเดินมีหลังคา (Covered Walkway)

ทางเดินในบางช่วงที่มีการใช้งานมาก และใช้งานอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา มีระยะทางเดินไกล มีความเหมาะสมที่จะจัดทำหลังคาคลุม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวให้หลบแดดหลบฝนได้ นอกจากนั้นยังอาจช่วยชี้นำทิศทางการเดินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น นำนักท่องเที่ยวจากลานที่จอดรถไปยังบริเวณทางเข้า หรือทางเดินในย่านการค้า หรือเป็นทางเข้า หรือเป็นทางเดินมีหลังคา หรือประกอบอยู่กับประตูทางเข้า หรือทางเดินที่เป็นเส้นทางทัศนอาศรม เป็นต้น

2.3.3.15 เกณฑ์การออกแบบทางเดิน

ก. รูปแบบ สีสันและวัสดุ ควรให้กลมกลืนกับส่วนประกอบอื่นของบริเวณ และให้เข้ากับเอกลักษณ์ของบริเวณนั้น เช่น การใช้หลังคาจั่วมุงกระเบื้องดินเผาและเสาไม้สำหรับหลังคาในบรรยากาศแบบไทย หรือการใช้หลังคาไฟเบอร์กลาส และเสาเหล็กในบรรยากาศย่านการค้าสมัยใหม่ เป็นต้น

ข. ความสูงของหลังคาในจุดต่ำสุด ไม่ควรจะให้ต่ำกว่า 2.30 เมตร ทั้งนี้เพราะถ้าหลังคาสูงมากเกินไปจะไม่ช่วยบังแดด แต่ถ้าเตี้ยเกินไปจะเกิดความรู้สึกอึดอัดได้

ค. ความกว้างของทางเดินมีหลังคาก็เช่นเดียวกับทางเท้า โดยทั่วไปว่ามีผู้ใช้มากน้อยเพียงใด หรือถ้ามีการใช้งานของทางเท้ากับทางจักรยานร่วมกัน ก็ควรแบ่งแยกด้วยการตีเส้นหรือมีขอบคั่น เป็นต้น

ง. ตามทางเดินอาจติดป้ายโฆษณาตามแนวทางเดินมีหลังคานี้ ในบางโอกาสอาจมีการติดตั้งป้ายโฆษณา ป้ายประชาสัมพันธ์ หรือนิทรรศการการแสดงผลไปสองข้างทางด้วยก็ได้ โดยติดตั้งไปตามตำแหน่งเสาหรือจัดทำผนังด้านหลังสำหรับติดป้ายซึ่งจะได้ผลดีเพราะเป็นจุดที่มีนักท่องเที่ยวผ่านไปมามากอยู่แล้ว

2.3.3.16 ชุ่มทางเข้า

สิ่งก่อสร้างซึ่งจัดทำขึ้น เพื่อเสมือนเป็นที่หมายตาให้ผู้สัญจรไปมา โดยทางรถยนต์ และทางเท้าหรืออย่างใดอย่างหนึ่งสามารถกำหนดตำแหน่งการเข้าออกได้ง่ายขึ้นชัดเจนขึ้น โดยมากจึงมักจะเป็นการเน้นในทางความสูง เพื่อให้มองเห็นได้จากระยะไกล ชุ่มทางเข้านี้มีได้หมายถึงเฉพาะชุ่มประตูทางเข้าอาคาร กลุ่มอาคารเท่านั้น แต่หมายรวมถึงชุ่มสำหรับทางเข้า ย่านหรือรวมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย

2.3.3.17 เกณฑ์การออกแบบชุ่มทางเข้า

ก. ส่วนประกอบของชุ่มทางเข้า ชุ่มทางเข้านี้อาจมีเพียงชุ่มที่เป็น โครงสร้างและโดยมากมักจะประกอบอยู่กับป้ายชื่อด้วย เพื่อให้สื่อสารได้ชัดเจนมากขึ้น หรือมีตัวหนังสือแสดง

การต้อนรับ เป็นต้น อาจมีการติดตั้งป้ายโฆษณา ประกอบอยู่กับนาฬิกาตัวเลขแสดงอุณหภูมิของอากาศขณะนั้น และมีไฟฟ้าแสงสว่างประกอบอยู่สำหรับการมองเห็นในเวลากลางคืน

ข. ความสูงของซุ้ม จะต้องคำนึงถึงประเภทของการสัญจรประกอบด้วย โดยถ้าเป็นทางคนเดินความสูงอย่างน้อยที่สุด คือ 2.30 เมตร ถ้าเป็นทางสำหรับรถยนต์โดยทั่วไปความสูงอย่างน้อยที่สุด คือ 3.00 เมตร ถ้าเป็นทางสำหรับรถยนต์บรรทุก รถโดยสารขนาดใหญ่ของเมืองผ่านไปมาด้วยความสูงอย่างน้อยที่สุด คือ 5.00 เมตร เป็นต้น

ค. โครงสร้างของซุ้มทางเข้า ซุ้มทางเข้านี้อาจเป็นเพียงแค่โครงสร้างโปร่ง หรือเป็นโครงสร้างที่มีหลังคาเพื่อกันแดดกันฝนได้ เป็นโครงสร้างสำหรับไม้เลื้อยเกาะขึ้นไปเป็นซุ้มต้นไม้ก็ได้ หรืออาจจะมีประโยชน์การใช้งานอื่นประกอบอยู่ด้วย เช่น ป้อมยาม ป้อมเก็บเงิน เป็นต้น

ง. ซุ้มประตูนี้อาจเป็น โครงสร้างอิสระ หรือยึดอยู่กับ โครงสร้างอาคารข้างเคียง

จ. รูปแบบที่กลมกลืนไปกับบรรยากาศของบริเวณนั้น และกลมกลืนไปกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์อย่างอื่น ๆ คือ ควรมีรูปแบบที่กลมกลืนไปกับบรรยากาศของบริเวณนั้น และกลมกลืนไปกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์อย่างอื่น ๆ ด้วย เช่น ซุ้มทางเข้าย่านที่เป็นเมืองเก่าแบบไทย ๆ ตัวซุ้มทางเข้าออกเป็นไม้ฉลุแกะสลักลายแบบไทย มีเสาสูงเป็นเสาหัวเม็ด หรือมีโครงหลังคาเป็นรูปจั่ว มีลวดลายที่หน้าบัน เป็นต้น

ฉ. ส่วนประกอบในบริเวณโดยรอบ นอกจากตัว โครงสร้างของซุ้มทางเข้าเอง แล้วควรมีการออกแบบ โดยคำนึงถึงบริเวณโดยรอบประกอบด้วยทางเท้า สวนหย่อม การปลูกต้นไม้ เพื่อช่วยเน้นความสำคัญมากขึ้น

2.3.3.18 รายละเอียดอื่น ๆ

นอกจากจะมีส่วนประกอบดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้นแล้ว ยังมีสิ่งประกอบบริเวณอื่น ๆ อีก เช่น รูปปั้นประติมากรรม อนุสาวรีย์ หอนาฬิกา หรือแม้แต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจากวิถีชีวิตของคนในเมือง เช่น หาบแร่แผงลอย เป็นต้น

2.3.3.19 เกณฑ์ในการออกแบบอื่น ๆ

ก. รูปปั้น อนุสาวรีย์ หอนาฬิกา เหล่านี้เป็นส่วนตกแต่งประดับประดาเมืองเพื่อความสวยงามเป็นจุดดึงดูดความสนใจ เป็นที่หมายตาและเป็นสื่อที่ช่วยในการกำหนดทิศทางซึ่งในต่างประเทศนิยมใช้กันมาก ทั้งในย่านการค้า สถานที่ราชการ บริเวณทางเข้าหน้าอาคารภายในสวนสาธารณะ เป็นต้น โดยมีการใช้ในลักษณะของงานศิลปะที่มาช่วยปรุงแต่งบ้านเมืองให้สวยงาม นอกจากนั้นยังมีการออกแบบให้มีประโยชน์ใช้สอยด้วย มิใช่เพื่อผลทางการมองเห็นอย่างเดียว เช่น รูปปั้นประกอบกับน้ำพุ น้ำตกหรือน้ำพุสำหรับดื่ม รูปปั้น ซึ่งเด็กสามารถปีนป่ายเป็นอุปกรณ์เครื่องเล่นได้ หรือมีการใช้เสียงประกอบด้วย เช่น เสียงน้ำไหล เสียงใบพัดของกังหันลม หรือมีการให้ข้อมูล เช่น บอกอุณหภูมิ วันที่ เวลา เป็นต้น ในกรณีที่เป็นอนุสาวรีย์มักเป็นสิ่งที่ระลึกถึงบุคคลที่สำคัญ ระลึกถึง

เหตุการณ์สำคัญซึ่งบริเวณประกอบ โดยรอบตัวการความสว่างาม ความยิ่งใหญ่ รวมทั้งบริเวณเพื่อการประกอบพิธีกรรมการเฉลิมฉลองต่าง ๆ เป็นต้น

จ. หาบแร่แฝงลอย เป็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ เป็นระบบการค้าขาย ธุรกิจของเมืองไทยและประเทศทางตะวันออก ที่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ดี ปัญหาของหาบแร่แฝงลอย คือ ความไม่เป็นระเบียบ เกะกะกีดขวางทางเท้าและทางรถยนต์ ก่อให้เกิดอันตรายได้ถ้ามีการปรุงอาหาร มีเตาไฟและความร้อน เป็นต้น แต่ถ้าได้มีมาตรการที่เข้มงวด ประกอบกับการควบคุมบริเวณขอบเขตที่แน่ชัดว่า บริเวณใดยินยอมให้เป็นที่ตั้งหาบแร่แฝงลอย พร้อมทั้งกำหนดควบคุมรูปแบบ ขนาดให้เป็นมาตรฐานควบคุมประเภทของสินค้า เช่น กำหนดให้ขายต้นไม้ ดอกไม้ ขายหนังสือพิมพ์ ขายหนังสือ เครื่องดื่ม เป็นต้น

2.3.4 แนวความคิดในการควบคุมการพัฒนาพื้นที่ริมน้ำในประเทศไทย

ประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นประเทศที่เติบโตอย่างรวดเร็วประเทศหนึ่งในโลก ตลอดช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา โดยมีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 7-8 ต่อปี ผลของการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ทำให้ประชาชนเมืองเติบโตมากกว่าร้อยละ 6.7 ต่อปี และประชากรเหล่านี้ได้กระจุกตัวเป็นอย่างมากอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปรากฏการณ์นี้ได้เปลี่ยนภาพของความเป็นมหานครไปอย่างมากจากอดีต รูปแบบทางกายภาพของเมือง ได้เปลี่ยนแปลงไป ทั้งด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ระบบโครงสร้างการคมนาคม และรูปแบบสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากมาย รวมไปถึงการทำลายบริเวณพื้นที่ที่มีคุณภาพและสภาพแวดล้อมที่ดีของชุมชน เพื่อปรับปรุงการใช้ที่ดินและก่อสร้างอาคารใหม่ขึ้นมาแทนเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดในการใช้ที่ดินในการเพิ่มรายได้ให้กับเจ้าของผู้ดำเนินการ

ปัญหาจากการใช้ที่ดินอย่างไม่เหมาะสมและขาดการควบคุมได้ทำให้เกิดปัญหาของเมืองในเรื่องต่าง ๆ ตามมามากมาย การขาดการวางผังกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสม เช่น มีการตั้งโรงงานที่สร้างปัญหาด้านมลภาวะเป็นพิษ อยู่ในบริเวณที่พักอาศัยหนาแน่นในเมือง การขยายตัวอย่างขาดการควบคุม ทำให้บริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพื้นฐานเข้าไปไม่ถึง ทำให้เกิดการใช้ที่ดินที่ไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาการจราจรติดขัด มลพิษทางน้ำทางอากาศและปัญหาสิ่งแวดล้อมในเมืองต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้ที่ดินหนาแน่นผสมปนเป

และเมื่อพิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณริมน้ำซึ่งแต่เดิมในอดีตจะเป็นอาคาร บ้านพักอาศัยขนาดเล็กเกาะเรียงรายอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำและคูคลองในปัจจุบันอันเนื่องมาจากราคาที่ดินที่สูงขึ้นและการขยายตัวของเมือง ซึ่งต้องการใช้ประโยชน์ที่ดินหนาแน่นสูง จึงเกิดมีอาคารขนาดใหญ่และอาคารสูงขึ้นมาแทนที่ปะปนกับอาคารบ้านเรือนแบบเดิม สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นตามแนวแม่น้ำเจ้าพระยา ตามทิศทางการขยายตัวของเมือง ทั้งในด้านทิศเหนือเข้าสู่บริเวณจังหวัดนนทบุรี และปทุมธานี หรือแนวทิศใต้ และเป็นปรากฏการณ์ที่บ่งถึงการพัฒนาของภาคเอกชนที่ล้ำหน้าเกินกว่าการควบคุมของภาครัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การควบคุมการใช้ที่ดินนับเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเมืองขนาดใหญ่และมหานคร ทั้งนี้เพื่อให้เมืองมีการพัฒนาและขนาดตัวอย่างเหมาะสม เพื่อให้ใช้ประโยชน์ที่ดินทุก ๆ ส่วนของเมืองได้อย่างคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ไม่ก่อให้เกิดพื้นที่ตาบอด หรือแหล่งเสื่อมโทรมในบางพื้นที่ เพื่อสามารถจัดระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และเพื่อสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมของเมืองให้น่าอยู่ (เย็นจิตร สุวีรานนท์. 2539 : 18-19)

การศึกษาเพื่อหาแนวทางในการควบคุมและพัฒนาพื้นที่ริมน้ำฉบับนี้ถือว่าการควบคุมพัฒนาพื้นที่เมืองเป็นการจัดสรรทรัพยากรของสังคมเมืองโดยมีหลัก 3 ประการ คือ (ขวัญทรวง อติโพธิ. 2535 : 64-76)

1. Efficiency การควบคุมและพัฒนาพื้นที่ริมน้ำควรมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

2. Environment หากถือว่าน้ำ แม่น้ำเป็นทรัพยากรของเมือง การควบคุมและการพัฒนาควรมีทิศทางไปในทางที่จะควบคุมรักษาสภาพแวดล้อมของน้ำ ของเมืองให้ดีขึ้น ทำให้สภาพความเป็นอยู่สภาพแวดล้อมในเมืองดีขึ้น ตลอดจนช่วยอนุรักษ์พืชพันธุ์ชุมชนเดิม อาคารเก่าหรือสิ่งที่มีคุณค่ากับสังคมเมืองให้คงไว้

3. Equality แนวทางการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ริมน้ำ ควรเอื้อประโยชน์ให้กับคนทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการเข้ามามีโอกาสใช้ทรัพยากรธรรมชาตินี้ตามสมควร โดยไม่ปล่อยให้กลไกตลาดเข้ามาเป็นตัวควบคุม แต่เพียงอย่างเดียว พื้นที่ริมน้ำจึงถือเป็นพื้นที่พิเศษที่จำเป็นต้องมีการควบคุมและพัฒนา เพื่อ

1. เพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผังเฉพาะ

2. เพื่อให้ประชาชนได้มีพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจหรือสวนสาธารณะในชุมชน

3. เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและป้องกันควบคุมมิให้เกิดมลพิษทางน้ำ

4. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีของเมือง ตลอดจนป้องกันผลกระทบทางสายตา

(Visual Impact) จากการพัฒนาทางกายภาพที่เกิดขึ้น

5. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำที่จะมีส่วนช่วยด้านเศรษฐกิจของชุมชนเมือง

2.3.5 ลักษณะโดยทั่วไปของการควบคุมการออกแบบชุมชนเมือง

การควบคุมการออกแบบชุมชนเมืองนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการพัฒนาในรูปแบบที่เหมาะสมและมีระเบียบแบบแผน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการควบคุมนั้น คือ กฎระเบียบที่ออกโดยภาครัฐ เพื่อใช้เป็นข้อบังคับ จูงใจและชี้แนะให้ปฏิบัติ สิ่งนี้คือ “Zoning”

“Zoning” เป็นกระบวนการที่จัดแบ่งเมืองออกเป็นหลาย ๆ เขตตามความเหมาะสมของการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง ซึ่งในแต่ละเขตนั้นจะระบุถึงขนาดและรูปร่างอาคารที่จะสามารถก่อสร้างได้ในพื้นที่รวมถึงลักษณะการใช้สอยของอาคารนั้นด้วย

การจัดวาง Zoning จึงเป็นการประกันการใช้ประโยชน์ที่ดินของเมืองให้มีความเหมาะสมและมีความสัมพันธ์กัน มีการจัดแบ่งที่ว่างอย่างเพียงพอ มีการควบคุมความหนาแน่นของพื้นที่ให้เหมาะสมกับระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการของรัฐ เช่น ระบบถนน ไฟฟ้า ประปา การระบายน้ำ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ รวมถึงการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม เรื่องของแสงแดด การถ่ายเทอากาศ การป้องกันอัคคีภัย เป็นต้น โดยมีกระบวนการต่อเนื่องในการจัดทำแผนเริ่มมาจากการจัดทำผังเมืองรวม (Comprehensive Plan) เป็นแผนระยะยาว (20ปี) และการจัดทำผังเฉพาะในระยะเวลาการปฏิบัติที่สั้นกว่า (5-10 ปี)

ข้อกำหนดหรือมาตรการต่าง ๆ ในเรื่องราว Zoning นี้เอง จึงเป็นการดำเนินการจากปฏิบัติตามแผนของผังแม่บท (Plan Implementation) โดยเป็นวิธีการอย่างง่ายและดีที่สุดจะนำมาใช้ควบคุมเขตแต่ละเขต (เย็นจิตร สุวีรานนท์, 2539 : 20-22)

ลักษณะการควบคุมของ Zoning นั้น สามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 4 ลักษณะ คือ

1. Restrictive Zoning
2. Indicative Zoning
3. Incentive Zoning
4. Performance Zoning

1. Restrictive Zoning

เป็นการควบคุมการพัฒนาอย่างเข้มงวดในการก่อสร้างอาคารที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ โดยเป็นการควบคุมในเรื่องของ

- อาคารกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Building & Land use)
- ความสูงอาคาร (Building Height)
- ขนาดของอาคาร (Building Bulk)

2. Indicative Zoning

เป็นลักษณะการควบคุมเชิงเสนอแนะ วิธีการของ Indicative Zoning นั้นตรงกันข้ามกับ Restrictive Zoning กล่าวคือ เป็นรูปแบบของกฎหมายการใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่แนะนำประชาชนว่า การพัฒนารูปแบบของเมืองควรเป็นอย่างไร โดยมีกระบวนการที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

- การเสนอแนะรูปแบบการพัฒนาพื้นที่เมือง โดยเสนอแนะในผังเมืองรวม (Master Plan)
- การสร้างเครื่องมือควบคุม เช่น มาตรการทางกฎหมาย ภาษี เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามแผน

ได้จริง

3. Incentive Zoning

เป็นลักษณะการควบคุมโดยใช้การจูงใจด้วยข้อเสนอดอกแทน โดยเสนอจะให้ผลประโยชน์ หรือ ผลกำไรกับนักพัฒนาที่จะสร้างสาธารณะประโยชน์คืนให้กับชุมชน ผลกำไรดังกล่าวถือว่าเป็น “โบนัส”

(Bonus) ซึ่งได้แก่ การอนุญาตให้เพิ่มพื้นที่อาคารหากนักพัฒนาสร้างสาธารณะประโยชน์ เช่น ลานสาธารณะ (Public Plaza) ในโครงสร้าง สิ่งที่ย้ำเป็นสำหรับ Incentive Zoning คือ

- ลักษณะของการควบคุมต้องมีความเข้มแข็ง
- โบนัสที่เสนอให้จะต้องดีพอ ที่นักพัฒนาจะสนใจจะคืนประโยชน์ให้กับชุมชน

4. Performance Zoning

เป็นการควบคุมในลักษณะให้อิสระกับคนในเมืองที่จะควบคุมรูปร่างของเมือง แทนที่การควบคุมตามข้อกำหนดที่เข้มงวด ซึ่งกล่าวถึงสิ่งที่ห้ามกระทำหรือเกณฑ์ในการออกแบบชุมชนเมืองที่กำหนดไว้แก่นักพัฒนา Performance Zoning จะบอกรายละเอียดคุณสมบัติที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการพัฒนา ซึ่งจะเป็นการพบกันครึ่งทางระหว่างสิ่งที่นักพัฒนาต้องการ ได้กำหนดที่ต้องปฏิบัติใช้บังคับในแง่ผลรวมของการพัฒนาไปบังคับในรายละเอียดปลีกย่อย เช่น มีการควบคุม FAR (จำนวนชั้นของอาคารที่ปลูกสร้างได้) และ GCR (พื้นที่ที่ครอบคลุมของอาคาร) แต่จะไม่ควบคุมประเภทของอาคาร ระยะถอยร่นรอบอาคาร และความสูงอาคาร

Zoning จึงเป็นข้อกำหนดที่สำคัญในการควบคุมการออกแบบชุมชนเมือง โดยทั่วไปข้อกำหนดของ Zoning จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

- การใช้ประโยชน์ที่ดิน
- ความสูงของอาคาร
- ขนาดรูปร่างของอาคาร
- ความหนาแน่นของพื้นที่อาคารต่อพื้นที่ดิน

การแบ่งเขตการใช้ที่ดิน (Zoning) ได้เริ่มใช้กันมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งเดิมมีลักษณะที่เข้มงวดมากต่อการพัฒนา แต่ในปัจจุบันได้มีการออกกฎหมายใหม่ ๆ และข้อกำหนดใหม่ ๆ ที่มีความคล่องตัว ซึ่งเป็นการนำมาใช้ทั้งวิธีการควบคุมอย่างเข้มงวด และวิธีการจูงใจและมีการคิดวิธีการใหม่ ๆ มาใช้มากขึ้น เช่น การกำหนดเขตโบนัส เขตจูงใจ การโอนสิทธิในการพัฒนา (T.R.D.) การพัฒนาเบ็ดเสร็จทั้งเขต (P.U.D.) และวิธีการอื่น ๆ การกำหนดพื้นที่พิเศษ (Special District) เหล่านี้เป็นต้น

ในประเทศไทยมีข้อกำหนดในเรื่องของ Zoning ในแบบ Restrictive Zoning คือ เป็นการควบคุมเชิงบังคับ แต่การควบคุมนั้นยังขาดตัวแบบกฎหมายและมาตรการอื่น ๆ เข้ามารองรับ

2.4 การเผยแพร่วัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงเรือ เขตลาดกระบัง

2.4.1 ตลาด ตลาดน้ำ

ลาดกระบัง เป็นทุ่งราบลุ่มที่กว้าง เป็นทุ่งเพื่อการเกษตรมีลำคลองมาก นำทำอุตสาหกรรม มีลำคลองหลัก คือ คลองประเวศบุรีรมย์ รับน้ำมาจากแม่น้ำเจ้าพระยา ผ่านพื้นที่ลาดกระบัง ไปสู่ แม่น้ำบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีคลองซอยแยกไปตามพื้นที่อีกประมาณ 60 คลอง มีลำรางสาธารณะ

ประโยชน์ประมาณ 10 ตำรา เพื่อประชาชนได้อาศัยในการประกอบอาชีพหลักคือ การทำนา เลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ ใช้ในการสัญจร ใช้ในการอุปโภคบริโภค ในชีวิตประจำวัน

ตลาดที่ตั้งอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ ตรงกับคลองแยก เช่น ตลาดวัดลานบุญ ตลาด วัดสังฆราชา ตลาดวัดลาดกระบัง (วัดสาม) ตลาดที่ใหญ่และมีราษฎรอาศัยมาก คือ ตลาดหัวตะเข้ และ ตลาดหลวงแพ่ง

ตลาดวัดลานบุญ (วัดหนึ่ง) อยู่ใกล้แยกคลองหนึ่งและคลองบัวเกราะ ปัจจุบันนี้ได้ย้ายไปทำการค้าใหม่ยังถนนลาดกระบัง

ตลาดสังฆราชา (วัดสอง) ตั้งอยู่ปากคลองสองต้นนุ่น และเดิมเคยเป็นที่ตั้งที่ทำการ อำเภอ แสนแสบ ปัจจุบัน ได้เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอลาดกระบัง

ตลาดวัดลาดกระบัง (วัดสาม) ตั้งอยู่แยกปากคลองสาม และแยกคลองลาดกระบัง

ตลาดหัวตะเข้ (เดิมเรียกว่า สี่แยกศรีษะจรเข้) เป็นบริเวณที่คลองประเวศบุรีรมย์ขุดตัดผ่านคลองศรีษะจรเข้ จึงเป็นลำคลองสี่แยก คลองค้ำเหนือเรียกว่า คลองลำปลาทิว (เดิมเรียกคลองปะทิว)

ตลาดหลวงแพ่ง ตั้งอยู่ใกล้แยกปากคลองหลวงแพ่ง และคลองกาหลง ปัจจุบันยังคงเป็นสภาพตลาดริมน้ำ เรือมาชุมนุมซื้อขายกันอยู่

เรือกาแพ มีผู้ขายกาแพเหมือนร้านกาแพ แต่ลงเรือที่มีอุปกรณ์การชงกาแพ มีน้ำแข็ง การจัดเรือกาแพ

เรือเร่ ขายน้หวาน ขายนม น้ำแข็ง

ตลาดสี่แยกหัวตะเข้

สี่แยกศรีษะจรเข้ เกิดจากการขุดคลองประเวศบุรีรมย์ ไปทางทิศตะวันออก ได้ตัดผ่านคลองศรีษะจรเข้ จึงเกิดเป็นคลองสี่แยก คลองค้ำเหนือ เรียกว่าคลองปะทิว

เรือเอี่ยมจิ้น เป็นเรือบรรทุกขนาดใหญ่ บรรทุกสิ่งของหรือ สินค้าในแต่ละครั้งจำนวนมาก ๆ

เกษตรกรที่อาศัยอยู่ตามคลองต่าง ๆ พืชผักที่ปลูกในบ้านเรือนของตน ผลไม้นานาชนิด เรือที่มาขายของ ผู้มาซื้อก็บางตา สิ่งของก็เหลือน้อยใครมาสายก็มีของให้เลือกได้น้อย การค้าอย่างนี้มีทุกวัน

หัวตะเข้มีผู้วิเศษ ดายแล้วไม่เนาเปื่อย เรียกกันว่าเป็น “องค์เขียน” ที่เลื่องลือกันไปกว้างขวาง มีผู้คนต่างท้องถิ่นพากันมาราบไหวด้วยความศรัทธาทุกวัน ยิ่งทำให้ชื่อของหัวตะเข้เป็นที่รู้จักกันทั่วไป

ลาดกระบังเริ่มเปลี่ยน

ลาดกระบัง เป็นเขตชานเมืองหลวง เป็นเขตชนบท ประชากรมีอาชีพหลักคือ การทำนา

พื้นที่ในลาดกระบังราบลุ่มทำให้ดินคิน้ำชุ่ม อุดมไปด้วยธัญญาหาร กุ้งปลา สัตว์น้ำมากมาย

หลายชนิด เป็นอู่ข้าวอู่น้ำ หากินง่ายดี

ลาดกระบังก้าวหน้า

ลาดกระบัง ได้รับความเจริญก้าวหน้าไปตามบ้านเมือง นอกจากการเปลี่ยนแปลงมีประชากรเพิ่มขึ้น บ้านเรือนที่อยู่อาศัย ถนนรถยนต์ก็มากขึ้น ลำคลองจะได้ยินเสียงเรือวิ่งสักครั้งหนึ่ง บางวันไม่ได้

ยีนเอาเลย เรือรับจ้างเป็นเรือหางยาว ก็จอดคอยคน อย่างแทบจะหมดหวังคนลงเรือ เพราะไปสัญจรทางบกกันส่วนมาก

การสัญจรทางน้ำ

ท้องที่ลาดกระบัง เป็นเมืองเกษตรกรรม อาชีพหลักคือการทำนา จับสัตว์น้ำ และมีลำคลองมากเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค น้ำในลำคลองใสสะอาด ไหลเย็น ใช้ดื่ม อาบ ซักล้าง ร้อยแปดประการ คลอง คือทางน้ำไหล เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือขุดขึ้น เพื่อเชื่อมกับแม่น้ำหรือเชื่อมคลองด้วยกัน ทำให้น้ำหลังไหลไปตามพื้นที่ต่าง ๆ เกิดประโยชน์ต่อคน พืช สัตว์ อย่างมากมาย

คลองในท้องที่เขตลาดกระบังมีจำนวนมาก เพื่อประกอบอาชีพเกษตร การทำนา เลี้ยงสัตว์ ปลูกพืช ใช้ในการสัญจร ใช้ในการอุปโภคบริโภค มีคลองกระจายทั่วพื้นที่ประมาณ 60 คลอง สร้างความเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพข้าวปลาธัญญาหารองงาม มีความอุดมสมบูรณ์

คลองในเขตลาดกระบัง เช่น 1. คลองประเวศบุรีรมย์ 2. คลองสองต้นนุ่น 3. คลองลำปลาทิว 4. คลองลาดกระบัง 5. คลองหลวงแพ่ง 6. คลองกาหลง เป็นต้น ฯลฯ

1. คลองประเวศบุรีรมย์

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาสุรวงษ์ไวยวัฒน์ (วร บุนนาค) เป็นแม่กองทำการขุด “คลองประเวศบุรีรมย์” และมี พระยามหาโยธา เจ้าเมืองนครเขื่อนขันธ์ เป็นข้าหลวงดำเนินการขุดคลองประเวศบุรีรมย์ โดยเริ่มต้นขุดต่อจากคลองพระโขนง ใกล้วัดจจรศิริ (เดิมชื่อวัดจอม) เป็นปากคลองประเวศบุรีรมย์ ตรงไปทางทิศตะวันออก ผ่านท้องที่ลาดกระบัง

ลำราง หรือคลองเหล่านี้ กาลเวลาผ่านไปก็กลายเป็นสาธารณประโยชน์ (เจ้าของที่ดินขุดไว้สละให้เป็นสาธารณะไปโดยปริยาย) มากลบัดนี้ การทำนากการสัญจรน้อยลงบางแห่งแห้งตื้นเงินหมดสภาพของการเป็นลำรางหรือคลองลงไป จนไม่รู้ว่าเป็นของสาธารณประโยชน์มีการนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะไป

คลองประเวศบุรีรมย์ เป็นคลองสายหลักสำคัญของลาดกระบัง เป็นคลองนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่ลาดกระบัง จากตะพังบึงหนองน้ำ ขนาดต่าง ๆ มีต้นไม้กรูกร้าง มีคนมาอาศัยทำมาหากินไม่มากนัก ก็กลับกลายเป็นแหล่งชุมชนหลายแห่ง เพราะน้ำระบายเข้าพื้นที่ได้มากขึ้น ทำให้การสัญจร การค้าขาย ตะพังบึง หนองน้ำ กลายเป็นที่อยู่อาศัยทำนาทั่วไป หมู่บ้านที่เคยขึ้นตามธรรมชาติกรูกร้าง ก็กลายเป็นพื้นที่ที่มีประโยชน์มหาศาล

1. การทำนาได้ผลดีเพราะดินดีเคยได้รับชัยชนะจากการประกวดข้าวทั่วประเทศติดต่อกันมาหลายปี
2. การสัญจร ไปมาสะดวกมีลำคลองมาก
3. การค้าขายเจริญ ทางเรือ มีเรือสินค้าจากประตูสระปทุม และที่ประตูน้ำพระ โขนง ไปยัง

จะเชิงเทรา บรรทุกสินค้าขายไปตามลำคลอง ทำให้ตลาดหัวตะเข้เป็นอย่างศูนย์กลางการค้าของทางเรือ เป็นตลาดขายส่ง ที่สำคัญที่สุดของลำคลองนี้เคยมีเรือรับส่งคนโดยสารได้เปลี่ยนไปตามกาลเวลา คือ เรือขาว บริษัท นายเลิศ เรือยนต์ดีดเครื่องกลางลำ, เรือหางยาว 2 ตอน, เรือหางยาวบรรทุกได้มากคน

ปัจจุบันการสัญจรทางเรือ ในคลองประเวศบุรีรัมย์ ไม่สะดวกเหมือนก่อน เพราะมีประตูน้ำ ควบคุมระดับน้ำภายในคลองประเวศบุรีรัมย์ 3 แห่ง คือ

1. หน้าวัดกระทุ่มเสื่อปลา เขตประเวศ 2. ใกล้กับวัดลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
3. ใกล้กับคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. คลองแม่จัน แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือ เป็นคลองแบ่งพื้นที่ลาดกระบัง กับเขต ประเวศ และเขตสะพานสูง
3. คลองหนึ่ง แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือ เชื่อมกับคลองแสนแสบที่เขตมีนบุรี ผ่านวัดปากบึง โรงเรียนวัดปากบึง
4. คลองสองต้นนุ่น แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือ เชื่อมกับคลองแสนแสบที่เขตมีนบุรี ผ่านวัดปากบึง โรงเรียนวัดปากบึง
5. คลองสามประเวศแยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือใกล้วัดลาดกระบังผ่านวัดบารุงริน โรงเรียนบารุงริน โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า
6. คลองสี่ แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือใกล้กับวัดปลูกศรัทธา(วัดสี่) ผ่านวัดบึงบัว โรงเรียนวัดบึงบัว นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง
7. คลองลำปลาทิว แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือ เป็นคลองจากสี่แยกหัวตะเข้ ผ่านวัด สุทธาโภชน์ โรงเรียนวัดสุทธาโภชน์ คลองลำปลาทิว เป็นคลองที่มีมาก่อนยุคคลองประเวศบุรีรัมย์ เชื่อมกับคลองหัวตะเข้ มีราษฎรอาศัยมาก่อน ไปเชื่อมกับลำคลองในท้องที่เขตหนองจอกเพื่อรับน้ำ มาจากคลองแสนแสบ และนำจากคลองสิบสาม จังหวัดปทุมธานี
8. คลองทับยาว แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือในแขวงทับยาว ผ่าน โรงเรียนบ้านทับยาว (ประสานสามัคคี) ศูนย์บริการอนามัย
9. คลองตาสอน แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือ ในแขวงชุมทอง ผ่านวัดชุมทอง โรงเรียนวัดชุมทอง
10. คลองหลวงแพ่ง แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือใกล้วัดราช โภชา เป็นคลองแบ่งพื้นที่ ของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร กับอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
11. คลองตาผูก แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งใต้ เป็นคลองแบ่งพื้นที่เขตลาดกระบัง กับเขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร
12. คลองบัวเถระ แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งใต้ อยู่ตรงข้ามกับวัดลานบุญ ไหลลงสู่พื้นที่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
13. คลองบัวลอย แยกจากคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งใต้ ไหลลงสู่พื้นที่อำเภอบางพลี

14. **คลองลาดกระบัง** แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ ตรงข้ามหน้าวัดลาดกระบัง (วัดสาม) ไหลลงสู่พื้นที่ อำเภอบางพลี
15. **คลองหนองตระกร้า** แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ ไหลลงสู่พื้นที่อำเภอบางพลี
16. **คลองหนองกา** แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ ใกล้กับสถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง ไหลลงสู่พื้นที่ อำเภอบางพลี
17. **คลองหนองปรือ** แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ ใกล้กับสวนพระนคร (ลาดกระบัง) ไหลลงสู่พื้นที่อำเภอบางพลี
18. **คลองหัวตะเข้** แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ตรงข้ามกับคลองลำปลาทิว เป็นคลองส่วนหนึ่งของ สี่แยกหัวตะเข้ ไหลลงสู่พื้นที่อำเภอบางพลี เชื่อมคลองศรีษะจรจะเข้ใหญ่
19. **คลองทับยาว** แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้อยู่ตรงข้ามกับคลองทับยาวฝั่งเหนือ ไหลลงสู่พื้นที่อำเภอบางพลี เชื่อมคลองศรีษะจรจะเข้สั้น
20. **คลองพระยาเพชร** แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ ไหลลงสู่พื้นที่อำเภอบางพลี
21. **คลองกาหลง** แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ ใกล้กับตลาดหลวงแพ่ง เป็นคลองแบ่งพื้นที่เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร กับท้องที่อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
- ยังมีคลองที่เชื่อมติดต่อกันภายในเขต อีกจำนวนมาก เช่น
1. **คลองแบก** เชื่อมระหว่างคลองสี่กับคลองลำปลาทิว
 2. **คลองแจ็ก** เชื่อมคลองลำปลาทิว กับคลองทับยาว ผ่านวัดอุทัยธรรมาราม
 3. **คลองมอญ** เชื่อมคลองลำปลาทิวกับคลองทับยาว ใกล้วัดสุทธา โภชน์
 4. **คลองชวดเตย** แยกจากคลองลำปลาทิว เชื่อมต่อคลองบึงบัว ผ่านวัดบึงบัว โรงเรียนบึงบัว
 5. **คลองลำกอไผ่** แยกจากคลองลำปลาทิว เชื่อมต่อกับคลองลำมะขามผ่านวัดทิพพาวาส
- โรงเรียนวัดทิพพาวาส
- ยังมีคลองและตำราสารธารณะอยู่ตามพื้นที่ทั่ว ๆ ไปอีกจำนวนมาก ในฤดูน้ำหลากมีน้ำหลากไหลท่วมอาศัยทำนา จับปลา, ในฤดูแล้ง หลังเก็บเกี่ยวข้าวในนา น้ำเริ่มแห้งบางคลองแห้งใช้เรือไม่ได้มาหลายคลอง

2.4.2 การคมนาคมทางรถไฟ

ทางรถไฟ เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญของลาดกระบัง ในอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นทางรถไฟสายตะวันออก เริ่มต้นจากสถานีกรุงเทพ (สถานีหัวลำโพง) ถึงสถานีที่หุขุรถไทย ติดต่อกับชายแดนประเทศกัมพูชา ระยะทาง 261 กิโลเมตร

ขบวนรถไฟที่แล่นผ่านเขตลาดกระบังวันละหลายเที่ยว มีสถานีรถไฟขึ้นลง 5 สถานี คือ สถานีวัดลานบุญ สถานีลาดกระบัง สถานีพระจอมเกล้า สถานีหัวตะเข้ และสถานีคลองหลวงแพ่ง (จากสถานีกรุงเทพ ถึงหัวตะเข้ระยะทาง 31 กิโลเมตร)

การโดยสายรถไฟของประชาชนเป็นที่นิยมอย่างมาก บริการรถไฟให้บริการวันละหลายเที่ยว การเดินทางสะดวก ไปทำงานทันเวลา ปลอดภัย

เส้นทางรถไฟสายตะวันออก พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริให้สร้างรถไฟสายตะวันออกไปยังเมืองจะเชิงเทรา ปราจีนบุรี จนถึงเมืองอรัญประเทศ โดยจัดทำเป็นช่วง ๆ ช่วงแรกก่อสร้างรถไฟระหว่างกรุงเทพ ถึงจะเชิงเทรา เมื่อปี พ.ศ. 2448 เมื่อเสร็จเรียบร้อย จัดทำพิธีเปิดเส้นทางรถไฟสายตะวันออกไปยังสถานีจะเชิงเทรา เมื่อ พ.ศ. 2451

ช่วงต่อไปสร้างทางรถไฟจากสถานีจะเชิงเทรา ถึงเมืองปราจีนบุรี เมื่อสร้างเสร็จแล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนินโดยทางรถไฟ ทำพิธีเปิดเส้นทางรถไฟไปปราจีนบุรี เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2461 และเสด็จกลับ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2461 ทางเขตลาดกระบังร่วมกับประชาชนจัดชุม และรับเสด็จริมทางรถไฟ ตรงคลองแม่จันทร์ และที่สถานีรถไฟคลองหลวงแพ่ง

ปัจจุบันการรถไฟจัดดำเนินการสร้างทางรถไฟสายตะวันออก จากกรุงเทพถึงอรัญประเทศ และมีทางรถไฟแยกจากสถานีรถไฟจะเชิงเทราไปยังสถานีพลูดาวหลวงต่อไปยังท่าเรือน้ำลึกสัดหีบ และท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

ทางรถไฟแยกจากสถานีรถไฟคลองสิบเก้า ไปเชื่อมกับทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือที่ชุมทางแก่งคอย

การรถไฟได้เร่งปรับปรุงทางรถไฟสายตะวันออก ให้มีวางรางรถไฟคู่ให้วิ่งสวนกันได้ ไม่ต้องจอดคอยหลีกกันตามสถานีเดินทางได้เร็วขึ้น

นอกจากมีรถไฟที่วิ่งทางราบพื้นดินแล้ว ยังจะจัดให้มีรถไฟลอยฟ้า วิ่งข้ามคลองประเวศบุรีรมย์ข้ามถนนลาดกระบัง ไปทุ่งหนองงูเห่า ต่อจะกลายเป็นเมืองใหญ่ที่สวยงามแห่งหนึ่งของเมืองไทยงามเข้าสู่ระดับโลก

ต่อไปในเวลาไม่ช้า จะมีรถไฟ (มุด) ใต้ดินอีก จะไปโผล่ที่บ้านใครบ้างก็ยังไม่รู้แต่ก็คิดการเดินทางไปไหนมาไหนได้สะดวกสบายมากขึ้น

2.4.3 การสัญจรทางบก

เส้นทางคมนาคมที่สำคัญภายในเขตลาดกระบัง คือ ถ้าคลองเป็นเส้นทางสัญจรทางน้ำและเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค เช่น คลองประเวศบุรีรมย์ คลองหนึ่ง คลองสอง คลองสาม คลองสี่ คลองห้า คลองหก คลองหัวตะเข้ คลองหลวงแพ่ง เป็นต้น ต่อมามีการก่อสร้างเส้นทางรถไฟไทยที่ผ่านลาดกระบัง เป็นเส้นทางรถไฟสายตะวันออก ปัจจุบันได้มีการก่อสร้างถนนมากขึ้น สามารถเดินทางเข้าสู่ลาดกระบังได้หลายทาง

ถนนที่สัญจรในเขตลาดกระบัง มีหลายสาย เช่น

1. ถนนกรุงเทพ-ชลบุรี (มอเตอร์เวย์)
2. ถนนลาดกระบัง
3. ถนนร่มเกล้า
4. ถนนฉลองกรุง
5. ถนนหลวงแพ่ง
6. ถนนกิ่งแก้ว
7. ถนนคู่มือเกล้า
8. ถนนเจ้าคุณทหาร
9. ถนนซอยแยกเชื่อมไปทั่วพื้นที่เขตลาดกระบัง ทุกหมู่บ้าน

1. **ถนนกรุงเทพ-ชลบุรี** เป็นถนนสำหรับรถวิ่งเร็วระหว่างเมือง ที่เรียกกันทั่วไปว่า “ถนนมอเตอร์เวย์” และเป็นสายแรกของประเทศไทย ผู้ที่จับจี้รถยนต์ใช้ถนนเส้นนี้ต้องเสียค่าธรรมเนียมผ่านทางตามขนาดของรถยนต์ และตามระยะทาง

ถนนกรุงเทพ-ชลบุรี เริ่มต้นที่ถนนพระราม 9 ช่วงที่ตัดกับถนนศรีนครินทร์เป็นถนนคู่ขนานไปกับทางรถไฟสายตะวันออก เข้าเขตลาดกระบัง ตรงคลองแม่จันทร์ มีถนนทางเข้าและออกถนนนี้ที่แยกร่มเกล้า ยกเป็นถนนลอยฟ้า (ยกระดับ) ข้ามถนนร่มเกล้า แล้วเลี้ยวขวาเป็นถนนลอยฟ้าข้ามทางรถไฟ ข้ามคลองประเวศบุรีรมย์ข้ามถนนลาดกระบัง-หลวงแพ่ง ที่แขวงทับยาวเข้าสู่ท้องที่จังหวัดสมุทรปราการ ไปจนถึงชลบุรี การเดินทางถนนสายนี้รวดเร็วได้สูง (บริเวณทับยาว มีด่านเก็บเงินค่าผ่านทาง มีทางแยกเข้า-ออก ทางด่วน)

จากถนนสายกรุงเทพ-ชลบุรี (มอเตอร์เวย์) ได้จัดสร้างถนนแยก ใกล้กับสถานีรถไฟลาดกระบัง เป็นถนนลอยฟ้า (ยกระดับ) ข้ามทางรถไฟสายตะวันออกข้ามคลองประเวศบุรีรมย์ ข้ามถนนลาดกระบัง เข้าสู่ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ (สนามบินหนองงูเห่า) เพื่อรับการสัญจรจากภาคอากาศ (ท้องฟ้าสู่ภาคพื้นดิน)

2. **ถนนลาดกระบัง** เชื่อมต่อจากถนนอ่อนนุช ที่คลองตาฟูกพื้นที่ลาดกระบัง (ถนนอ่อนนุช คือถนนสุขุมวิท ซอย 77 ใกล้สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง) ถนนลาดกระบังเริ่มต้นจากคลองตาฟูกไปทางทิศตะวันออก ผ่านวัดลานบุญ โรงเรียนวัดลานบุญ ศูนย์บริการสาธารณสุข และอนามัย (กันตารัตติ), วัดสังฆราชา โรงเรียนวัดสังฆราชา, แยกถนนกิ่งแก้ว, แยกถนนร่มเกล้า, เขื่อนควบคุมระบายน้ำในคลองประเวศบุรีรมย์, วัดลาดกระบัง โรงเรียนวัดลาดกระบัง, สถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง, ที่ทำการโทรศัพท์, วัดปลูกศรัทธา, โรงเรียนวัดปลูกศรัทธา, ถนนแยกเข้าสนามบิน, ที่ทำการไปรษณีย์เจ้าคุณทหาร, ถนนฉลองกรุง, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, สวนพระนคร, ธนาคารออมสิน, สำนักงานเขตลาดกระบัง, โรงพยาบาลลาดกระบัง, โรงเรียนพรตพิทยพยัต, สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์วิทยาลัยช่างศิลป์, ตลาดหัวตะเข้ สะพานหัวตะเข้

3. **ถนนหลวงแพ่ง** เริ่มตั้งแต่สะพานหัวตะเข้ ต่อเชื่อมจากถนนลาดกระบังไปทางทิศตะวันออก ผ่านสถานีตำรวจนครบาลจรเข้น้อย, สถานีตำรวจดับเพลิงลาดกระบัง, วัดพลมานีย์ โรงเรียนวัดพลมานีย์, วัดพระแม่ประจักษ์ (คริสต์จักร์) โรงเรียนมาเรียลัย, โรงเรียนแสงหิรัญ, วัดราชโกษา โรงเรียนวัดราชโกษา, ถนนแยกไปชุมทอง-ลำด้อยตั้ง, ตลาดหลวงแพ่ง, สิ้นสุดถนนหลวงแพ่งที่คลองกาหลง (ถนนหลวง

แห่งไปเชื่อมต่อถนนเทพราช อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ตรงไปทางทิศตะวันออก เชื่อมต่อถนนบางปะกง-ฉะเชิงเทรา

4. ถนนร่มเกล้า แยกจากถนนลาดกระบัง (ใกล้กับวัดลาดกระบัง) เดิมเรียกถนนนี้ว่า ถนนลาดกระบัง-มีนบุรี ผ่านข้ามคลองประเวศบุรีรมย์, ทางรถไฟสายตะวันออก, สถานีควบคุมท่อก๊าซ, สถานีการไฟฟ้านครหลวงสาขาร่มเกล้า, วัดบารุงริน โรงเรียนวัดบารุงริน, โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า, แยกถนนเจ้าคุณทหาร, แยกถนนเคหะชุมชนลาดกระบัง, วัดปากบึง, โรงเรียนวัดปากบึง, สิ้นสุดพื้นที่เขตลาดกระบังเข้าสู่พื้นที่เขตมีนบุรี ผ่านถนนรามคำแหง เชื่อมต่อถนนสุวินทวงศ์

5. ถนนกิ่งแก้ว แยกจากถนนลาดกระบัง (ใกล้วัดสังฆราชา) อยู่ในพื้นที่ลาดกระบังประมาณ 600 เมตร เข้าสู่พื้นที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตัดถนนบางนา-ตราด ที่ ก.ม. 12 ไปเชื่อมต่อถนนเทพารักษ์

ถนนร่มเกล้า ถนนกิ่งแก้ว เป็นถนน และเป็นคันป้องกันน้ำท่วมด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร แนวถนนที่ผ่านคลองมีประตูควบคุมการไหลของน้ำ ในพื้นที่ลาดกระบัง มีเขื่อนและประตูน้ำควบคุมการไหลของน้ำกั้นน้ำในคลองประเวศบุรีรมย์ อยู่ใกล้กับวัดลาดกระบัง ทำให้พื้นที่ของลาดกระบังแบ่งเป็น 2 ส่วน เป็นพื้นที่ด้านตะวันออกของถนนร่มเกล้า และพื้นที่ตะวันตกของถนนร่มเกล้าอยู่ในการควบคุมระดับน้ำ

ส่วนพื้นที่ลาดกระบังด้านตะวันออกของถนนร่มเกล้า เป็นพื้นที่สีเขียว เพื่อเป็นช่องทางระบายน้ำไหลไปสู่สมุทรปราการ ในฤดูน้ำหลากไหลบ่ามามากน้ำจะท่วมสูงมาก ประชากรที่อยู่ในพื้นที่ตะวันออกของถนนร่มเกล้านี้เดือดร้อนทั่วไป บางปีน้ำท่วมถึงวิกฤตก็มี เช่น พ.ศ. 2536, 2537, 2538 ปี 2539 ท่วมล้นบ้านเรือนเสียหายมาก

6. ถนนฉลองกรุง แยกจากถนนลาดกระบัง ตรงข้ามกับสวนพระนคร ผ่านข้ามคลองประเวศบุรีรมย์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ทางรถไฟ ใกล้สถานีหัวตะเข้, วัดสุทธาโภชน์ โรงเรียนวัดสุทธาโภชน์, พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ตั้งอยู่ที่วัดสุทธาโภชน์), ที่ทำการไปรษณีย์ลาดกระบัง, แยกถนนเจ้าคุณทหาร, นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง, สถานีตำรวจนครบาลฉลองกรุง, วัดทิพพาวาส, โรงเรียนวัดทิพพาวาส, โรงเรียนลำพะอง, คลองลำมะขาม สิ้นสุดพื้นที่ลาดกระบังเข้าสู่พื้นที่เขตหนองจอก ไปเชื่อมถนนสุวินทวงศ์

7. ถนนลาดกระบัง-วัดหัวคู แยกจากถนนลาดกระบัง (ใกล้สำนักงานเขตลาดกระบัง) ประมาณ 600 เมตร เข้าสู่พื้นที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เชื่อมต่อถนนบางนา-ตราด ก.ม.ที่ 16

8. ถนนคุ้มเกล้า แยกจากถนนฉลองกรุง ก.ม.ที่ 2 ใกล้กับถนนมอเตอร์เวย์ ไปเชื่อมถนนสุวินทวงศ์ เขตมีนบุรี ผ่านตัดถนนเจ้าคุณทหาร, วัดบึงบัว, โรงเรียนวัดบึงบัว, สถานีอนามัยบึงบัว สิ้นสุดพื้นที่ลาดกระบังที่คลองพังพวย เข้าสู่พื้นที่เขตมีนบุรี

9. **ถนนเจ้าคุณทหาร** เป็นถนนที่เชื่อมระหว่างถนนจลองกรุง กับถนนร่มเกล้า ยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ผ่านที่ทำการสถานีบรรจุก๊าซสินค้าของการรถไฟ (ไอ ซี ดี) มีรถบรรทุกขนาดใหญ่ผ่านเข้าออกจำนวนมาก มีโครงการสร้างถนนต่อตรงไปเชื่อมถนนศรีนครินทร์ (หมู่บ้านนักกีฬา)

10. **ถนนชุมทอง-ลำต้อยติ่ง** แยกจากถนนหลวงแพ่งใกล้กับวัดราชโกษา ผ่านสถานีรถไฟคลองหลวงแพ่ง วัดชุมทอง โรงเรียนวัดชุมทอง สุดเขตพื้นที่ลาดกระบังที่ คลองลำตาอิน เข้าสู่เขตหนองจอก

11. **ถนนเลียบคลองมอญ** แยกจากซอยจลองกรุง ใกล้วัดสุทธาโกชน ไปเชื่อมกับถนนทับยาว ผ่านถนนทางแยกไปยังวัดอุทัยธรรมาราม และไปวัดพลมานีย์

12. **ถนนทับยาว** เป็นถนนเลียบคลองทับยาว ต่อจากถนนเลียบคลองมอญ ผ่านโรงเรียนบ้านทับยาว (ประสานสามัคคี) ไปสิ้นสุดพื้นที่เขตลาดกระบังที่คลองลำคูเวียง เข้าสู่พื้นที่หนองจอกถนนนี้ไปเชื่อมกับถนนจลองกรุงเขตหนองจอก

13. **ถนนประชาพัฒนา** แยกจากถนนหลวงแพ่ง ใกล้กับวัดพลมานีย์ ผ่านวัดพลมานีย์ โรงเรียนวัดพลมานีย์ วัดแม่พระประจักษ์ (วัดคริสต์ศาสนา-โรงเรียนมาเรียลัย) ถนนแยกไปคลองมอญ ยาวไปถึงคลองทับยาว

14. **ถนนเชื่อมคลองมอญ** แยกจากถนนประชาพัฒนา (หลังวัดพลมานีย์) ถึงถนนเลียบคลองมอญ ยาวประมาณ 1.6 กิโลเมตร ถ้าตรงไป สามารถไปยังวัดอุทัยธรรมารามได้ ถนนนี้ผ่านทางรถไฟสายตะวันออก ลอดใต้ถนนยกระดับ (ลอยฟ้า) สายกรุงเทพ-ชลบุรี

15. **ถนนประชาทร** แยกจากถนนลาดกระบังซอยวัดลานบุญ เชื่อมหลังวัดลานบุญกับวัดสังฆราชา และออกไปยังถนนลาดกระบัง ซอยวัดสังฆราชา

16. **ถนนเคหะชุมชนลาดกระบัง** แยกจากถนนร่มเกล้าใกล้วัดปากบึงไปสู่ชุมชนใหญ่มีประชากรจากที่ต่าง ๆ มาอยู่รวมกันจำนวนมาก เป็นชุมชนที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีสถานที่สำคัญ เช่น ที่ทำการเคหะชุมชนลาดกระบัง สถานีอนามัย สาขาเคหะชุมชนลาดกระบัง ที่ทำการหอทะเบียนที่ดินลาดกระบัง สถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้า โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง โรงเรียนสม โภชน์รัตนโกสินทร์

นอกจากนี้ยังมีถนนซอยแยก ไปตามหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน เข้าสู่วัด หรือโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตลาดกระบัง เดินทางไปมาสะดวกสบาย และรวดเร็วขึ้น

ลาดกระบังเป็นพื้นที่ก้าวหน้า พร้อมกับท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2 สนามบินสุวรรณภูมิ (หนองจอก) ในท้องที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่ของสนามบินใกล้ชิดกับพื้นที่ด้านใต้ของเขตลาดกระบัง ปี 2548 กำลังดำเนินการก่อสร้างถนนสายต่าง ๆ เข้าสู่สนามบิน โดยผ่านพื้นที่เขตลาดกระบังหลายสาย ถนนที่เคยมีทางเชื่อมเพียง 2 ช่องทางก็ขยายเป็น 6 ช่องทาง 8 ช่องทาง เพื่อรับการขยายตัวของการสัญจร เมื่อเปิดการใช้สนามบินและที่กำลังดำเนินการก่อสร้างเพิ่มเติมอีกหลายสาย ลาดกระบังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในท้องที่ ประชากรมากขึ้น มีบ้านเรือนมากขึ้น เป็นผลดีแก่

ลาดกระบ้ง คนจะมีอาชีพใหม่เพิ่มขึ้น เสียงของเครื่องบินเกือบทั้งวัน เสียง รถยนต์ วิ่งกันขวักไขว่ อาจจะมีรถไฟบก รถไฟลอยฟ้า รถไฟใต้ดิน แล่นผ่านไปมาอย่างมากมาย จะได้ยินเสียงยานยนต์วิ่งกันสับสนทั้งวัน ลาดกระบ้งจึงเป็นเขตของการขยายตัวของประชากรเพิ่มการอาชีพ จะได้เห็นคนรูปร่างแปลก ๆ มากกว่าที่เคยเห็น ลาดกระบ้งกลายเป็นเมืองสวรรค์อย่างรวดเร็วทุกคนคงมีความสุข

2.4.4 สถานที่ราชการ

สถานที่ราชการในเขตลาดกระบ้ง เป็นสถานที่ให้บริการแก่ประชาชนในกิจการต่าง ๆ ได้ก่อสร้างที่ทำการในตามท้องที่ต่างๆ สำนักงานเขตลาดกระบ้ง ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1 แขวงลาดกระบ้ง อยู่ถนนลาดกระบ้ง และริมคลองประเวศบุรีรมย์ ใกล้กับตลาดหัวตะเข้สถานพยาบาล

1. โรงพยาบาลลาดกระบ้ง ตั้งอยู่ติดกับสำนักงานเขตลาดกระบ้ง
2. ศูนย์บริการสาธารณสุขและอนามัย จัดตั้งบริการทุกแขวง สถานีตำรวจ
3. สถานีตำรวจนครบาลลาดกระบ้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 แขวงลาดกระบ้ง ถนนลาดกระบ้ง (ตั้งอยู่ระหว่างคลองหนองตะคร้ำ กับคลองหนองคา) เขตลาดกระบ้ง
4. สถานีตำรวจนครบาลจรเข้เขี้ยว ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 แขวงทับยาว ถนนหลวงแพ่ง เขตลาดกระบ้ง
5. สถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้า ตั้งอยู่ในบริเวณเคหะชุมชนลาดกระบ้ง ถนนร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบ้ง
6. สถานีตำรวจดับเพลิงลาดกระบ้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 แขวงทับยาว ถนนหลวงแพ่ง เขตลาดกระบ้ง

2.4.4 การสื่อสาร

1. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขลาดกระบ้ง ตั้งอยู่ หมู่ที่ 10 ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว ถนนฉลองกรุง (ใกล้วัดสุทธา โภชน์ และใกล้ถนนเจ้าคุณทหาร)
2. ที่ทำการไปรษณีย์เจ้าคุณทหาร ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 แขวงลาดกระบ้ง ถนนลาดกระบ้ง เขตลาดกระบ้ง
3. ที่ทำการชุมสายโทรศัพท์ลาดกระบ้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 แขวงลาดกระบ้ง ถนนลาดกระบ้ง (ตรงข้ามสถานีตำรวจนครบาลลาดกระบ้ง)

2.4.5 สถานที่พักผ่อน

1. สวนพระนคร (เดิมชื่อสวนลาดกระบ้ง) ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 แขวงลาดกระบ้ง ถนนลาดกระบ้ง (ใกล้สำนักงานเขตลาดกระบ้ง)
2. ศูนย์เยาวชนลาดกระบ้ง ตั้งอยู่ในบริเวณสวนพระนคร
3. สวนปลาธรรมชาติ บริเวณหน้าวัดลานบุญ, วัดสังฆราชา, วัดลาดกระบ้ง, วัดพลมานิย์, วัดราชโกษา, วัดสุทธา โภชน์, มีปลาอาศัยจำนวนมาก ทางวัดสร้างศาลาที่พักสวยามไว้ต้อนรับ

4. สวนนก ของเอกชน อยู่ที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีนกจำนวนมาก

2.4.6 ปุชนียสถาน ในเขตลาดกระบัง ที่น่ารู้

1. พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
2. อนุสาวรีย์ เจ้าจอมมารดาคลีน พระสนมเอกในรัชกาลที่ 4 แห่งราชวงศ์จักรี
3. อนุสาวรีย์ท่านเจ้าคุณทหาร เจ้าพระยาสุรวงษ์ไวยวัฒน์
4. อนุสาวรีย์หลวงพรตพิทยพยัต และคุณหญิงเลี่ยม บุณนาค
5. โรงเจเฮงเฮงตั้ว องค์กรเขียนแป๊ะ โคว์ หัวตะเข้
6. โรงเจมูลนิธิ องค์กรเขียนแป๊ะ โคว์ เชียงจ้ง ทัพยา
7. โรงเจเทียงปอสูกตั้ง
8. ศาลแป๊ะกง (มีกระดูกหัวจรเข้อายุกว่า 100 ปี)

2.4.6 คลองที่สัมพันธ์ กับลาดกระบัง

คลองที่เกี่ยวข้องกับทุ่งลาดกระบังที่ชาวลาดกระบังได้อาศัย อาบ ดื่ม ใช้สอย ในการเกษตร การสัญจร และอื่น ๆ คลองหลักของลาดกระบัง ได้แก่ คลองประเวศบุรีรมย์ และคลองที่อยู่นอกทุ่งลาดกระบัง แต่เป็นคลองที่มีความสำคัญแก่ชาวลาดกระบังอย่างมาก ได้แก่ คลองสำโรง คลองแสนแสบ

คลองประเวศบุรีรมย์

คลองประเวศบุรีรมย์ เป็นคลองขุดต่อจากคลองพระ โขนง ตรงบริเวณใกล้วัดจจรศิริ (เดิมชื่อวัดขอม) ในสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้โปรดเกล้าฯ ให้ขุดคลองประเวศบุรีรมย์เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออก ผ่านท้องที่ต่าง ๆ และผ่านทุ่งลาดกระบัง ไปเชื่อมแม่น้ำบางปะกงที่ประตูน้ำท่าฉั่ว จังหวัดฉะเชิงเทรา ไปยังพื้นที่ทั่วลาดกระบัง ทำให้พื้นที่ที่ชุ่ม น้ำจืดกินอยู่แล้ว ยิ่งทำให้มีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น เป็นอยู่ข้าวอยู่น้ำ มีคนหลายเผ่าพันธุ์ หลายชาติ มาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินในการทำนา หาปลา ก็ได้ผลดี ข้าวในท้องทุ่งลาดกระบังเป็นข้าวที่มีคุณภาพยอดเยี่ยมของประเทศไทยติดต่อกันมาหลายปี

คลองประเวศบุรีรมย์ เป็นคลองสำคัญในการค้าขายระหว่างมณฑลกรุงเทพฯ กับเมืองทางตะวันออก มีมณฑลปรจีนบุรี เช่น จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำให้ตลาดหัวตะเข้ ลาดกระบัง เป็นศูนย์กลางการค้าขายทางน้ำด้านตะวันออก มีการขนถ่ายสินค้าทางเรือเป็นที่พบปะระหว่างพ่อค้า ท้องถิ่นอื่น ๆ ต้องมาขนถ่ายสินค้าที่หัวตะเข้

ปัจจุบันคลองประเวศบุรีรมย์ไม่สะดวกในการสัญจรเพราะมีเขื่อนกั้นน้ำเพื่อควบคุมการระบายน้ำในลำคลองนี้

คลองแสนแสบ

คลองแสนแสบ เป็นคลองขุดสมัยแผ่นดินสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3) เริ่มขุดมาจากทุ่งพญาไท ผ่านทุ่งบางกะปิ ทุ่งแสนแสบ ไม่เชื่อมกับคลองนครเนื่องเขต มีการขุดคลองแยกไปตามพื้นที่ที่ทุ่งนา ทำให้มีการสัญจรสะดวก มีประชาชนได้อพยพย้ายมาจับจองที่ดินริมสองฝั่งคลองเพื่อประกอบอาชีพ เช่น ทำนา จับปลา ริมคลองแสนแสบ จึงมีประชาชนอาศัยอยู่มาก มีความเจริญก้าวหน้า

ทุ่งแสนแสบ จึงได้รับการยกย่องให้เป็นเมืองใหม่ขึ้น เรียกว่า “จังหวัดมินบุรี” หรือ “เมืองมินบุรี” มีที่ทำการจังหวัดอยู่ที่ปากคลองสามวา ริมคลองแสนแสบ

คลองลำโรง

คลองลำโรง ขุดลอกคลองตั้งแต่ พ.ศ. 2041 ในแผ่นดินของพระรามาธิบดีที่ 2 แห่งกรุงศรีอยุธยา ตอนต้น เพื่อเชื่อมแม่น้ำเจ้าพระยา กับแม่น้ำบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อใช้ในการสัญจร การเกษตร การค้าขาย เป็นที่อยู่อาศัยทำมาหากินของราษฎรมากขึ้น

คลองลำโรง มีปากคลองอยู่ใกล้กับวัดสำโรงเหนือ ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ผ่านทุ่งบางพลี บางบ่อ บางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีคลองซอยแยกไปตามท้องที่ต่าง ๆ มีคลองที่มาถึงลาดกระบัง เช่น คลองลาดกระบัง คลองหัวตะเข้ ฯลฯ

ในระหว่างที่ขุดคลองลำโรงตรงกับทางร่วมคลองแยกทับนาง ขุดพบเทวรูปสัมฤทธิ์โบราณ 2 องค์ คือพญาแสนดา กับ มหาสังกร ได้โปรดเกล้าฯ ให้ทำพิธีบวงสรวง และสร้างศาลาไว้เป็นที่สักการบูชาไว้

ความสัมพันธ์ของคลองทั้งสาม

คลองประเวศบุรีรมย์ เป็นคลองหลักสำคัญของลาดกระบัง มีคลองแสนแสบและคลองลำโรง เป็นคลองที่เพิ่มความสำคัญให้กับลาดกระบัง เป็นอย่างมาก มีคลองซอยแยก ไปเชื่อมกับคลองแสนแสบ เช่น คลองสองต้นนุ่น คลองลำปลาทิว ฯลฯ เพื่อใช้ในการสัญจร และรับน้ำเข้าสู่ทุ่งนา และมีคลองแยกระบายน้ำจากคลองประเวศบุรีรมย์ ไปติดต่อกับคลองลำโรง จากทางเหนือไหลลงสู่ทะเล เช่น คลองลาดกระบังคลองหัวตะเข้

คลองประเวศบุรีรมย์ คลองแสนแสบ คลองลำโรง เป็นคลองที่สำคัญทางชายแดนด้านตะวันออกของกรุงเทพฯ เป็นคลองที่เชื่อมแม่น้ำเจ้าพระยา กับแม่น้ำบางปะกงมีประโยชน์มหาศาล เช่น

1. เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ ในการสงคราม
2. เป็นเส้นทางคมนาคม สัญจรไปมาสะดวก
3. ใช้ในการเกษตร ขยายพื้นที่ให้ประชากร ได้อาศัยทำนาเพิ่มขึ้น
4. ใช้การค้าขาย
5. เป็นการพัฒนาพื้นที่ว่างเปล่า

สี่แยกหัวตะเข้

สี่แยกหัวตะเข้ เกิดเมื่อ มีการขุดคลองประเวศบุรีรมย์ผ่านคลองศรีษะจรเข้ใหญ่และคลองลำปะทิว จึงเป็นคลองสี่แยก เดิมเรียกกันว่า “สี่แยกศรีษะจรเข้ใหญ่” ต่อมาการเรียก ก็เปลี่ยนไป เป็น “สี่แยกจรเข้” ต่อมาก็เปลี่ยนเป็น “สี่แยกหัวตะเข้” เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง ใ้มาจนทุกวันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ศึกษารูปแบบแผนผัง เส้นทางการพัฒนาชุมชนเขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิ

โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชาชน ในพื้นที่เขตลาดกระบัง ช่วงธันวาคม 2549 จำนวน 142,460 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนในพื้นที่เขตลาดกระบัง จำนวน 142,460 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 472 คน

3.1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.1.3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่เขตลาดกระบัง รองรับสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3.1.3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้กับชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว สำหรับรองรับชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3.1.4 ตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง

3.1.4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ (X_1) = รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว, (X_2) = การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์, (X_3) = การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก, (X_4) = การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว

3.1.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ส่วน คือ

1. เอกสารจากหน่วยงานต่าง ๆ
2. ความคิดเห็นการจัดกิจกรรมให้กับชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วง ตุลาคม พ.ศ. 2548 – เมษายน พ.ศ. 2549

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลหาค่าร้อยละ เรียงลำดับคะแนนร้อยละ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ศึกษารูปแบบแผนผัง เส้นทางการพัฒนาชุมชนเขตลาดกระบังเป็นแหล่งท่องเที่ยว
ที่ชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิ มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
เป็น 3 ตอนดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเขตลาดกระบังให้กับชาวไทยและต่างประเทศ

ตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของ
ชุมชนลาดกระบัง

ตอนที่ 3 รูปแบบแผนผังเส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่
เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับชาวไทยและต่างประเทศ

4.1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริม
การท่องเที่ยวชุมชนเขตลาดกระบังให้กับชาวไทยและต่างประเทศ

ตารางที่ 4.1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของชุมชนเขตลาดกระบังให้กับชาวไทยและต่างประเทศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	190	40.3
- หญิง	282	59.7
รวม	472	100.0
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 20 ปี	73	16.1
- ระหว่าง 20-25 ปี	42	9.3
- ระหว่าง 26-30 ปี	56	12.3
- ระหว่าง 31-35 ปี	55	12.1
- ระหว่าง 36-40 ปี	48	10.6
- มากกว่า 40 ปี ขึ้นไป	180	39.6
รวม	454	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. การศึกษา		
- ไม่ได้รับการศึกษา	31	6.8
- ประถมศึกษาปีที่ 4/เทียบเท่า	117	25.5
- ประถมศึกษาปีที่ 6/เทียบเท่า	81	17.6
- มัธยมศึกษาปีที่ 3/เทียบเท่า	110	24.0
- มัธยมศึกษาปีที่ 6/เทียบเท่า	57	12.4
- อาชีวศึกษา/เทียบเท่า	33	7.2
- ปริญญาตรี/เทียบเท่า	28	6.1
- สูงกว่าปริญญาตรี	2	.4
รวม	459	100.00
4. อาชีพ		
- รับราชการ	20	5.2
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	319	83.7
- ทำสวน/ทำไร่/ทำนา	42	11.0
- ธุรกิจส่วนตัว		
- อื่น ๆ		
รวม		
5. รายได้ต่อเดือน		
6. ระยะเวลา		
- ต่ำกว่า 1 ปี	9	1.9
- ระหว่าง 1-5 ปี	38	8.2
- ระหว่าง 5-10 ปี	62	13.4
- ระหว่าง 10-15 ปี	78	16.8
- ระหว่าง 15-20 ปี	89	19.2
- มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป	188	40.5
รวม	464	100.0
7. พื้นที่		
- แขวงลาดกระบัง	110	24.0
- แขวงคลองสองต้นนุ่น	52	11.3
- แขวงคลองสามประเวศ	7	1.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
- แวงลำปลาทิว	53	11.5
- แวงชุมทอง	16	3.5
- แวงทับยาว	221	48.1
รวม	459	100.0
8. ชุมชน		
- เคหะชุมชนร่มเกล้า โซน 4	15	3.3
- เคหะชุมชนร่มเกล้า โซน 5	1	.2
- พื้นที่ร่มเกล้าระยะ 1 โซน 7	33	7.2
- มิตรประชาร่วมใจพื้นนครฯ ระยะ 6 โซน 12	4	.9
- เคหะชุมชนร่มเกล้า โซนหลังคาเขียว	2	.4
- เคหะชุมชนแฟลตคลองสอง (ฟ. 11 หลัง)	2	.4
- คลองหนึ่ง	1	.2
- หมู่บ้านพัฒนาทิพवास	10	2.2
- บึงบัว	1	.2
- หมู่บ้านทิวไม้พัฒนา	28	6.1
- มิตรสัมพันธ์ หมู่ 9	2	.4
- มิตรปลูกศรัทธา	2	.4
- หลังวัดลานบุญ	14	3.0
- หมู่บ้านลานบุญ	2	.4
- ป่ารุ่งริ้น	4	.9
- วัดราชโกษา	2	.4
- คารุณามีгимอุปถัมภ์	17	3.7
- มาเรียลัย	1	.2
- วัดศุทธาโกชน์สุนทรอุปถัมภ์	137	29.7
- สุทธาวาส	25	5.4
- เลียบคลองมอญ	151	32.8
- นำไกร หมู่ 9 ทับยาว	1	.2
- อื่น ๆ	6	1.3
รวม	461	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 ประชากรเขตลาดกระบังที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นชายร้อยละ 40.3 เป็นหญิง ร้อยละ 59.7 ส่วนใหญ่อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4/เทียบเท่า อาชีพ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 83.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6,640 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขต ลาดกระบังมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามอยู่แขวงทับยาว ชุมชนที่ตอบ แบบสอบถามมากที่สุด คือ ชุมชนเลียบบคลองมอญ คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาได้แก่ ชุมชน วัดสุทธา โภชน์สุนทรอุปถัมภ์ ร้อยละ 29.7

4.2 การจัดกิจกรรมให้ชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.2 จำนวนร้อยละ การจัดกิจกรรมให้ชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

กิจกรรม	ความคิดเห็น						จัดเรียง อันดับ ค่าร้อยละ
	ไม่แน่ใจ		ไม่ควรถัด		ควรถัด		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ก. กิจกรรมที่ทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว							
1. การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศน์	39	8.3	16	3.4	413	87.5	10
2. การท่องเที่ยวแบบ Home Stay	74	15.7	53	11.2	339	71.8	22
3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	31	6.6	8	1.7	431	91.3	1
4. การท่องเที่ยววัดต่าง ๆ ที่สำคัญ	41	8.7	11	2.3	416	88.1	7
5. การจัดเทศกาลอาหาร	54	11.4	36	7.6	378	80.1	17
6. การจัดให้มีตลาดน้ำเชิงเกษตรนิเวศน์	53	11.2	22	4.7	393	83.3	14
7. การจัดให้มีการนวดแผนไทย (Spa) เพื่อสุขภาพ	47	10.0	22	4.7	399	84.5	12
8. การจัดให้มีสวนสนุกระดับภาคพื้นเอเชีย	68	14.4	51	10.8	350	74.2	21
9. การจัดศูนย์เช่ารถ	73	15.5	76	16.1	319	67.6	23
10. การจัดศูนย์เช่าจักรยาน	64	13.6	44	9.3	359	76.1	20
11. การจัดศูนย์เช่าเรือ	57	12.1	39	8.3	371	78.6	18
12. การจัดให้มีป้อมยาม	30	6.4	16	3.4	424	89.8	3
13. การจัดแหล่งท่องเที่ยวชมนกปากห่าง	48	10.2	33	7.0	389	82.4	15
14. การจัดแหล่งท่องเที่ยวชมกรรมวิธีการสีข้าว	57	12.1	40	8.5	370	78.4	19
15. นั่งเรือชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง	45	9.5	18	3.8	405	85.8	11
16. การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และของที่ระลึก	39	8.3	16	3.4	414	87.7	9
17. ชมเกษตรปลอดสารพิษ	41	8.7	12	2.5	415	87.9	8
18. ล่องเรือคันทูตามลำคลอง	52	11.0	34	7.2	383	81.1	16
19. การจัดให้มีศูนย์บริการรถไฟฟ้าเข้าสู่สนามบิน สุวรรณภูมิ	32	6.8	16	3.4	421	89.2	6
20. การจัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวไทย/ ต่างประเทศ	32	6.8	13	2.8	424	89.8	3
21. การจัดศูนย์บริการด้านสุขภาพ ดูแลรักษา สุขภาพ ของนักท่องเที่ยว	44	9.3	5	1.1	422	89.4	5
22. การจัดหน่วยประชาสัมพันธ์สำหรับ นักท่องเที่ยวประจำสนามบินสุวรรณภูมิ	32	6.8	9	1.9	427	90.5	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กิจกรรม	ความคิดเห็น						จัดเรียง อันดับ
	ไม่แน่ใจ		ไม่ควรจัด		ควรจัด		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าร้อยละ
23. การจัดให้มีศูนย์ส่งเสริมผลิตภัณฑ์เครื่องประดับและอัญมณี	55	11.7	19	4.0	394	83.5	13
ข. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว							
24. เตรียมมัคคุเทศ (ไกด์) เพื่อแนะนำนักท่องเที่ยว	37	7.8	8	1.7	423	89.6	14
25. การจัดอบรมภาษาต่างประเทศให้ผู้ใช้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อการสื่อสาร	39	8.3	5	1.1	425	90.0	12
26. การจัดอบรมความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	41	8.7	11	2.3	416	88.1	19
27. การจัดอบรมความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพการให้บริการ	40	8.5	7	1.5	420	89.0	18
28. การจัดทำวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	38	8.1	8	1.7	421	89.2	17
29. การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	37	7.8	8	1.7	423	89.6	14
30. การจัดศูนย์ป้องกันความปลอดภัย	26	5.5	4	.8	438	92.8	3
31. การจัดศูนย์สารสนเทศเพื่อประชาสัมพันธ์	51	10.8	4	.8	412	87.3	20
32. การสร้างเครือข่ายกับสถานประกอบการกับชุมชน	49	10.4	10	2.1	408	86.4	23
33. การสร้างแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ	29	6.1	2	.4	436	92.4	4
34. การให้สถาบันฯ จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับชุมชน	33	7.0	8	1.7	427	90.5	10
35. การจัดให้มีป้ายบอกเส้นทางจราจรเข้าสู่สนามบินสุวรรณภูมิ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้ชัดเจน	28	5.9	4	.8	436	92.4	4
36. การจัดให้มีสถานที่เก็บขยะตามแหล่งท่องเที่ยว	30	6.4	3	.6	434	91.9	7
37. การจัดให้มีการณรงค์การป้องกันการปล่อยน้ำเสียในลำคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	26	5.5	3	.6	439	93.0	1
38. การจัดให้มีการเก็บ หรือทำลายผักตบชวาที่อยู่ในลำคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	26	5.5	4	.8	439	93.0	1
39. การจัดให้มีการป้องกันดินทรุดตามริมคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	28	5.9	10	2.1	430	91.1	8
40. การจัดศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน	33	7.0	13	2.8	422	89.4	16
41. การจัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ห้องส้วม	28	5.9	5	1.1	435	92.2	6
42. การจัดให้มีศูนย์บริการน้ำดื่มตามสวนสาธารณะ	27	5.7	11	2.3	429	90.9	9
43. การให้จัดมีศูนย์การค้ำขนาดใหญ่นิเวศลาดกระบัง	38	8.1	34	7.2	397	84.1	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กิจกรรม	ความคิดเห็น						จัดเรียง อันดับ ค่าร้อยละ
	ไม่แน่ใจ		ไม่ควรถัด		ควรถัด		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
44. พาหนะที่ใช้ควรถัดค่าน้ำถึงเสียและความเร็ว อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนที่อยู่ริมเส้นทาง	32	6.8	24	5.1	411	87.1	21
45. ควรมีการควบคุมทัศนียภาพริมน้ำ เช่น การควบคุมรูปแบบ อาคาร ป้าย กิจกรรมรวมไป ถึงการดูแล เรื่อง ระบบการระบายน้ำของ ชุมชนริมน้ำ	32	6.8	8	1.7	426	90.3	11
46. การจัดระเบียบการสัญจรในลำน้ำ	40	8.5	18	3.8	411	87.1	21
47. ทำเรือ จุดซึ่งลงควรมีความสัมพันธ์และสามารถ เชื่อมโยงได้กับทางสัญจรอื่น ๆ เพื่อความ สะดวกในการเปลี่ยนรูปแบบการเดินทาง ทั้งนี้ ควรถัดค่าน้ำถึงความปลอดภัย	34	7.2	9	1.9	425	90.0	12

จากตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของประชาชน พบว่า การจัดกิจกรรมให้ชุมชนเขตลาดกระบัง
ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ก. กิจกรรมที่ทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว คือ ประชาชน
ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นควรถัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากสูงสุด
ไปต่ำสุดดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น 91.3
2. การจัดหน่วยประชาสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวประจำสนามบินสุวรรณภูมิ 90.5
3. การจัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว/ต่างประเทศ 89.8
4. การจัดให้มีป้อมยาม 89.8
5. การจัดศูนย์บริการด้านสุขภาพ ดูแลรักษาสุขภาพ ของนักท่องเที่ยว 89.4
6. การจัดให้มีศูนย์บริการรถไฟฟ้าเข้าสู่สนามบินสุวรรณภูมิ 89.2
7. การท่องเที่ยววัดต่าง ๆ ที่สำคัญ 88.1
8. ชมเกษตรปลอดสารพิษ 87.9
9. การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และของที่ระลึก 87.7
10. การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศน์ 87.5
11. นั่งเรือชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง 85.8
12. การจัดให้มีการนวดแผนไทย (SPA) เพื่อสุขภาพ 84.5
13. การจัดให้มีศูนย์ส่งเสริมผลิตภัณฑ์เครื่องประดับและอัญมณี 83.5
14. การจัดให้มีตลาดน้ำเชิงเกษตรนิเวศน์ 83.3
15. การจัดแหล่งท่องเที่ยวชมนกปากห่าง 82.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. ล่องเรือคันทูตามลำคลอง	81.1
17. การจัดเทศกาลอาหาร	80.1
18. การจัดศูนย์เช่าเรือ	78.6
19. การจัดแหล่งท่องเที่ยวชมกรรมวิธีการสีข้าว	78.4
20. การจัดศูนย์เช่าจักรยาน	76.1
21. การจัดให้มีสวนสนุกระดับภาคพื้นเอเชีย	74.2
22. การท่องเที่ยวแบบ Home Stay	71.8
23. การจัดศูนย์เช่ารถ	67.6
จ. กิจกรรมเพื่อส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว	
1. การจัดให้มีการรณรงค์การป้องกันการปล่อยน้ำเสียในลำคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	93.0
2. การจัดให้มีการเก็บ หรือทำลายผักตบชวาที่อยู่ในลำคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	93.0
3. การจัดศูนย์ป้องกันความปลอดภัย	92.8
4. การสร้างแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ	92.4
5. การจัดให้มีป้ายบอกเส้นทางจราจรเข้าสู่สนามบินสุวรรณภูมิ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้ชัดเจน	92.4
6. การจัดให้มีศูนย์บริการห้องน้ำ ห้องส้วม	92.2
7. การจัดให้มีสถานที่เก็บขยะตามแหล่งท่องเที่ยว	91.9
8. การจัดให้มีการป้องกันดินทรุดตามริมคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	91.1
9. การจัดให้มีศูนย์บริการนำดื่มตามสวนสาธารณะ	90.9
10. การให้สถาบันฯ จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับชุมชน	90.5
11. ควรมีการควบคุมทัศนียภาพริมน้ำ เช่น การควบคุมการแปรรูป อาคาร ป้าย กิจกรรมรวมไปถึงการดูแล เรื่องระบบการระบายน้ำของชุมชนริมน้ำ	90.3
12. การจัดอบรมภาษาต่างประเทศให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อการสื่อสาร	90.0
13. ทำเรือ จุดขึ้นลงควรมีความสัมพันธ์และสามารถเชื่อมโยงได้กับทางสัญจรอื่น ๆ เพื่อความสะดวกในการเปลี่ยนรูปแบบการเดินทาง ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความปลอดภัย	90.0
14. เตรียมมัคคุเทศก์ (ไกด์) เพื่อแนะนำนักท่องเที่ยว	89.6
15. การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	89.6
16. การจัดศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน	89.4
17. การจัดทำวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	89.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. การจัดอบรมความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพการให้บริการ	89.0
19. การจัดอบรมความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	88.1
20. การจัดศูนย์สารสนเทศเพื่อประชาสัมพันธ์	87.3
21. พาหนะที่ใช้ควรคำนึงถึงเสียงและความเร็ว	
อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนที่อยู่ริมเส้นทาง	87.1
22. การจัดระเบียบการสัญจรในลำน้ำ	87.1
23. การสร้างเครือข่ายกับสถานประกอบการกับชุมชน	86.4
24. การจัดให้มีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ในเขตลาดกระบัง	84.1

4.3 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง

ตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ศึกษากับชุมชนลาดกระบัง แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

รายละเอียดของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง

4.3.2 สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง นำเสนอด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามแต่ละตัว และผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

เพื่อให้เข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

R^2 Change	แทน	ค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อเพิ่มตัวแปร
Partial R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อยของตัวแปรแต่ละคู่ เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ
S.E. _{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y'	แทน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ในรูปคะแนนดิบ
X ₁	แทน	รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปคะแนนดิบ
X ₂	แทน	การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ในรูปคะแนนดิบ
X ₃	แทน	การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปคะแนนดิบ
X ₄	แทน	การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวในรูปคะแนนดิบ
Z' _y	แทน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₁	แทน	รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₂	แทน	การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₃	แทน	การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₄	แทน	การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง นำเสนอด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามแต่ละตัว และผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
Y	1.000	.718**	.621**	.721**	.560**
X ₁		1.000	.670**	.810**	.630**
X ₂			1.000	.728**	.830**
X ₃				1.000	.730**
X ₄					1.000

** Sig. < 0.01

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง (Y) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับตัวแปรอิสระจำนวน 4 ตัว เรียงลำดับจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากไปน้อย คือ การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก (X₃) รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว (X₁) การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ (X₂) และการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .721 , .718 , .621 และ .560 ตามลำดับ

ดังนั้น ตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง คือ การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก (X₃) จะเข้าสู่สมการถดถอยในการพยากรณ์ความคิดเห็นเป็นตัวแรก ในขั้นที่ 1 สำหรับตัวแปรอิสระอื่น ๆ จะถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยต่อไปจนกระทั่งไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่จะเข้าและออกจากสมการอีก

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด ที่สามารถพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหาตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง

ขั้นที่	ตัวแปร	R	R ²	R ² Change	Partial r	F Change	Sig. F Change
1	X ₃	.705	.497	.497	.243	459.383**	.000
2	X ₃ , X ₁	.742	.550	.053	.293	55.098**	.000
3	X ₃ , X ₁ , X ₂	.750	.563	.012	.166	13.060**	.000

** Sig. < 0.01

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง มีตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก (X₃) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ .738 เข้าสู่สมการถดถอยเป็นตัวพยากรณ์แรก มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .497 (อธิบายความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ได้ร้อยละ 49.70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X₃ ใช้ตัวพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง (Y) ได้

ขั้นที่ 2 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อย (Partial Correlation Coefficient) สูงที่สุดในบรรดาตัวแปรอิสระที่ยังไม่ได้เข้าสู่สมการ ดังนั้น X_{11} จะเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 2 และเมื่อใช้ X_3 และ X_1 ร่วมกันเป็นตัวพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .550 (อธิบายความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ได้ร้อยละ 55.00) มีค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการที่ X_1 เข้าสู่สมการ คือ .053 (อธิบายได้เพิ่มร้อยละ 5.30) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ถ้าในสมการมี X_3 อยู่แล้ว การเพิ่ม X_1 เข้าไปในสมการยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X_3 และ X_1 จะอยู่ในสมการถดถอยทั้งสองตัว

ขั้นที่ 3 การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อย (Partial Correlation Coefficient) สูงที่สุดในบรรดาตัวแปรอิสระที่ยังไม่ได้เข้าสู่สมการ ดังนั้น X_2 จะเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 3 และเมื่อใช้ X_3 , X_1 และ X_2 ร่วมกันเป็นตัวพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .563 (อธิบายความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ได้ร้อยละ 56.30) มีค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการที่ X_2 เข้าสู่สมการ คือ .012 (อธิบายได้เพิ่มร้อยละ 1.20) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ถ้าในสมการมี X_3 และ X_1 อยู่แล้ว การเพิ่ม X_2 เข้าไปในสมการยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X_3 , X_1 และ X_2 จะอยู่ในสมการถดถอยทั้งสามตัว

สำหรับตัวแปรที่เหลือ (X_4) ซึ่งอยู่ภายนอกสมการไม่สามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอำนาจการอธิบายที่เพิ่มขึ้นนั้นสามารถดูได้จากค่าอัตราส่วนวิกฤติ F (F Change) ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่เพิ่มเข้ามา

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง มีจำนวน 3 ปัจจัย เรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก (X_3) รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว (X_1) และการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ (X_2) โดยปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ได้ร้อยละ 56.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.2 สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง

สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง นำเสนอด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามแต่ละตัว และผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์

ตัวพยากรณ์	b	SE _b	Beta	t	Sig.
การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก (X ₃)	.347	.064	.307	5.392	.000
รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว (X ₁)	.353	.054	.346	6.589	.000
การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ (X ₂)	.208	.058	.166	3.614	.000

$$a = .302 ; R = .750 ; R^2 = .563 ; SE_{est} = .227$$

จากตารางที่ 4.5 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = 0.302 + 0.347X_3 + 0.353X_1 + 0.208X_2$$

จากสมการพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายการพยากรณ์ได้ว่า

เมื่อความคิดเห็นของชุมชนลาดกระบัง ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก (X₃) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น .347 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของชุมชนลาดกระบัง ด้านรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว (X₁) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น .353 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของชุมชนลาดกระบัง ด้านการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ (X₂) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น .208 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

2. สมการพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = 0.307Z_3 + 0.346Z_1 + 0.166Z_2$$

จากสมการพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง ในรูปคะแนนมาตรฐาน สามารถอธิบายการพยากรณ์ได้ว่า

เมื่อความคิดเห็นของชุมชนลาดกระบัง ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก (Z₃) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง (Z'_y) มีค่าเพิ่มขึ้น .307 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

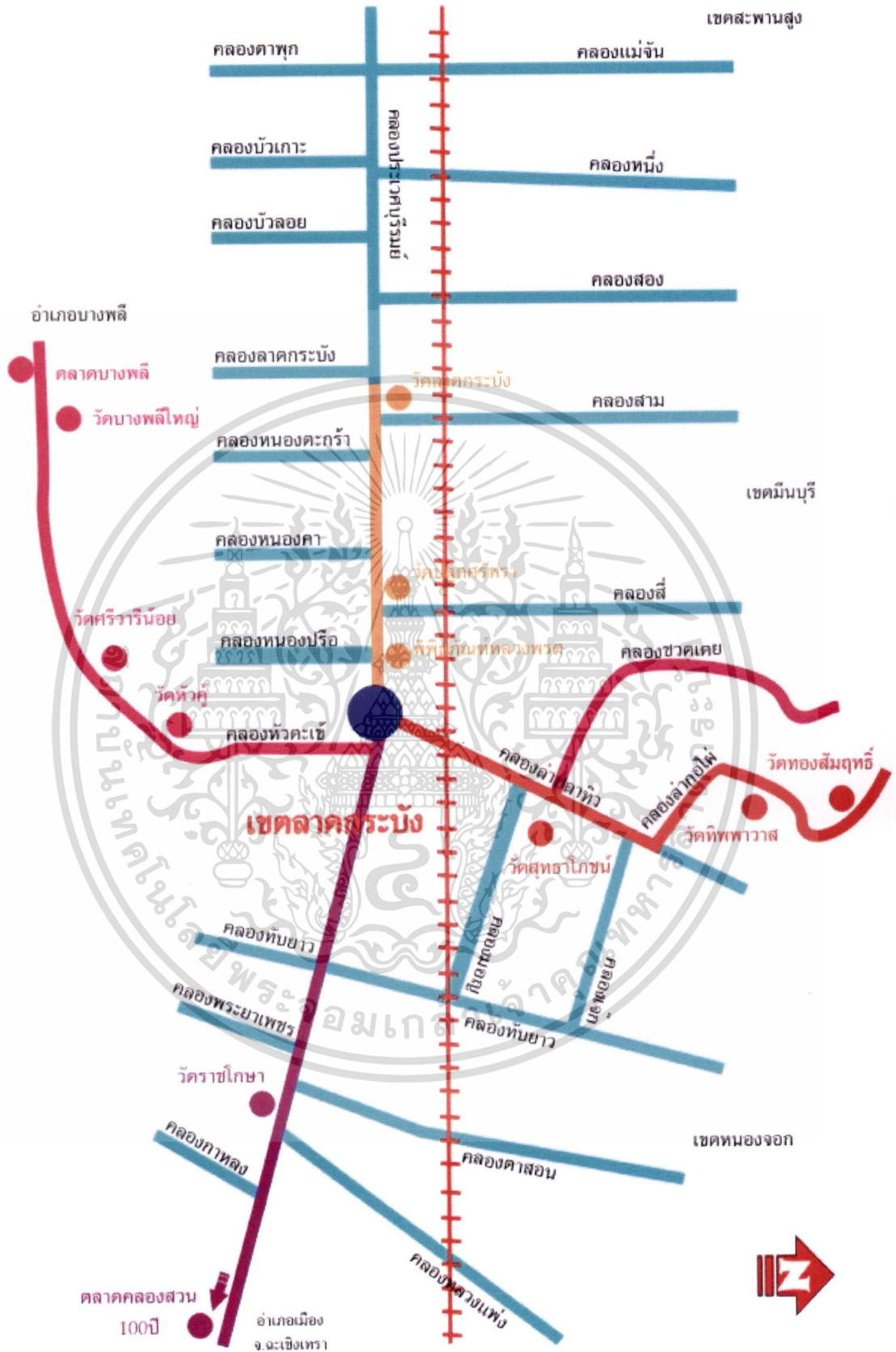
เมื่อความคิดเห็นของชุมชนลาดกระบัง ด้านรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว (Z_1) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง (Z'_1) มีค่าเพิ่มขึ้น .346 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของชุมชนลาดกระบัง ด้านการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ (Z_2) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง (Z'_2) มีค่าเพิ่มขึ้น .166 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

4.4 รูปแบบแผนผังเส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับชาวไทยและต่างประเทศ

ตอนที่ 3 รูปแบบแผนผังเส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับชาวไทยและต่างประเทศ มี 1 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ แบ่งออกเป็น 4 เส้นทาง คือ

4.4.1 รูปแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับชาวไทยและต่างประเทศ มี 1 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ แบ่งออกเป็น 4 เส้นทาง คือ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ มี 4 เส้นทาง คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 เส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบังสำหรับ

แหล่งท่องเที่ยว

เส้นทาง	จุดเริ่มต้น - จุดสิ้นสุด	ระยะเวลา (ชม.)	แหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรม
1	1.1 ตลาดหัวตะเข้ ลงเรือตลาดหัวตะเข้ → พิพิธภัณฑ์หลวงพรต	45 นาที	- เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์หลวงพรต ท่านเลี่ยม - อนุสาวรีย์หลวงพรต ท่านเลี่ยม
	1.2 เขต ลาดกระบัง ลงเรือท่าเรือเขตลาดกระบัง → เยี่ยมชมวัดปลูกศรชธา	1 ชั่วโมง	- ชมภาพจิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ - กราบไหว้พระสารีริกธาตุ - ชมฝูงปลา
	1.3 วัดปลูกศรชธา ลงเรือท่าเรือวัดปลูกศรชธา → วัดลาดกระบัง	1 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อดำ - ทำบุญสังฆทาน - ชมฝูงปลา
	ลงเรือกลับ		
2	2.1 ท่าเรือหัวตะเข้ ลงเรือท่าเรือตลาดหัวตะเข้ → วัดราชโกษา	1 ชั่วโมง 30 นาที	- ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง - สักการะหลวงพ่อดำ - ชมฝูงปลา
	2.2 วัดราชโกษา ออกจากวัดราชโกษา → ตลาดคลองสวน 100 ปี	3 ชั่วโมง	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น - สินค้า OTOP - เยี่ยมชมวิถีชีวิตริมคลอง - กาแฟโบราณ - ชิมอาหารอร่อย
	ลงเรือกลับ		
3	3.1 ท่าเรือหัวตะเข้ ลงเรือท่าเรือตลาดหัวตะเข้ → วัดหัวผู้	45 นาที	- ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง - สักการะหลวงพ่อดำ - จิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ
	3.2 วัดหัวผู้ ออกจากวัดหัวผู้ → วัดศรีวารีน้อย	30 นาที	- เยี่ยมชมอุโบสถวัดศรีวารีน้อย
	3.3 วัดศรีวารีน้อย ออกจากวัดศรีวารีน้อย → วัดบางพลีใหญ่	3 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อดำ
	3.4 วัดบางพลี ใหญ่ ลงเรือวัดบางพลีใหญ่ → ตลาดคลองสวน 100 ปี	2 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - ชิมอาหารอร่อย
	ลงเรือกลับ		
4	4.1 ท่าเรือหัวตะเข้ ลงเรือท่าเรือตลาดหัวตะเข้ → วัดสุทธา โภชน์	1 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมนิทรรศการเรือโบราณ - สักการะอนุสาวรีย์เจ้าจอมมารดาภินันท์ - เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร - ชมฝูงปลา
	4.2 วัดสุทธา- โภชน์ ออกจากวัดสุทธา โภชน์ → วัดทิพवास	1 ชั่วโมง	- เยี่ยมชมพระอุโบสถไม้สักทอง - ชมฝูงปลา
	4.3 วัดทิพवास ออกจากวัดทิพवास → วัดทองสัมฤทธิ์	30 นาที	- เยี่ยมชมพระอุโบสถ
	ลงเรือกลับ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจเพิ่มขึ้น หรือรายละเอียดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อให้ผู้สนใจสามารถเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการของตน โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1. **ล่องเรือชมธรรมชาติ ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง การท่องเที่ยวทั่วคลองให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับบรรยากาศธรรมชาติ วิถีชีวิตริมคลอง ชมสวน(ตามฤดูกาล) เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิถีชีวิตของคนไทยนั้นผูกพันกับสายน้ำมาตั้งแต่ครั้งอดีต ทัศนียภาพสองริมฝั่งคลองของกรุงเทพฯ ทุกวันนี้ได้ปรับเปลี่ยนไป พร้อมกับความเจริญต่าง ๆ เข้ามาแทนที่ เช่น ถนน อาคารพาณิชย์ คลองหลายแห่ง เช่น คลองหัวตะเข้ คลองประเวศบุรีรมย์ คลองลาดกระบัง ฯลฯ ยังคงปรากฏภาพในอดีต คือ วัฒนธรรมริมน้ำและวิถีความเป็นอยู่อันเป็นชีวิตอีกแง่มุมหนึ่งของกรุงเทพมหานคร พื้นที่เขตลาดกระบังถือเป็นเขตที่มีคูคลองมากกว่า 70 คลอง แต่ละคลองมีทัศนียภาพสวยงามร่มเย็น เหมาะแก่การล่องเรือชมธรรมชาติและวิถีชีวิตริมน้ำ**

ภูมิทัศน์ริมฝั่งคลองลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนียภาพสองฝั่งคลอง

2. จิตรกรรมฝาผนังวัดปลุกศรัทธา วัดปลุกศรัทธาเป็นวัดที่เก่าแก่สร้างขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งอยู่คลองประเวศบุรีรมย์ แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ภายในวัดมีอาคารต่าง ๆ ส่วนมากเป็นคอนกรีต

ภายในบริเวณวัดปลุกศรัทธา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในพระอุโบสถวัดปลุกศรัทธา

3. ทำทานให้อาหารปลา คลองหน้าวัดปลุกศรัทธาเป็นบริเวณที่มีปลาอาศัยอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก โดยมีได้เกิดจากการเพาะเลี้ยง ซึ่งแหล่งปลาธรรมชาติมีมากในเขตลาดกระบัง และพื้นที่นี้มีคลองสายยาว คือ คลองประเวศบุรีรมย์ น้ำในคลองไหลเอื่อย จึงเหมาะเป็นที่อาศัยของปลา

ฝูงปลาในคลองหน้าวัดปลุกศรัทธา

นักท่องเที่ยวที่มาเยือนนอกจากจะให้อาหารปลาแล้วยังเข้าสักการะพระพุทธรูปองค์ใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่งของชาวลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระพุทธรชินราชจำลอง

4. ลักการะหลวงพ่อชาววัดลาดกระบัง นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนสามารถเข้าไปศึกษาจิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวพุทธประวัติ จากนั้นต้องเรือไปลักการะหลวงพ่อชาว วัดลาดกระบัง เป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ หน้าตักกว้าง 3 วา 1 คืบ สูง 4 วา ทรงปางมารวิชัย

พระพุทธรูปโยภาส หรือ "หลวงพ่อขาว"

นอกจากนี้ยังมี พระอุโบสถจัตุรมุข 2 ชั้น เป็นพระอุโบสถที่กำลังก่อสร้างอีกไม่นานก็จะสร้างเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งถือเป็นพระอุโบสถจัตุรมุข 2 ชั้นที่มีความงามยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ

1. ปันจักรยานชมธรรมชาติ สำหรับนักท่องเที่ยวท่านใดอยากสัมผัสธรรมชาติ วิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทยชนบทของชุมชนชุมทอง ท่านสามารถทำได้ตั้งใจปรารถนา เพราะที่นี่เรามีรถจักรยานไว้ให้ท่านใช้บริการ

เส้นทางปั่นจักรยานชมธรรมชาติ

2. ชมนกและการทำสวน เนื่องจากชุมชนแห่งนี้มีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก จึงพบนกธรรมชาติหลายชนิด เช่น นกปากห่าง นกยางโทน ฯลฯ โดยนกเหล่านี้จะลงมากินเมล็ดข้าวที่หล่นตามพื้นนา หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าว

นกปากห่าง นกยางโทน ที่สามารถพบเห็นได้ในชุมชนชุมทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นกปากห่าง นกยางโทน ที่สามารถพบเห็นได้ในชุมชนชุมทอง

3. โฮมสเตย์ ที่พักในชุมชนเป็นทางเลือกใหม่ให้นักท่องเที่ยวที่ปรารถนาจะพักผ่อนอยู่กับธรรมชาติ สัมผัสและศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน กิจกรรม อาชีพ การกิน การอยู่กับเจ้าของบ้าน รวมทั้งการร่วมกิจกรรมอาชีพ หรือประเพณีวัฒนธรรม พิธีกรรมที่สนใจต่าง ๆ และความเชื่อของชาวบ้าน

4. กรรมวิธีการสีข้าว กระบวนการสีข้าวตั้งแต่ขั้นตอนการรับข้าวเปลือก การสีออกมาเป็นข้าวที่คนไทยทุกคนใช้รับประทาน

เครื่องสีข้าวและข้าวเปลือกก่อนนำมาเข้าเครื่องสีข้าว

ศึกษารูทกิจขนาดย่อมของชาวบ้าน การประกอบธุรกิจขนาดย่อมของชาวบ้าน เพื่อเป็นอาชีพเสริมรองจากอาชีพหลักคือการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การเลี้ยงปลาสวยงาม ชมความสวยงามของปลาสวยงามหลากหลายสายพันธุ์ ศึกษาพฤติกรรมปลา การให้อาหารปลา การขยายพันธุ์ปลา

ปลาสวยงามที่ชาวบ้านนิยมเลี้ยง

6. การล่องเรือชมทัศนียภาพและชมธรรมชาติริมคลอง การท่องเที่ยวไปสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติ วิธีชีวิตริมคลองและชมวัดวาอาราม ศิลปะ ประเพณีวัฒนธรรม โดยขึ้นเรือที่ท่าเรือเขตลาดกระบัง และชมทัศนียภาพริมฝั่งคลองทั้งสองข้าง โดยผ่าน ฟาร์มห่านของเกษตรกรริมฝั่งคลอง

ฟาร์มห่านของเกษตรกรริมฝั่งคลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. วัดลานบุญ

หลวงพ่อเพชรวัดลานบุญ เป็นพระพุทธรูปสัมฤทธิ์ปางสมาธิเพชรเกษมวัดเป็นเปลวปลายแหลม หน้าตักกว้าง 27 นิ้วครึ่ง องค์สูงประมาณ 31 นิ้วครึ่ง สร้างเมื่อใดไม่มีประวัติ เป็นที่เลื่อมใสในความศักดิ์สิทธิ์ของประชาชนทั้งที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกล ต่างมากราบไหว้ขอพรเพื่อความเป็นสิริมงคลที่ตั้ง

วัดลานบุญ ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 7 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ถนนลาดกระบังและอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ ฝั่งเหนือใกล้กับปากคลองหนึ่ง สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย สภาพภูมิประเทศ

บริเวณท้องดินเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพการทำนา ปัจจุบันพื้นที่ได้เปลี่ยนแปลงเป็นที่อยู่อาศัยของประชากรที่ขยายตัวมาจากชุมชนที่หนาแน่นในกรุงเทพมหานครและยังมีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นในพื้นที่

อาณาเขตของวัด วัดมีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 20 ไร่

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศใต้ ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์

การสร้างวัด

ผู้ศรัทธาอุทิศที่ดินสร้างวัดลานบุญ คือ ขุนทิพย์ ขายโหมค ร่วมมือกับประชาชนสร้างสำนักสงฆ์ใกล้กับปากคลองหนึ่ง เมื่อ พ.ศ.2418 ใช้ชื่อว่า วัดลานบุญ แต่นิยมเรียกกันทั่วไปว่า วัดหนึ่ง ตามชื่อคลอง จนกระทั่งปัจจุบันก็ยังเรียกอยู่ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เป็นวัดลานบุญ เมื่อ พ.ศ.2440 ต่อมาโบสถ์หลังเดิมได้ชำรุดมาก ได้สร้างโบสถ์ใหม่และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาอีกครั้งใหม่ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2517

เสนาสนะ

วัดลานบุญได้รับศรัทธาจากประชาชนในท้องถิ่นและประชาชนทั่วไป ได้ร่วมกันพัฒนาบูรณะปฏิสังขรณ์ให้กับวัดตลอดมาจนปัจจุบันนี้ มีอาคารของวัดเป็นชนิดถาวรมั่นคง เพียงพอแก่การปฏิบัติศาสนกิจ เช่น โบสถ์ ศาลาการเปรียญ กุฏิ ศาลาพักร้อนริมคลองหน้าวัด หอระฆัง ฉาปนสถาน ศาลาประกอบพิธีกรรมที่จำเป็น มีมณฑปสำหรับหลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์

ริมคลองหน้าวัดลานบุญ มีปลาชว่ายตัวโต ๆ จำนวนมากนับพันตัวมาอาศัยอยู่อย่างมีความสุขเป็นเวลานานมาแล้ว

การคมนาคม

1. ถ้าคลองประเวศบุรีรมย์หน้าวัด ยังมีประชาชนใช้เรืออยู่บ้างมาจากคลองหนึ่ง คลองบัวเกราะ คลองบัวลอย

2. ทางรถไฟ มีรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่านหลังวัด สถานีรถไฟจอดหลังวัดชื่อ สถานีวัดลานบุญ
3. ถนน มีถนนซอยเข้าวัด แยกจากถนนลาดกระบัง

2. วัดสังฆราชา

ตั้งอยู่เลขที่ 153 หมู่ที่ 5 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร อยู่ริมคลองประเวศบุรีรัมย์ ฝั่งเหนือใกล้กับปากคลองสอง สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ประมาณ 56 ไร่

สภาพภูมิประเทศ

บริเวณท้องถื่นเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพทำนา ปัจจุบันพื้นที่ได้เปลี่ยนไป การทำนาลดน้อยลง เพราะพื้นที่จัดเป็นที่อยู่อาศัยของประชากร ที่ขยายมาจากในตัวเมือง

อาณาเขตของวัด

ทิศเหนือ ติดกับทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ติดกับคลองสอง

ทิศใต้ ติดกับคลองประเวศบุรีรัมย์

ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด

วัดสังฆราชา ได้จัดตั้งเป็นสำนักสงฆ์มาประมาณพุทธศักราช 2430 โดยมี นายกองนา ชื่อท้วม หรือท่วย จัดตั้งในเนื้อที่ดินที่ดูแลและเก็บผลประโยชน์ ได้อุปถัมภ์บำรุง ร่วมกับประชาชนในท้องถื่น ต่อมาท่านพระยาศรีสุภการี (คลับ) และภรรยาชื่อคุณหญิงไผ่ สุขการี ได้ดำเนินการจัดขอพระราชทานวิสุงคามสีมาใช้ชื่อว่า วัดสังฆราชาราษฎร์บำรุง ชาวบ้านเรียกว่า วัดสอง ตามชื่อคลอง

เสนาสนะ

อาคารสถานที่ของวัดตั้งแต่เริ่มก่อสร้างมา ได้รับศรัทธาเลื่อมใสจากประชาชนได้ร่วมปรับปรุงบูรณะ พัฒนา เปลี่ยนแปลงตลอดมา ปัจจุบันนี้ มีอาคารประกอบกิจกรรมศาสนา ที่ถาวรมั่นคง เช่น โบสถ์ ได้สร้างใหม่

พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ คือ หลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิอยู่ในวิหารหลวงพ่อเพชร เปิดให้ประชาชนได้นมัสการทุกวันนอกจากนี้ยังมีรูปหล่อองค์สมเด็จพระโต พรหมรังสี รูปหล่อพระครูวิชิตสังฆการอดีตเจ้าอาวาสและอดีตเจ้าคณะอำเภอ พระพุทธรูปบาทจำลอง

3. วัดลาดกระบัง (วัดสาม)

หลวงพ่อบุญชโยภาส (หลวงพ่อบาววัดลาดกระบัง)

พระพุทธรูปบุษโยภาส หรือหลวงพ่อบาว เป็นพระพุทธรูปใหญ่ปางมารวิชัยก่อด้วยอิฐถือปูน ทาสีขาวทั้งองค์ สร้างโดยพระครูเมตตาวีหารี (หลวงพ่อบาย) เมื่อพ.ศ. 2451 หน้าตักกว้าง 3 วา 4 คืบ สูง 4 วา

วัดลาดกระบัง ตั้งอยู่เลขที่ 108 หมู่ที่ 8 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร อยู่ริมคลองประเวศบุรีรัมย์ฝั่งเหนือใกล้กับปากคลองสาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ บริเวณท้องถื่น เป็นที่ราบลุ่ม ประชากรมีอาชีพในการทำนา ปัจจุบันพื้นที่
ทั่ว ๆ ไป ก็จะกลายเป็นแหล่งขยายประชากรจากชุมชนที่หนาแน่นจากกรุงเทพมหานครมาอยู่อาศัยมากขึ้น

อาณาเขตของวัด วัดลาดกระบังมีพื้นที่ก่อสร้างเสนาสนะประมาณ 30 ไร่ อนุญาตที่ดินของวัดให้
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อสร้างอาคารใช้เป็นที่เรียนของเยาวชนในท้องถื่นจำนวน 20 ไร่ และ
มีที่ธรณีสงฆ์ 175 ไร่

อาณาเขตก่อสร้างเสนาสนะ

ทิศเหนือ ติดกับทางรถไฟสายตะวันออก

ทิศใต้ ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์

ทิศตะวันออก ติดกับคลองสาม

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด นายย้อย นางอ่วม หมื่นราษฎร์ มีศรัทธาได้อุทิศที่ดินให้สร้างวัดเมื่อ พ.ศ.2419
รวมด้วยบุตรหลาน ประชาชนร่วมสร้างวัดมีอาคารเสนาสนะ ที่จำเป็นประกอบพิธีกรรมใช้ชื่อว่า
วัดลาดกระบัง แต่นิยมเรียกกันมาจนทุกวันนี้ว่า วัดสาม หรือ วัดสามนอก

เสนาสนะ ได้รับศรัทธาจากผู้สร้างวัดและประชาชน ได้ร่วมกันก่อสร้างอาคาร ถาวรวัตถุ
ตลอดมาจนปัจจุบันนี้ มีอาคารที่มั่นคงถาวรเพียงพอแก่การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เช่น กุฏิที่พัก
อาศัย ศาลาการเปรียญ ศาลาทำวัตร ฌาปนสถานพร้อมศาลาประกอบ ศาลาริมน้ำคลองประเวศบุรีรมย์
อาคารเรียนพระปริยัติธรรม

4. วัดปลูกศรัทธา (วัดสี่)

ที่ตั้ง วัดปลูกศรัทธา ตั้งอยู่เลขที่ 85 หมู่ที่ 3 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
อยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ ฝั่งเหนือปากคลองสี่ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ

บริเวณท้องถื่นเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพในการทำนา มีที่ดินของวัดตามโฉนดเลขที่ 2179
ระวาง 23.15 อ. แปลง เลขที่ 46 หน้าสำรวจ 326 จำนวน 21 ไร่ 2 งาน

อาณาเขตของวัด

ทิศเหนือ ติดกับทางรถไฟสายตะวันออก

ทิศตะวันออก ติดกับคลองสี่

ทิศใต้ ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด ไม่มีหลักฐานแน่ชัด เพียงแต่ได้รับคำบอกเล่าสืบกันต่อ ๆ มาว่า ประชาชนทั้ง
ชาวไทย ชาวจีน ที่มีพักอาศัยในละแวกนั้นและอยู่ใกล้กับชุมชนใหญ่พอสมควร คือ ตลาดหัวตะเข้

ได้ร่วมมือร่วมใจกันสร้างวัดขึ้นที่บริเวณปากคลองสี่ เรียกกันว่า วัดปากคลองสี่ หรือ วัดสี่ ตั้งแต่ พ.ศ.2388 ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น **วัดปลุกศรัทธา**

เสนาสนะ อาคารวัตถุถาวรของวัดได้พัฒนาบูรณะปรับปรุงของเดิมที่ชำรุดทรุดโทรมไปจนปัจจุบันมีอาคารที่ถาวร มั่นคง เป็นอาคารที่เพียงพอในการประกอบกิจการทางศาสนา

5. วัดป่ารุ่งริน

ที่ตั้ง วัดป่ารุ่งริน ตั้งอยู่เลขที่ 50 หมู่ที่ 3 แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร อยู่ริมคลองสามฝั่งตะวันออกสังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ในท้องถื่น เป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพในการทำนา ปัจจุบันการทำนาลดลง เพราะผลที่ได้จากการทำนาไม่คุ้มทุนและบริเวณใกล้กับวัด มีโรงงานอุตสาหกรรมมาตั้งหลายโรงงานและใกล้กับสถานีขนส่งวัสดุภาคตะวันออก ใช้ที่ดินเกือบพันไร่

อาณาเขตของวัด วัดมีที่ดินในการก่อสร้างเสนาสนะ 13 ไร่เศษ

ทิศเหนือ	ติดกับที่ดินเอกชน
ทิศตะวันออก	ติดกับที่ดินโรงเรียนวัดป่ารุ่งริน
ทิศตะวันตก	ติดกับคลองสาม
ทิศใต้	ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด นายโหนด นางขาว มั่นสติ อุทิศที่ดินสร้างวัดเมื่อ พ.ศ.2424 นายริน และประชาชนร่วมกันสร้างอาคารเสนาสนะที่จำเป็นในเริ่มแรก ใช้ชื่อวัดว่า วัดราษฎร์ป่ารุ่งริน แต่นิยมเรียกกันว่า **วัดป่ารุ่งริน** หรือ **วัดสามใน**

เสนาสนะ การก่อสร้างอาคารถาวรวัดได้รับการพัฒนามาตลอดจนบัดนี้ มีอาคารที่มั่นคงถาวรเพียงพอแก่การปฏิบัติกิจการทางศาสนา

การคมนาคม

1. คลอง ใช้ลำคลองสามที่อยู่ติดกับวัดสัญจรไปมา ซึ่งยังพอมีเรือใช้อยู่บ้าง
2. ถนน มีถนนเข้าถึงวัด แยกจากถนนร่มเกล้า

6. วัดปากบึง

ที่ตั้ง วัดปากบึง ตั้งอยู่เลขที่ 39 หมู่ที่ 4 ถนนร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร วัดอยู่ริมคลองสองต้นนุ่นฝั่งตะวันตก สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ บริเวณท้องถื่น เป็นที่ราบลุ่มประชากรมีอาชีพทำนา

อาณาเขต วัดปากบึงมีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 19 ไร่

ทิศเหนือ	ติดกับคลองลำนายโส
ทิศตะวันออก	ติดกับคลองสองต้นนุ่น

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศใต้ ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด สร้างมาประมาณ พ.ศ. 2390 ไม่มีหลักฐานอื่น ๆ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา พ.ศ.2471

เสนาสนะ ได้รับการปรับปรุง ก่อสร้างอาคาร สถานที่ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา มีกุฏิที่พักอาศัยของพระภิกษุสามเณร มีศาลาการเปรียญ ศาลาหอสวดมนต์ ศาลาธรรมาสน์ พระอุโบสถทรงไทย

การกมณาคม มีถนนแยกจากถนนร่วมเกล้าเข้าถึงวัด ส่วนทางคลองยังมีใช้กันอยู่บ้าง คลองที่ผ่านหน้าวัด คือ คลองสองต้นนุ่น ไปยังเขตมีนบุรีได้ คลองลำนายโส ไปยังเขตบางกะปิได้

7. วัดบึงบัว

ที่ตั้ง วัดบึงบัว ตั้งอยู่เลขที่ 58 หมู่ 4 แขวงปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ วัดบึงบัวตั้งอยู่ริมคลองบึงบัวฝั่งตะวันตกส่วนฝั่งตะวันออกเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากมาย สมัยก่อนประชาชนมีอาชีพในการทำนา ปัจจุบันต้องเปลี่ยนอาชีพไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงในท้องถิ่น

อาณาเขต วัดบึงบัวมีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 12 ไร่ (ตามโฉนดที่ดินของวัดบึงบัว ที่ 2048 เล่ม 21 หน้า 480 มีนบุรี (แสนแสน) ระบุว่า 1น/15ต. ที่ดินเลขที่ 51 ตำบลปลาทิว (คลองสี่ตะวันออก) โฉนดออกเมื่อวันที่ 13 เดือนมีนาคม พ.ศ.2493

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินของโรงเรียนวัดบึงบัว

ทิศตะวันออก ติดคลองบึงบัว

ทิศตะวันตก ติดถนนร่วมเกล้า

ทิศใต้ ติดลำรางสาธารณะ

การสร้างวัด

ได้รับอนุญาตให้สร้างวัดเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2459 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ.2469 และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา ครั้งใหม่เมื่อสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ เมื่อ พ.ศ.2509 การเรียกชื่อวัดคงเรียกกันไปตามสภาพแวดล้อมในสมัยก่อน คาดว่าเดิมคงมีพื้นที่ราบลุ่มกว้างใหญ่มีน้ำขังตลอดปี คงมีบัวขึ้นเต็มไปหมด เมื่อมีวัดตั้งอยู่ใกล้จึงเรียกว่า วัดบึงบัว จนถึง

เสนาสนะ อาคารวัดถาวรของวัดได้รับการปรับปรุงพัฒนากันตลอดเวลาจากการศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ที่ร่วมกันบูรณะจากเดิมจนปัจจุบันนี้ มีอาคารที่ถาวรมั่นคงยิ่งขึ้น และมีเพียงพอในสภาพพระอุโบสถทรงไทย ศาลาการเปรียญ ศาลาพักร้อนริมคลอง กุฏิที่พักอาศัยก็มีเพียงพอ

ฌาปนสถาน พร้อมศาลาประกอบพิธี ศาลาวิหารประดิษฐานพระสัมฤทธิ์ ชุ่มประดูทางเข้าวัดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กสวยงาม

การคมนาคม มีถนนเข้าถึงวัดสะดวก ถนนที่ผ่านวัดบึงบัว คือ ถนนคุ้มเกล้า แยกมาจากถนนฉลองกรุง ผ่านถนนเจ้าคุณทหาร ผ่านวัดบึงบัวตรงไปยังถนนสุวินทวงศ์ เขตมีนบุรี ส่วนลำคลองนั้นมีผู้ใช้เล็กน้อยเพราะถนนมีความสะดวกกว่า

8. วัดอุทัยธรรมาราม

วัดอุทัยธรรมาราม เดิมชื่อว่า วัดสารีบุตรธรรมาราม ตั้งอยู่ริมคลองเจ๊กฝั่งเหนือ หมู่ที่ 11 แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

พื้นที่ภูมิประเทศ บริเวณรอบ ๆ วัดอุทัยธรรมาราม เป็นที่ราบลุ่มประชากรมีอาชีพทำนา

อาณาเขต มีพื้นที่ก่อสร้างเสนาสนะ จำนวน 8 ไร่

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศใต้ ติดกับคลองเจ๊ก

ได้รับอนุญาตให้ตั้งเป็นวัดสามัญตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2538 และใช้ชื่อว่า วัดอุทัยธรรมาราม

เสนาสนะ เริ่มตั้งแต่เป็นสำนักสงฆ์สารีบุตร ท่านเจ้าสำนักสงฆ์องค์แรก คือ พระอาจารย์หยิบ ได้เริ่มมาวางรากฐานกับเจ้าของที่ดินประชาชนในท้องถิ่นร่วมแรงร่วมใจด้วยความศรัทธา ก่อสร้างเสนาสนะที่จำเป็นจากอาคารชั่วคราว เป็นอาคารถาวร ปัจจุบันนี้มีกุฏิที่พักอาศัยเรือนไม้และตึกเพิ่มขึ้น ศาลาการเปรียญกว้างขวาง มีกุฏิเดี่ยวสำหรับปฏิบัติธรรมบำเพ็ญเพียร 10 กว่าหลัง

ทางคมนาคม เป็นวัดที่สร้างใหม่การไปมาอาจจะดูว่าไกลแต่การเดินทางถึงวัดได้สะดวกดี

ทางลำคลอง คลองเจ๊ก ติดหน้าวัดเดินทางไปยังคลองลำปลาทิวติดต่อไปยังคลองประเวศบุรีรมย์ ริมคลองเจ๊กมีทางเท้าคอนกรีตจากวัดไปปากคลองลำปลาทิว ข้ามไปสู่ถนนฉลองกรุง

ถนน มีถนนเข้าถึงวัดได้สะดวก มี 2 ทาง คือ แยกจากถนนฉลองกรุงใกล้วัดสุทธาโภชน์ และแยกจากซอยหลังวัดพลมานีย์

9. วัดพลมานีย์

ที่ตั้ง วัดพลมานีย์ อยู่เลขที่ 2 หมู่ 2 แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งเหนือ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ บริเวณพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพการทำนา ปัจจุบันทำนาลดลง ทำนาไม่ได้ผลเท่าที่ควร

อาณาเขตของวัดพลมานีย์ มีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 12 ไร่ มีที่ดินธรณีสงฆ์ 100 ไร่ อาณาเขตบริเวณก่อสร้างเสนาสนะ

ทิศเหนือ ติดกับ โรงเรียนวัดพลมานีย์

ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดกับถนนประชาพัฒนา

ทิศใต้ ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์

เสนาสนะ อาคารสถานที่ที่ได้รับแรงศรัทธาจากประชาชน และลูกหลานเครือญาติของผู้สร้างวัด ได้ร่วมกับบูรณะ ปฏิสังขรณ์ ปรับปรุงมาตลอดจนปัจจุบันนี้ มีอาคารถาวรมั่นคงในการประกอบพิธีทางศาสนาจำนวนมาก

การคมนาคม ไปมาสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ

1. คลอง ที่ยังมีผู้ใช้ลำคลองเป็นทางสัญจรมี คลองประเวศบุรีรมย์ คลองลำปลาทิว คลองหัวตะเข้

2. ถนน มีถนนเข้าถึงวัด แยกจากถนนหลวงแพ่ง

10. วัดสุทธาโภชน์

ที่ตั้ง วัดสุทธาโภชน์ ตั้งอยู่เลขที่ 132 หมู่ที่ 7 แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพพื้นที่ วัดสุทธาโภชน์ ตั้งอยู่ริมคลองลำปลาทิวฝั่งตะวันออกติดกับปากคลองมอญ พื้นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพในการทำนา

อาณาเขต วัดสุทธาโภชน์ มีที่ดินสร้างเสนาสนะ 18 ไร่ มีที่ดินธรณีสงฆ์ 52 ไร่เศษ

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันออก ติดกับ โรงเรียนวัดสุทธา โภชน์

ทิศตะวันตก ติดกับคลองลำปลาทิว

ทิศใต้ ติดกับคลองมอญ

การสร้างวัด วัดสุทธา โภชน์ เดิมมีชื่อว่า วัดสุทธาวาส ตั้งอยู่ริมคลองมอญฝั่งเหนือ ห่างจากคลองลำปลาทิวประมาณ 1 กิโลเมตร

ท่านเจ้าจอมมารดากลิ่น พระสนมเอกของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 แห่งราชวงศ์จักรี ได้ยกที่ดินสร้างวัด ร่วมกับราษฎร มีสมิงชุน ไชยะ (อวง เพชรน้อย) เป็นนายกองนา ของเจ้าจอมมารดากลิ่น เป็นหัวหน้าในการดำเนินการก่อสร้าง ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2437 (ร.ศ.113)

ต่อมาท่านเจ้าจอมมารดากลิ่น กับท่านเจ้าอาวาสอาจารย์มหาอ่อน มหาภักญา โณ เห็นว่าที่ตั้งวัดไม่สะดวกกับราษฎรที่เดินทางมาประกอบกรบุญทางศาสนา เพราะคลองมอญเป็นคลองเล็กในฤดูแล้งน้ำน้อย ใช้เรือเดินทางไม่สะดวก จึงได้ย้ายวัด โดยทำการรื้อถอนกุฏิ พระอุโบสถ (คาดว่าคงก่อสร้าง

ด้วยไม้) และอาคารอื่น ๆ ที่ใช้ในการศาสนา มาก่อตั้งที่ปากคลองมอญ ริมคลองลำปลาทิวฝั่งตะวันออก เมื่อพ.ศ.2455 มีมรรคทายก อ้อด ไชยนุช เป็นหัวหน้าผู้ดำเนินการ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2459 รัตน โกสินทร์ศก 135 ใช้ชื่อว่า วัดสุทธาโภชน์ ซึ่งหมายความว่า เป็นวัดที่ตั้งอยู่ในสถานที่ที่มีข้าวปลาอุดมสมบูรณ์ดี

ท่านเจ้าจอมมารดาคลีนเป็นมีศรัทธาเลื่อมใสพุทธศาสนาได้สร้างวัดสุทธาโภชน์ ถวายเป็นพุทธบูชาในศาสนา ท่านได้ปลูกสร้างตำหนักใกล้เคียงกับวัดเพื่อใช้เป็นที่พักในคราวที่มาบำเพ็ญกุศลจัดการทอดกฐินประจำปี ตลอดอาศัยของท่าน ตำหนักนี้ได้ชำรุดทรุดโทรมไปตามเวลา ที่ดินบริเวณนี้ทายาทได้ยกถวายให้เป็นที่ดินของวัด (ปัจจุบันเป็นที่ก่อสร้างอาคารเรียน โรงเรียนวัดสุทธาโภชน์)

เสนาสนะ ของวัดสุทธาโภชน์ ตั้งแต่มาก่อสร้างที่ใหม่ได้ก่อสร้างบูรณะตลอดมาจนสภาพมั่นคงถาวรและสวยงาม เพียงพอแก่การประกอบศาสนกิจ พระอุโบสถอาคารทรงไทยก่ออิฐถือปูน ภายในมีภาพวาดเกี่ยวกับพุทธศาสนา พระเจดีย์ก่ออิฐถือปูน 2 องค์ สูง 6 เมตร องค์หนึ่ง เจ้าจอมมารดาคลีนเป็นผู้สร้าง อีกองค์หนึ่ง พระมหาอ่อนเจ้าอาวาสเป็นผู้สร้าง อาคารอื่น ๆ ศาลาการเปรียญ กุฏิ หอสมุดมนต์ ชุ่มแม่พระธรณี ศาลาทำน้าทรงไทยทรงจตุรมุข ฉาปนสถาน พร้อมศาลาประกอบกิจกรรม ริมคลองสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพังโดยรอบบริเวณวัด

การคมนาคม

1. ทางน้ำ คลองลำปลาทิว ที่ผ่านหน้าวัดออกไปยังตลาดหัวตะเข้ สำนักงานเขตลาดกระบัง และไปยังเขตหนองจอกได้ ยังมีเรือสัญจรอยู่มากพอสมควร
2. ถนน มีถนนแยกจากถนนฉลองกรุงเข้าถึงวัด สะดวกสบาย มีถนนผ่านวัดออกไปถนนเลียบบคลองมอญ

11. วัดราชโกษา

ที่ตั้ง วัดราชโกษา ตั้งอยู่เลขที่ 158 หมู่ที่ 1 แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ วัดราชโกษาอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ใกล้กับตลาดหลวงแพ่ง มีถนนจากเขตลาดกระบังผ่านหลังวัด และถนนซอยหลวงแพ่งแยกผ่านทางทิศตะวันออกของวัดไปเชื่อมต่อกับถนนชุมทอง ลำต้อยติ่ง ไปยังถนนสุวินทวงศ์ เขตหนองจอกได้ พื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพการทำนา

อาณาเขตของวัด มีพื้นที่ก่อสร้างเสนาสนะ จำนวน 17 ไร่ ที่ธรณีสงฆ์ 7 ไร่เศษ

ทิศเหนือ	ติดคลองประเวศบุรีรมย์
ทิศตะวันออก	ติดถนนซอยหลวงแพ่ง
ทิศตะวันตก	ติดกับที่ดินเอกชน
ทิศใต้	ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด สร้างเมื่อ ร.ศ.122 ตรงกับ พ.ศ.2447 โดยท่านพระยาเพชรพิไชย (ทองจีน) และ คุณหญิงเพชรพิไชย (เย็น) ผู้เป็นต้นตระกูลนามสกุลพระราชทาน จารุจินดา ได้ศรัทธาเลื่อมใสใน บวรพุทธศาสนา ได้อุทิศที่ดินสร้างวัดไว้เป็นพุทธบูชา ได้ตั้งชื่อวัดตามบรรดาศักดิ์ของท่านผู้สร้างว่า วัดพระยาเพชรพิไชย ใกล้กับวัดยังมีคลองขุดแยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ไปทางใต้ มีชื่อคลองว่า คลองพระยาเพชร ชื่อนี้ยังคงใช้มาจนทุกวันนี้

ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อวัดเป็น วัดราชโกษา และใช้มาจนปัจจุบัน การเปลี่ยนชื่อวัดนี้ ตามหลักฐาน จากหนังสือประวัติวัดทั่วราชอาณาจักร เล่ม 2 ของกรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ พิมพ์เมื่อ พ.ศ.2526 ได้กล่าวไว้ว่า ท่านพระยาเพชรพิไชย ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ เป็นพระยาราชโกษา ชื่อวัด จึงเปลี่ยนชื่อตามไปด้วย ในสมัยพระอาจารย์อ้อมเป็นเจ้าของวัด

ผู้ถือสายสกุล จารุจินดา ได้ติดตามคันทวาราชโกษา เพื่อจะได้มีโอกาสทะนุบำรุงวัดพุทธ ศาสนา ที่บรรพบุรุษได้ก่อสร้างไว้ จนคุณยายภัทร จารุจินดา (ผู้เป็นบุตรเจ้าพระยาสุรบดีสินทร เป็นหลาน พระยาเพชรพิไชย) และคุณหญิงอ้อม ได้มาพบวัดราชโกษา โดยบังเอิญ หลังจากได้เสาะหาอยู่เป็นเวลานาน และได้พบสนทนากับท่านพระครูมานิตย์ธรรมคุณ เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน

นับว่าเป็นความ โชคดีของวัดราชโกษา ที่เรือญาติผู้ก่อตั้งวัดนี้ไว้ได้กลับมาร่วมทะนุบำรุงพุทธ ศาสนาตามบรรพบุรุษให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าต่อไป

ประวัติหลวงพ่อคำ

หลวงพ่อคำเป็นพระพุทธรูปปฏิมากร ที่ประดิษฐานอยู่ในอุโบสถวัดราชโกษา แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ชาวพุทธแถวย่านวัดราชโกษา แขวงชุมทอง ทับยาว คลองเจ้า บางบ่อ บางพลี กาหลง หัวตะเข้ ให้ความเคารพนับถือ ชาวพุทธแถวนั้นมีปัญหาอะไร ส่วนใหญ่มักจะจตุรูปเทียน บอกหลวงพ่อให้คุ้มครองป้องกันอันตรายต่าง ๆ มักจะ ได้ผลตามปรารถนา ประชาชนแถวย่านวัด ราชโกษาให้ความเคารพนับถือมาก

เสนาสนะ ตั้งแต่สร้างวัดมา ทางวัดได้บำรุง ปรับปรุง ก่อสร้างอาคารที่จำเป็นในการประกอบ กิจกรรมทางศาสนา มีความมั่นคงถาวรตามลำดับ เช่น กุฏิ ที่พักอาศัยของพระภิกษุสามเณร มีเพียงพอ มีศาลาการเปรียญ ศาลาพักร้อนริมคลอง หอสวดมนต์ ศาลาประกอบกิจกรรมทางศาสนาอีกหลายหลัง ฌาปนสถาน พร้อมอาคารประกอบพระอุโบสถทรงไทยได้รับการรักษาบำรุง มีสภาพที่มั่นคง ได้รับ พระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2466 และทำการผูกพัทธสีมา พ.ศ.2499 ในพระอุโบสถของวัดราชโกษามีพระพุทธรูปองค์ประธานเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย มีซุ้มเรือนแก้ว หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ ตามคำบอกเล่าของท่านผู้ใหญ่ เล่ากันว่าสร้างราว พ.ศ.2460 มีหลวงตาต้า เป็นหัวหน้าในการหล่อพระพุทธรูปครั้งนี้ ประชาชนเรียกพระประธานว่า หลวงพ่อคำ ที่ให้ความ คุ้มครองป้องกันอันตรายหรือจะขอความช่วยเหลือก็บอกกล่าวอธิษฐานต่อหลวงพ่อ จะ ได้ผลตามที่ปรารถนา เป็นที่พึ่งของประชาชน

การกมณาคม

1. กลอง กลองที่ยังมีประชาชนยังใช้กันอยู่ใกล้กับวัด คือ

กลองประเวศบุรีรัมย์ อยู่หน้าวัด ไปยังตลาดหัวตะเข้ เขตตลาดกระบ้ง และไปยังอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการได้

กลองพระยาเพชร แยกจากกลองประเวศบุรีรัมย์ไปทางใต้ไปจังหวัดสมุทรปราการ

กลองหลวงแพ่ง เป็นกลองแยกจากกลองประเวศบุรีรัมย์ไปทางเหนือสู่เขตหนองจอก และยังเป็นกลองแบ่งเขตระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดฉะเชิงเทรา

กลองตาสอน แยกจากกลองประเวศบุรีรัมย์ไปทางเหนือ

กลองกาหลง เป็นกลองแบ่งเขตระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดสมุทรปราการ

2. ถนน เข้าถึงวัดราชโกษาได้สะดวก ถนนที่ผ่านวัดราชโกษาคือต่อเชื่อมถนน อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ ไปยังจังหวัดฉะเชิงเทราได้

ถนนชุมทองลำต้อยติ่ง แยกจากถนนหลวงแพ่งผ่านวัด ไปยังเขตหนองจอกสู่ถนนสุขุมวิท

12. วัดชุมทอง

ที่ตั้ง วัดชุมทอง ตั้งอยู่เลขที่ 11 หมู่ที่ 5 แขวงชุมทอง เขตตลาดกระบ้ง กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ วัดชุมทอง ตั้งอยู่ริมคลองตาสอนฝั่งตะวันออกคลองนี้แยกมาจากคลองประเวศบุรีรัมย์ ในฤดูแล้งน้ำจะน้อยบางปีก็แห้งใช้สัญจรไม่ได้สะดวก ประชาชนทั่วไปมีอาชีพในการทำนา

อาณาเขต วัดชุมทองมีที่ดินสร้างเสนาสนะ 11 ไร่เศษ และมีคลองตาสอนไหลผ่านกลางที่ดิน จึงเป็นการแบ่งที่ดินของวัดนี้เป็นสองส่วน

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศใต้ ติดกับทางรถไฟสายตะวันออก กิโลเมตรที่ 38

การสร้างวัด วัดชุมทอง สร้างเมื่อ พ.ศ.2459 มีนายทอง นางเจียม คงชุ่ม มงที่ที่ดินเพื่อสร้างวัด ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2467 ต่อมาได้จัดสร้างพระอุโบสถใหม่ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งใหม่ พ.ศ.2530

เสนาสนะ การก่อสร้างอาคารวัดของวัดได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างอาคารให้มั่นคงถาวรเพิ่มขึ้นให้เพียงพอในการประกอบกิจกรรมทางศาสนา และบำเพ็ญบุญของพุทธบริษัท พระอุโบสถทางไทย กุฏิที่พักอาศัย ศาลาพักร้อนทำน้ำ และกำลังก่อสร้างศาลาการเปรียญเป็นอาคารถาวร แทนศาลาการเปรียญหลังเดิมที่สร้างด้วยไม้ชำรุดมากแล้ว

ในพระอุโบสถมืองค์พระพุทธรูปประธาน เป็นพระที่ก่อด้วยอิฐถือปูนลงรักปิดทอง ประชาชนเรียกว่า หลวงพ่อขาว เป็นที่เคารพสักการะนับถือว่าท่านศักดิ์สิทธิ์ ท่านเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน เล่าให้ฟังว่า หลวงพ่อขาวนี้ มีตา ยาย ที่อาศัยอยู่ใกล้กับวัดระฆังโฆสิตาราม ได้มาสร้างถวายไว้ มีหน้าตักกว้าง 160 เซนติเมตร

การคมนาคม

1. คลอง มีเรือสัญจรไปมาอยู่มากพอสมควร แต่ลำคลองที่ผ่านวัดจะใช้สะดวกในฤดูน้ำมาก ในฤดูน้ำแห้งคลองใช้ไม่ได้ คลองตาสอนผ่านวัดไปคลองประเวศบุรีรมย์ ไปตลาดหลวงแพ่ง ไปสำนักงานเขตลาดกระบัง

2. ถนน ไปยังวัดชุมทอง แยกจากถนนหลวงแพ่ง ผ่านวัดราชโกษาไปแล้ว ไปถนนชุมทอง-ลำต้อยติ่ง ผ่านวัด

3. ทางรถไฟ รถไฟสายตะวันออกผ่านวัดชุมทอง จุดสถานีรถไฟคลองหลวงแพ่ง ห่างจากวัด ประมาณ 1 กิโลเมตร และจากสถานีรถไฟนี้ ไปวัดราชโกษาได้

13. วัดทิพพาวาส

ที่ตั้ง วัดทิพพาวาส ตั้งอยู่เลขที่ 65 หมู่ที่ 7 แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะสงฆ์ ชรรมยุติกนิกาย

สภาพภูมิประเทศ ตั้งอยู่ริมคลองลำกอไผ่ ฝั่งตะวันออกอยู่ใกล้นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ซึ่งมีเนื้อที่นับพันไร่ สร้างโรงงานอุตสาหกรรม ที่ดินการทำนาที่เหลือน้อยลง การทำนาไม่ได้ผลดี

อาณาเขต วัดทิพพาวาสมีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 20 ไร่ ที่ธรณีสงฆ์ 36 ไร่

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดกับคลองลำกอไผ่

ทิศใต้ ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด วัดทิพพาวาส สร้างเมื่อ พ.ศ.2429 เดิมวันนี้มีชื่อเรียกว่า วัดลำกอไผ่ หรือ วัดต้นไทร การเรียกชื่อวัดคงจะเรียกกันตามสภาพแวดล้อมเดิมที่มองเห็นว่า วัดตั้งอยู่ในบริเวณที่มีต้นไผ่และต้นไทร มาก แม้ชื่อคลองที่อยู่ติดกับวัดก็มีชื่อคลองลำกอไผ่และยังมีชื่อเรียกกันในกลุ่มชุมชนว่า วัดมอญในบริเวณนี้มีคนไทยรามัญอยู่และยังใช้ภาษารามัญพูดกันอยู่มาก การเปลี่ยนชื่อวัดเป็น ทิพพาวาส เป็นมาอย่างไรไม่มีหลักฐาน ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2432 โบสถ์เป็นไม้สักทอง ทั้งหลังมีหนึ่งเดียวในเขตลาดกระบัง ที่รักษาความเป็นเอกลักษณ์ของวัดไว้เป็นอย่างดียิ่งมาจนถึงบัดนี้

เสนาสนะ ทางวัดได้บูรณะปฏิสังขรณ์ พัฒนามาตลอดปัจจุบันนี้ทางวัดมีอาคารที่มั่นคง

พระอุโบสถ เป็นอาคารไม้สักทองทั้งหลัง รูปทรงไทย ไม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิม มีอายุการใช้งาน ยืนยาวจนบัดนี้ ศาลาการเปรียญ สูง 2 ชั้น กุฏิที่พักอาศัยมั่นคงถาวร ศาลาที่พักริมคลอง หอสมุดมนต์ ฌาปนสถานพร้อมศาลาประกอบพิธี หอระฆัง

การคมนาคม

1. คลอง คลองลำกอไผ่ ที่ผ่านวัดยังมีผู้ใช้กันอยู่มากพอสมควร คลองนี้ติดต่อไปยังคลอง ลำปลาทิว แฉวงทับยาว ไปสู่ตลาดหัวตะเข้ได้
2. ถนน เข้าถึงวัดสะดวก แยกจากถนนคลองกรุงเข้าวัดและถนนนี้ผ่านข้างวัดข้ามคลองลำกอไผ่ ไปสู่บริเวณนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 ความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย

พื้นที่เขตลาดกระบังจัดว่าเป็นพื้นที่เขตชั้นนอกสุดทางด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีลักษณะพื้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทิศเหนือติดเขตหนองจอกและเขตมีนบุรี ทิศตะวันตกติดเขต บึงกุ่มและเขตประเวศ ทิศตะวันออกติดจังหวัดฉะเชิงเทรา และทิศใต้ติดอำเภอบางพลีจังหวัด สมุทรปราการ มีพื้นที่ติดทิศตะวันออก-ตะวันตก กว้างประมาณ 7 กิโลเมตร และยาวประมาณ 18 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่รวม 124 ตารางกิโลเมตร เขตลาดกระบังมีคลองทั้งหมด 60 คลอง

ปัจจุบันเขตลาดกระบังแบ่งพื้นที่ปกครองออกเป็น 6 แขวง ได้แก่ แขวงลาดกระบัง แขวง คลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงทับยาว แขวงลำปลาทิว และแขวงชุมทอง เส้นแบ่ง เขตปกครองเกือบทั้งหมดใช้แนวคลองเป็นเส้นแบ่ง โดยแขวงที่มีขนาดใหญ่จะอยู่ทางด้าน ตะวันออก เป็นแขวงที่มีความเป็นเมืองน้อยที่สุด ได้แก่ แขวงชุมทอง แขวงทับยาว และแขวงลำปลาทิว ส่วนแขวงที่มีการพัฒนาเป็นเมืองสูงสุด และมีความหนาแน่นของประชากรสูง ได้แก่ แขวง ลาดกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น และแขวงคลองสามประเวศ

การตั้งถิ่นฐานของประชากรแต่เดิมอยู่ริมน้ำ บ้านเรือน และ โรงเรียน กระจายอยู่ตามแนว คลอง พื้นที่โดยทั่วไปใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นหลัก มีตลาดหัวตะเข้ และร้านค้าตั้งอยู่ในย่านศูนย์กลาง ปัจจุบันมีการตั้งบ้านเรือน โดยยึดถนนเป็นหลัก มีถนนเชื่อมต่อ ถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง เชื่อมต่อเข้าหมู่บ้านผ่าน ไปถนนสุขวิมลทางค์หลายเส้นทาง มีประชากร อาศัยอยู่ในพื้นที่ประมาณแสนกว่าคน มีหน่วยงานสำคัญอยู่ในพื้นที่เขตลาดกระบังหลายหน่วยงาน ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีโรงเรียนในสังกัดเขตลาดกระบัง 20 โรงเรียน มีวัด และมีมัสยิด นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดแห่งชาติ สนามกีฬาระดับมาตรฐาน นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง สนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ เป็นต้น นอกจากนี้ เขตลาดกระบังยังคงความเป็นธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมเหลืออยู่ ซึ่งแตกต่างจากเขต อื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แขวงชุมทอง และแขวงทับยาว ยังคงความเป็นชนบทเหลืออยู่ โดยประชาชนในแถบนี้ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีวิถีชีวิตแบบชาวบ้านที่น่าศึกษาและ อนุรักษ์ไว้เป็นตัวอย่างควรแก่การศึกษา และพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

5.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนเขตลาดกระบังให้กับทั้งชาวไทยและต่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศในเขตลาดกระบัง
3. เพื่อศึกษารูปแบบ แผนผัง เส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

5.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิด แบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ลักษณะกายภาพและสภาพแวดล้อมเขตลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของ สมชาติ วินิจชนกิจ (2547) ส่วนที่ 2 และ 3 ใช้กรอบแนวคิดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2507) เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิด คือ

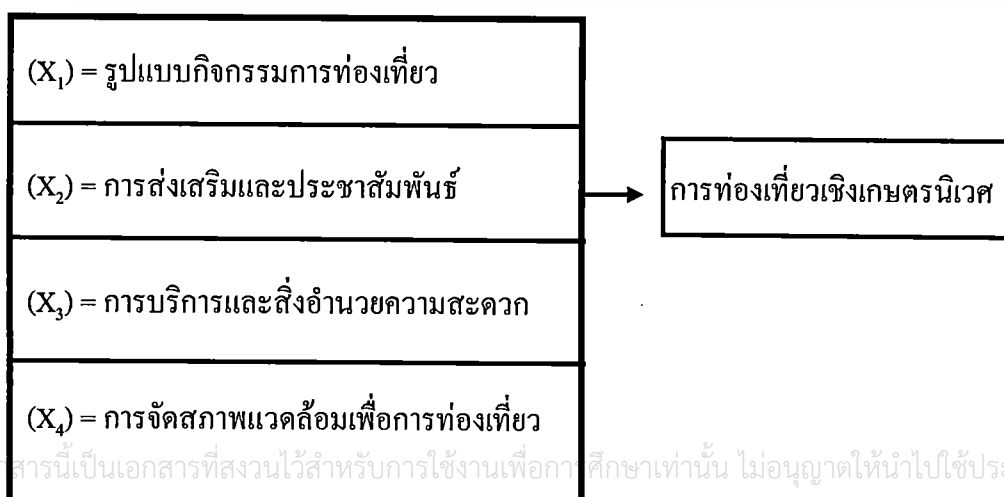
ส่วนที่ 1 ลักษณะกายภาพและสภาพแวดล้อมเขตลาดกระบัง

1. ลักษณะที่ตั้งเขตลาดกระบัง
2. ขนาดพื้นที่
3. อาณาเขตที่ติดต่อก
4. สภาพภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศ
5. ภูมิทัศน์เมืองชานเมือง

ส่วนที่ 2 การจัดกิจกรรมของชุมชน

1. กิจกรรมการทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศในเขตลาดกระบัง

5.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.4.1 ประชากร คือ ประชาชนในพื้นที่เขตลาดกระบัง ช่วงมีนาคม 2549 จำนวน 142,460 คน

5.4.2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 472 คน

5.5 สรุป

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชากรเขตลาดกระบังที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นชายร้อยละ 40.3 เป็นหญิงร้อยละ 59.7 ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4/เทียบเท่า อาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 83.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6,640 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตลาดกระบังมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามอยู่แขวงทับยาว ชุมชนที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ชุมชนเลียบคลองมอญ คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมา ได้แก่ ชุมชนวัดสุทธาโภชน์สุนทรอุปถัมภ์ ร้อยละ 29.7

2. ความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้ชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว พบว่า การจัดกิจกรรมให้ชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ก. กิจกรรมที่ทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และ ข. กิจกรรมเพื่อส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้คือ

ก. ประชาชนส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นควรจัดกิจกรรม ต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	91.3
2. การจัดหน่วยประชาสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวประจำสนามบินสุวรรณภูมิ	90.5
3. การจัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว/ต่างประเทศ	89.8
4. การจัดให้มีป้อมยาม	89.8
5. การจัดศูนย์บริการด้านสุขภาพ ดูแลรักษาสุขภาพ ของนักท่องเที่ยว	89.4
6. การจัดให้มีศูนย์บริการรถไฟฟ้าเข้าสู่สนามบินสุวรรณภูมิ	89.2
7. การท่องเที่ยววัดต่าง ๆ ที่สำคัญ	88.1
8. ชมเกษตรปลอดสารพิษ	87.9
9. การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และชื่อของที่ระลึก	87.7
10. การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศน์	87.5
11. นั่งเรือชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง	85.8
12. การจัดให้มีการนวดแผนไทย (SPA) เพื่อสุขภาพ	84.5

13. การจัดให้มีศูนย์ส่งเสริมผลิตภัณฑ์เครื่องประดับและอัญมณี	83.5
14. การจัดให้มีตลาดน้ำเชิงเกษตรนิเวศน์	83.3
15. การจัดแหล่งท่องเที่ยวชมนกปากห่าง	82.4
16. ล่องเรือคันทูตามลำคลอง	81.1
17. การจัดเทศกาลอาหาร	80.1
18. การจัดศูนย์เช่าเรือ	78.6
19. การจัดแหล่งท่องเที่ยวชมกรรมวิธีการสีข้าว	78.4
20. การจัดศูนย์เช่าจักรยาน	76.1
21. การจัดให้มีสวนสนุกระดับภาคพื้นเอเชีย	74.2
22. การท่องเที่ยวแบบ Home Stay	71.8
23. การจัดศูนย์เช่ารถ	67.6
ข. กิจกรรมเพื่อส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว	
1. การจัดให้มีการรณรงค์การป้องกันการปล่อยน้ำเสียในลำคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	93.0
2. การจัดให้มีการเก็บ หรือทำลายผักตบชวาที่อยู่ในลำคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	93.0
3. การจัดศูนย์ป้องกันความปลอดภัย	92.8
4. การสร้างแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ	92.4
5. การจัดให้มีป้ายบอกเส้นทางจราจรเข้าสู่สนามบินสุวรรณภูมิ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้ชัดเจน	92.4
6. การจัดให้มีศูนย์บริการห้องน้ำ ห้องส้วม	92.2
7. การจัดให้มีสถานที่เก็บขยะตามแหล่งท่องเที่ยว	91.9
8. การจัดให้มีการป้องกันดินทรุดตามริมคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว	91.1
9. การจัดให้มีศูนย์บริการน้ำดื่มตามสวนสาธารณะ	90.9
10. การให้สถาบันฯ จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับชุมชน	90.5
11. ควรมีการควบคุมทัศนียภาพริมน้ำ เช่น การควบคุมการแปรรูป อาคาร ป้าย กิจกรรมรวมไปถึงการดูแล เรื่องระบบการระบายน้ำของชุมชนริมน้ำ	90.3
12. การจัดอบรมภาษาต่างประเทศให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อการสื่อสาร	90.0
13. ทำเรือ จุดขึ้นลงควรมีความสัมพันธ์และสามารถเชื่อมโยงได้กับทางสัญจรอื่น ๆ เพื่อความสะดวกในการเปลี่ยนรูปแบบการเดินทาง ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความปลอดภัย	90.0
14. เตรียมมัคคุเทศก์ (ไกด์) เพื่อแนะนำนักท่องเที่ยว	89.6

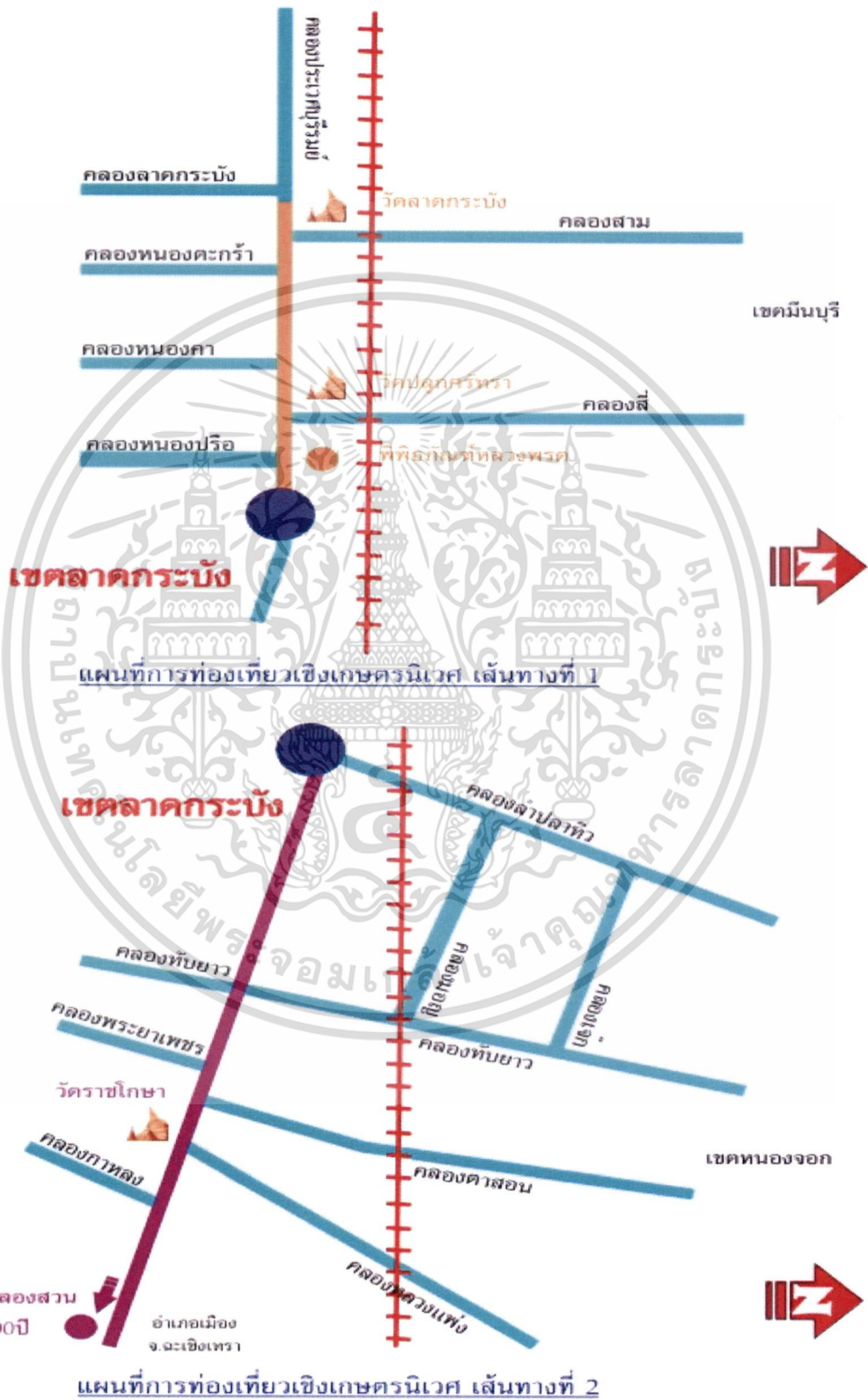
15. การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	89.6
16. การจัดศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน	89.4
17. การจัดทำวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	89.2
18. การจัดอบรมความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพการให้บริการ	89.0
19. การจัดอบรมความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	88.1
20. การจัดศูนย์สารสนเทศเพื่อประชาสัมพันธ์	87.3
21. พาหนะที่ใช้ควรคำนึงถึงเสียงและความเร็ว	
อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนที่อยู่ริมเส้นทาง	87.1
22. การจัดระเบียบการสัญจรในลำน้ำ	87.1
23. การสร้างเครือข่ายกับสถานประกอบการกับชุมชน	86.4
24. การจัดทำมีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ในเขตลาดกระบัง	84.1
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง มีจำนวน 3 ปัจจัย เรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ	
1. การบริหารและสิ่งอำนวยความสะดวก (X_3)	
2. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว (X_1)	
3. การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ (X_2)	
โดยปัจจัยทั้ง 3 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ ของชุมชนลาดกระบังได้ร้อยละ 56.30 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01	
4. รูปแบบแผนผังเส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบัง เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับชาวไทยและต่างประเทศ มี 1 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ แบ่งออกเป็น 4 เส้นทาง คือ	

เส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาคกระบังสำหรับ
แหล่งท่องเที่ยว

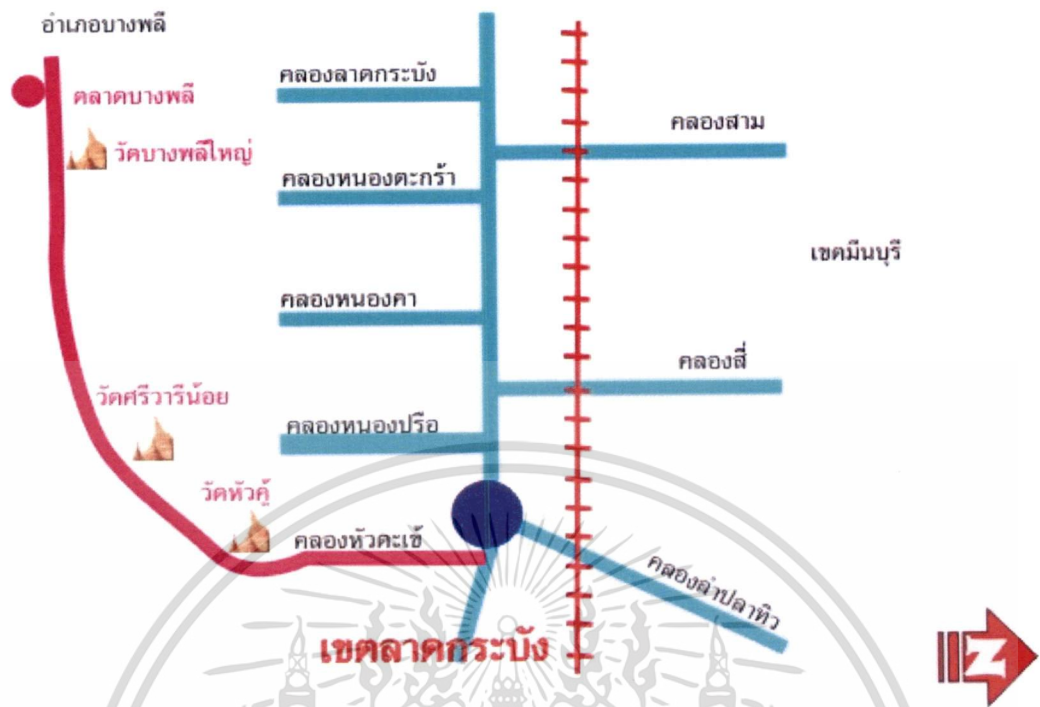
เส้นทาง		จุดเริ่มต้น - จุดสิ้นสุด	ระยะเวลา (ชม.)	แหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรม
1	1.1 ตลาดห้วยตะเฒ่า	ลงเรือตลาดห้วยตะเฒ่า → พิพิธภัณฑสถานหลวงพรด	45 นาที	- เยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานหลวงพรด ท่านเลี่ยม - อนุสาวรีย์หลวงพรด ท่านเลี่ยม
	1.2 เขต ลาคกระบัง	ลงเรือท่าเรือเขตลาคกระบัง → เยี่ยมชมวัดปลูกศรชธา	1 ชั่วโมง	- ชมภาพจิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ - กราบไหว้พระสารีริกธาตุ - ชมฝูงปลา
	1.3 วัดปลูกศรชธา	ลงเรือท่าเรือวัดปลูกศรชธา → วัดลาคกระบัง	1 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อด้าว - ทำบุญสังฆทาน - ชมฝูงปลา
	ลงเรือกลับ			
2	2.1 ท่าเรือห้วยตะเฒ่า	ลงเรือท่าเรือตลาดห้วยตะเฒ่า → วัดราชโกษา	1 ชั่วโมง 30 นาที	- ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง - สักการะหลวงพ่อด้าว - ชมฝูงปลา
	2.2 วัดราชโกษา	ออกจากวัดราชโกษา → ตลาดคลองสวน 100 ปี	3 ชั่วโมง	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น - สินค้า OTOP - เยี่ยมชมวิถีชีวิตริมคลอง - กาแฟโบราณ - ชิมอาหารอร่อย
	ลงเรือกลับ			
3	3.1 ท่าเรือห้วยตะเฒ่า	ลงเรือท่าเรือตลาดห้วยตะเฒ่า → วัดหัวผู้	45 นาที	- ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง - สักการะหลวงพ่อด้าว - จิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ
	3.2 วัดหัวผู้	ออกจากวัดหัวผู้ → วัดศรีวารีน้อย	30 นาที	- เยี่ยมชมอุโบสถวัดศรีวารีน้อย
	3.3 วัดศรีวารีน้อย	ออกจากวัดศรีวารีน้อย → วัดบางพลีใหญ่	3 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อด้าว
	3.4 วัดบางพลี ใหญ่	ลงเรือวัดบางพลีใหญ่ → ตลาดคลองสวน 100 ปี	2 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - ชิมอาหารอร่อย
	ลงเรือกลับ			
4	4.1 ท่าเรือห้วยตะเฒ่า	ลงเรือท่าเรือตลาดห้วยตะเฒ่า → วัดสุทธาโกษา	1 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมนิทรรศการเรือโบราณ - สักการะอนุสาวรีย์เจ้าจอมมารดาภินันท์ - เยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหอศิลป์ - ชมฝูงปลา
	4.2 วัดสุทธา- โกษา	ออกจากวัดสุทธาโกษา → วัดทิพพาวาส	1 ชั่วโมง	- เยี่ยมชมพระอุโบสถไม้สักทอง - ชมฝูงปลา
	4.3 วัดทิพพาวาส	ออกจากวัดทิพพาวาส → วัดทองสัมฤทธิ์	30 นาที	- เยี่ยมชมพระอุโบสถ
	ลงเรือกลับ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางทั้ง 4 เส้นทาง ได้กำหนดแผนผังสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบังสำหรับแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ เส้นทางที่ 3

แผนที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ เส้นทางที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจเพิ่มขึ้น หรือรายละเอียดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อให้ผู้สนใจสามารถเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการของตน โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1. **ล่องเรือชมธรรมชาติ ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง การท่องเที่ยวทัวร์คลอง**ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับบรรยากาศธรรมชาติ วิถีชีวิตริมคลอง ชมสวน(ตามฤดูกาล) เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิถีชีวิตของคนไทยนั้นผูกพันกับสายน้ำมาตั้งแต่ครั้งอดีต ทัศนียภาพสองริมฝั่งคลองของกรุงเทพฯ ทุกวันนี้ได้ปรับเปลี่ยนไป พร้อมกับความเจริญต่าง ๆ เข้ามาแทนที่ เช่น ถนน อาคารพาณิชย์ คลองหลายแห่ง เช่น คลองห้วยตะเข้ คลองประเวศบุรีรมย์ คลองลาดกระบัง ฯลฯ ยังคงปรากฏภาพในอดีต คือวัฒนธรรมริมน้ำและวิถีความเป็นอยู่อันเป็นชีวิตอีกแง่มุมหนึ่งของกรุงเทพมหานคร พื้นที่เขตลาดกระบังถือเป็นเขตที่มีคูคลองมากกว่า 70 คลอง แต่ละคลองมีทัศนียภาพสวยงามร่มเย็น เหมาะแก่การล่องเรือชมธรรมชาติและวิถีชีวิตริมน้ำ

ภูมิทัศน์ริมน้ำฝั่งคลองลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนียภาพสองฝั่งคลอง

2. จิตรกรรมฝาผนังวัดปลุกศรัทธา วัดปลุกศรัทธาเป็นวัดที่เก่าแก่สร้างขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งอยู่คลองประเวศบุรีรมย์ แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑ ภายในวัดมีอาคารต่าง ๆ ส่วนมากเป็นคอนกรีต

ภายในบริเวณวัดปลุกศรัทธา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในพระอุโบสถวัดปลุกศรีทธา

3. ทำทานให้อาหารปลา คลองหน้าวัดปลุกศรีทธาเป็นบริเวณที่มีปลาอาศัยอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก โดยมีได้เกิดจากการเพาะเลี้ยง ซึ่งแหล่งปลาธรรมชาติมีมากในเขตลาดกระบัง และพื้นที่นี้มีคลองสายยาว คือ คลองประเวศบุรีรมย์ นำในคลองไหลเอื่อย จึงเหมาะเป็นที่อาศัยของปลา

ฝูงปลาในคลองหน้าวัดปลุกศรีทธา

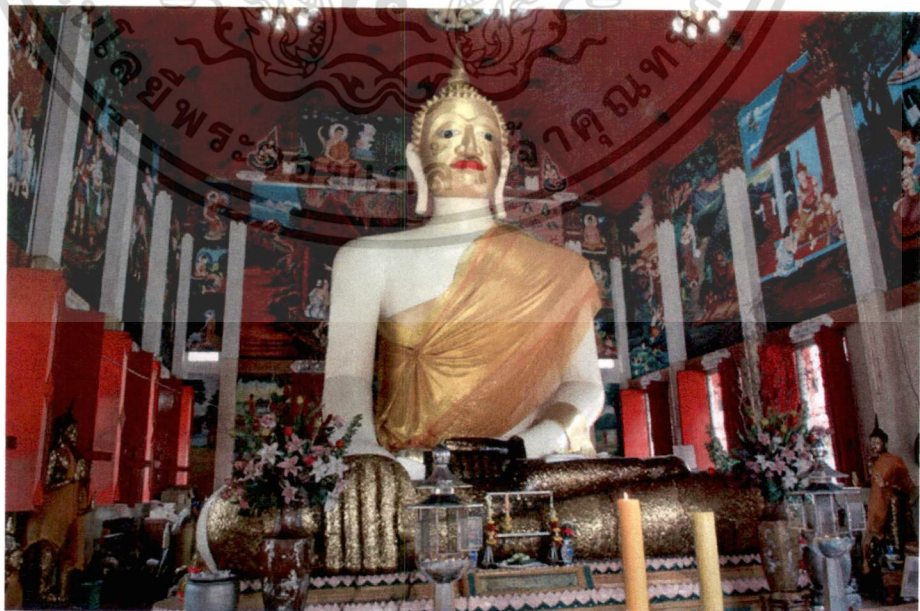
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักท่องเที่ยวที่มาเยือนนอกจากจะให้อาหารปลาแล้วยังเข้าสักการะพระพุทธรูปองค์ใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่งของชาวลาดกระบัง

พระพุทธรชินราชจำลอง

4. สักการะหลวงพ่อบุญรอดวัดลาดกระบัง นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนสามารถเข้าไปศึกษา จิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวพุทธประวัติ จากนั้นล่องเรือไปสักการะหลวงพ่อบุญรอด วัดลาดกระบัง เป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ หน้าตักกว้าง 3 วา 1 คืบ สูง 4 วา ทรงปางมารวิชัย

พระพุทธรบุษโยภาส หรือ "หลวงพ่อบุญรอด"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังมี พระอุโบสถจัตุรมุข 2 ชั้น เป็นพระอุโบสถที่กำลังก่อสร้างอีกไม่นานก็จะสร้าง เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งถือเป็นพระอุโบสถจัตุรมุข 2 ชั้นที่มีความงานยิ่ง

ท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ

1. **ปั่นจักรยานชมธรรมชาติ** สำหรับนักท่องเที่ยวท่านใดอยากสัมผัสธรรมชาติ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่แบบไทยชนบทของชุมชนชุมทอง ท่านสามารถทำได้ตั้งใจปรารถนา เพราะที่นี่เรามีรถจักรยานไว้ให้ท่านใช้บริการ

เส้นทางปั่นจักรยานชมธรรมชาติ

2. **ชมนกและการทำสวน** เนื่องจากชุมชนแห่งนี้มีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก จึงพบนกธรรมชาติหลายชนิด เช่น นกปากห่าง นกยางโทน ฯลฯ โดยนกเหล่านี้จะลงมากินเมล็ดข้าวที่หล่นตามพื้นนาหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าว

นกปากห่าง นกยางโทน ที่สามารถพบเห็นได้ในชุมชนชุมทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นกปากห่าง นกยางโทน ที่สามารถพบเห็นได้ในชุมชนชุมทอง

3. โฮมสเตย์ ที่พักในชุมชนเป็นทางเลือกใหม่ให้นักท่องเที่ยวที่ปรารถนาจะพักผ่อนอยู่กับธรรมชาติ สัมผัสและศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน กิจกรรม อาชีพ การกิน การอยู่กับเจ้าของบ้าน รวมทั้งการร่วมกิจกรรมอาชีพ หรือประเพณีวัฒนธรรม พิธีกรรมที่สนใจต่าง ๆ และความเชื่อถือของชาวบ้าน

4. กรรมวิธีการสีข้าว กระบวนการสีข้าวตั้งแต่ขั้นตอนการรับข้าวเปลือก การสีออกมาเป็นข้าวที่คนไทยทุกคนใช้รับประทาน

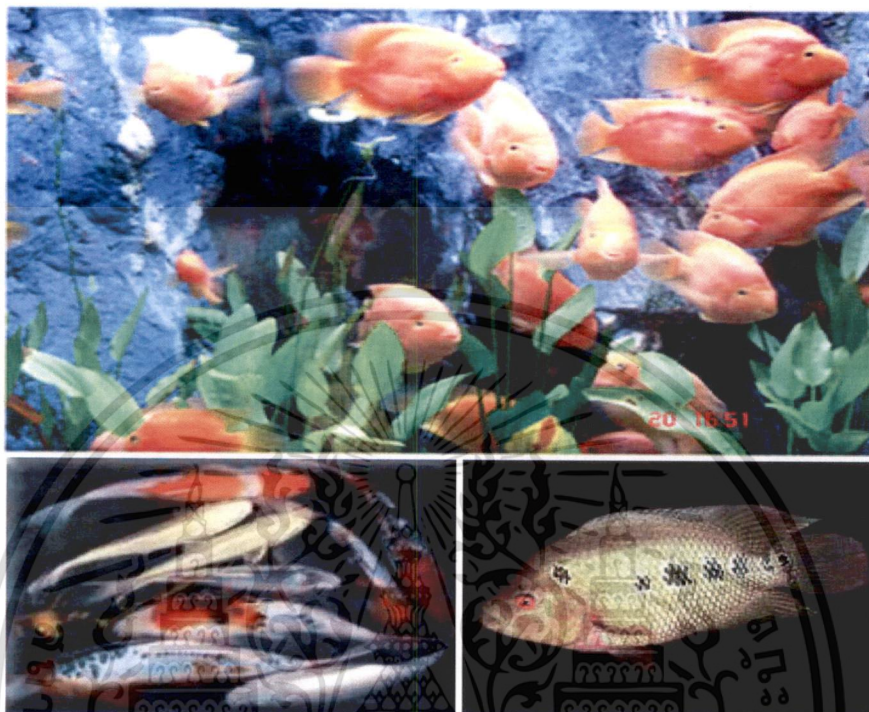

เครื่องสีข้าวและข้าวเปลือกก่อนนำมาเข้าเครื่องสีข้าว

ศึกษารูกระนาดย่อยมของชาวบ้าน การประกอบธุรกิจขนาดย่อยมของชาวบ้าน เพื่อเป็นอาชีพเสริม
รองจากอาชีพหลักคือการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การเลี้ยงปลาสวยงาม ชมความสวยงามของปลาสวยงามหลากหลายสายพันธุ์ ศึกษาพฤติกรรมปลา การให้อาหารปลา การขยายพันธุ์ปลา

ปลาสวยงามที่ชาวบ้านนิยมเลี้ยง

6. การท่องเที่ยวชมทัศนียภาพและชมธรรมชาติริมคลอง การท่องเที่ยวไปสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติ วิถีชีวิตริมคลองและชมวัดวาอาราม ศิลปะ ประเพณีวัฒนธรรม โดยขึ้นเรือที่ทำเรือเขตลาดกระบัง และชมทัศนียภาพริมฝั่งคลองทั้งสองข้าง โดยผ่าน ฟาร์มห่านของเกษตรกรริมฝั่งคลอง

ฟาร์มห่านของเกษตรกรริมฝั่งคลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนวัดต่างๆในลาคกระบังมี 13 วัด ผู้วิจัยได้เสนอให้นักท่องเที่ยวหรือผู้สนใจที่จะกราบไหว้พระ ชมฝูงปลา ชมภาพจิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติและเยี่ยมชมวิถีชีวิตริมคลองมีดังนี้คือ

1. วัดลานบุญ

หลวงพ่อเพชรวัดลานบุญ เป็นพระพุทธรูปสัมฤทธิ์ปางสมาธิเพชรเกษมวัดเป็นเปลวปลายแหลม หน้าตักกว้าง 27 นิ้วครึ่ง องค์สูงประมาณ 31 นิ้วครึ่ง สร้างเมื่อใดไม่มีประวัติ เป็นที่เลื่อมใสในความศักดิ์สิทธิ์ของประชาชนทั้งที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกล ต่างมากราบไหว้ขอพรเพื่อความเป็นสิริมงคล

ที่ตั้ง

วัดลานบุญ ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 7 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ถนนลาดกระบังและอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ ฝั่งเหนือใกล้กับปากคลองหนึ่ง สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ

บริเวณท้องถื่นเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพการทำนา ปัจจุบันพื้นที่ได้เปลี่ยนแปลงเป็นที่อยู่อาศัยของประชากรที่ขยายตัวมาจากชุมชนที่หนาแน่นในกรุงเทพมหานครและยังมีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นในพื้นที่

อาณาเขตของวัด วัดมีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 20 ไร่

ทิศเหนือ	ติดกับที่ดินเอกชน	ทิศตะวันตก	ติดกับที่ดินเอกชน
ทิศตะวันออก	ติดกับที่ดินเอกชน	ทิศใต้	ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์

การสร้างวัด

ผู้ศรัทธาทิศที่ดินสร้างวัดลานบุญ คือ ขุนทิพย์ ยายโหมด ร่วมมือกับประชาชนสร้างสำนักสงฆ์ใกล้กับปากคลองหนึ่ง เมื่อ พ.ศ.2418 ใช้ชื่อว่า วัดลานบุญ แต่นิยมเรียกกันทั่วไปว่า วัดหนึ่งตามชื่อคลอง จนกระทั่งปัจจุบันก็ยังเรียกอยู่ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เป็นวัดลานบุญเมื่อ พ.ศ.2440 ต่อมาโบสถ์หลังเดิมได้ชำรุดมาก ได้สร้างโบสถ์ใหม่และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาอีกครั้งใหม่ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2517

เสนาสนะ

วัดลานบุญได้รับศรัทธาจากประชาชนในท้องถื่นและประชาชนทั่วไป ได้ร่วมกันพัฒนาบูรณะปฏิสังขรณ์ให้กับวัดตลอดมาจนปัจจุบันนี้ มีอาคารของวัดเป็นชนิดถาวรมั่นคง เพียงพอแก่การปฏิบัติศาสนกิจ เช่น โบสถ์ ศาลาการเปรียญ กุฏิ ศาลาพักร้อนริมคลองหน้าวัด หอระฆัง ฌาปนสถาน ศาลาประกอบพิธีกรรมที่จำเป็น มีมณฑปสำหรับหลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์

ริมคลองหน้าวัดลานบุญ มีปลาสวยตัวโต ๆ จำนวนมากนับพันตัวมาอาศัยอยู่อย่างมีความสุขเป็นเวลานานมาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคม

1. ท่าคลองประเวศบุรีรมย์หน้าวัด ยังมีประชาชนใช้เรืออยู่บ้างมาจากคลองหนึ่ง คลองบัวเกราะ คลองบัวลอย

2. ทางรถไฟ มีรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่านหลังวัด สถานีรถไฟออกหลังวัดชื่อ สถานีวัดลานบุญ

3. ถนน มีถนนซอยเข้าวัด แยกจากถนนลาดกระบัง

2. วัดสังฆราชา

ตั้งอยู่เลขที่ 153 หมู่ที่ 5 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร อยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ ฝั่งเหนือใกล้กับปากคลองสอง สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ประมาณ 56 ไร่

สภาพภูมิประเทศ

บริเวณท้องดินเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพทำนา ปัจจุบันพื้นที่ได้เปลี่ยนไป การทำนาลดน้อยลง เพราะพื้นที่จัดเป็นที่อยู่อาศัยของประชากร ที่ขยายมาจากในตัวเมือง

อาณาเขตของวัด

ทิศเหนือ ติดกับทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ

ทิศตะวันออก ติดกับคลองสอง

ทิศใต้ ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด

วัดสังฆราชา ได้จัดตั้งเป็นสำนักสงฆ์มาประมาณพุทธศักราช 2430 โดยมี นายกองนาชื่อท้วม หรือท่วย จัดตั้งในที่ดินที่ดูแลและเก็บผลประโยชน์ ได้อุปถัมภ์บำรุง ร่วมกับประชาชนในท้องถิ่น ต่อมาท่านพระยาศรีสุขการี (คลับ) และภรรยาชื่อคุณหญิงไผ่ สุขการี ได้ดำเนินการจัดขอพระราชทานวิสุงคามสีมาใช้ชื่อว่า วัดสังฆราชาราษฎร์บำรุง ชาวบ้านเรียกว่า วัดสอง ตามชื่อคลอง

เสนาสนะ

อาคารสถานที่ของวัดตั้งแต่เริ่มก่อสร้างมา ได้รับศรัทธาเลื่อมใสจากประชาชนได้ร่วมปรับปรุง บูรณะ พัฒนา เปลี่ยนแปลงตลอดมา ปัจจุบันนี้ มีอาคารประกอบกิจกรรมศาสนา ที่ถาวรมั่นคง เช่น โบสถ์ได้สร้างใหม่

พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ คือ หลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิอยู่ในวิหารหลวงพ่อเพชร เปิดให้ประชาชนได้นมัสการทุกวันนอกจากนี้ยังมีรูปหล่อองค์สมเด็จพระโต พรหมรังสี รูปหล่อพระครูวิชิตสังฆมหารอดิตเจ้าอาวาสและอดีตเจ้าคณะอำเภอ พระพุทธบาทจำลอง

3. วัดลาดกระบัง

หลวงพ่อบุญชโยภาส (หลวงพ่อบุญชโยภาส)

พระพุทธรูปโยภาส หรือหลวงพ่อบุญชโยภาส เป็นพระพุทธรูปใหญ่ปางมารวิชัยก่อด้วยอิฐถือปูน ทาสีขาวทั้งองค์ สร้างโดยพระครูเมตตาวินัย (หลวงพ่อบุญชโยภาส) เมื่อพ.ศ. 2451 หน้าตักกว้าง 3 วา คืบ สูง 4 วา

วัดลาดกระบัง ตั้งอยู่เลขที่ 108 หมู่ที่ 8 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร อยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งเหนือใกล้กับปากคลองสาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ บริเวณท้องถื่น เป็นที่ราบลุ่ม ประชากรมีอาชีพในการทำนา ปัจจุบันพื้นที่ทั่ว ๆ ไป ก็จะกลายเป็นแหล่งขยายประชากรจากชุมชนที่หนาแน่นจากกรุงเทพมหานครมาอยู่อาศัยมากขึ้น

อาณาเขตของวัด วัดลาดกระบังมีพื้นที่ก่อสร้างเสนาสนะประมาณ 30 ไร่ อนุญาตที่ดินของวัดให้โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อสร้างอาคารใช้เป็นที่เรียนของเยาวชนในท้องถื่นจำนวน 20 ไร่ และมีที่ธรณีสงฆ์ 175 ไร่

อาณาเขตก่อสร้างเสนาสนะ

ทิศเหนือ ติดกับทางรถไฟสายตะวันออก

ทิศใต้ ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์

ทิศตะวันออก ติดกับคลองสาม

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด นายย้อย นางอ่วม หมื่นราชฤทธิ์ มีศรัทธาได้อุทิศที่ดินให้สร้างวัดเมื่อ พ.ศ. 2419 รวมด้วยบุตรหลาน ประชาชนร่วมสร้างวัดมีอาคารเสนาสนะ ที่จำเป็นประกอบพิธีกรรมใช้ชื่อว่า วัดลาดกระบัง แต่นิยมเรียกกันมาจนทุกวันนี้ว่า วัดสาม หรือ วัดสามนอก

เสนาสนะ ได้รับศรัทธาจากผู้สร้างวัดและประชาชน ได้ร่วมกันก่อสร้างอาคาร ถาวรวัตถุ ตลอดจนมาจนปัจจุบันนี้ มีอาคารที่มั่นคงถาวรเพียงพอแก่การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เช่น กุฏิที่พักอาศัย ศาลาการเปรียญ ศาลาทำวัตร ฌาปนสถานพร้อมศาลาประกอบ ศาลาริมน้ำคลองประเวศบุรีรมย์ อาคารเรียนพระปริยัติธรรม

4. วัดปลุกศรัทธา

ที่ตั้ง วัดปลุกศรัทธา ตั้งอยู่เลขที่ 85 หมู่ที่ 3 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร อยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ ฝั่งเหนือปากคลองสี่ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ

บริเวณท้องถื่นเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพในการทำนา มีที่ดินของวัดตาม โฉนดเลขที่ 2179 ระบาย 23.15 อ. แปลง เลขที่ 46 หน้าสำรวจ 326 จำนวน 21 ไร่ 2 งาน

อาณาเขตของวัด

ทิศเหนือ	ติดกับทางรถไฟสายตะวันออก
ทิศตะวันออก	ติดกับคลองสี่
ทิศใต้	ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์
ทิศตะวันตก	ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด ไม่มีหลักฐานแน่ชัด เพียงแต่ได้รับคำบอกเล่าสืบกันต่อ ๆ มาว่า ประชาชนทั้งชาวไทย ชาวจีน ที่มีพักอาศัยในละแวกนั้นและอยู่ใกล้กับชุมชนใหญ่พอสมควร คือ ตลาดหัวตะเข้ ได้ร่วมมือร่วมใจกันสร้างวัดขึ้นที่บริเวณปากคลองสี่ เรียกกันว่า วัดปากคลองสี่ หรือ วัดสี่ ตั้งแต่ พ.ศ.2388 ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น **วัดปลูกศรัทธา**

เสนาสนะ อาคารวัตถุถาวรของวัดได้พัฒนาบูรณะปรับปรุงของเดิมที่ชำรุดทรุดโทรมไปจนปัจจุบันมีอาคารที่ถาวร มั่นคง เป็นอาคารตึกที่เพียงพอในการประกอบกิจการทางศาสนา

5. วัดบำรุงริน

ที่ตั้ง วัดบำรุงริน ตั้งอยู่เลขที่ 50 หมู่ที่ 3 แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร อยู่ริมคลองสามฝั่งตะวันออกสังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ในท้องถิ่น เป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพในการทำนา ปัจจุบันการทำนาลดลง เพราะผลที่ได้จากการทำนาไม่คุ้มทุนและบริเวณใกล้กับวัด มีโรงงานอุตสาหกรรมมาตั้งหลายโรงงานและใกล้กับสถานีขนส่งวัสดุภาคตะวันออก ใช้ที่ดินเกือบพันไร่

อาณาเขตของวัด วัดมีที่ดินในการก่อสร้างเสนาสนะ 13 ไร่เศษ

ทิศเหนือ	ติดกับที่ดินเอกชน
ทิศตะวันออก	ติดกับที่ดิน โรงเรียนวัดบำรุงริน
ทิศตะวันตก	ติดกับคลองสาม
ทิศใต้	ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด นายโหนด นางขาว มั่นสติ อุทิศที่ดินสร้างวัดเมื่อ พ.ศ.2424 นายริน และประชาชนร่วมกันสร้างอาคารเสนาสนะที่จำเป็นในเริ่มแรก ใช้ชื่อวัดว่า วัดราษฎร์บำรุงริน แต่นิยมเรียกกันว่า **วัดบำรุงริน** หรือ **วัดสามใน**

เสนาสนะ การก่อสร้างอาคารถาวรวัตถุได้รับการพัฒนาตลอดจนบัดนี้ มีอาคารที่มั่นคงถาวร เพียงพอแก่การปฏิบัติกิจการทางศาสนา

การคมนาคม

1. คลอง ใช้ลำคลองสามที่อยู่ติดกับวัดสัญจรไปมา ซึ่งยังพอมีเรือใช้อยู่บ้าง
2. ถนน มีถนนเข้าถึงวัด แยกจากถนนร่มเกล้า

6. วัดปากบึง

ที่ตั้ง วัดปากบึง ตั้งอยู่เลขที่ 39 หมู่ที่ 4 ถนนร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร วัดอยู่ริมคลองสองต้นนุ่นฝั่งตะวันตก สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ บริเวณท้องถื่น เป็นที่ราบลุ่มประชากรมีอาชีพทำนา

อาณาเขต วัดปากบึงมีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 19 ไร่

ทิศเหนือ ติดกับคลองลำนายโส

ทิศตะวันออก ติดกับคลองสองต้นนุ่น

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศใต้ ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด สร้างมาประมาณ พ.ศ. 2390 ไม่มีหลักฐานอื่น ๆ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา พ.ศ.2471

เสนาสนะ ได้รับการปรับปรุง ก่อสร้างอาคาร สถานที่ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา มีกุฏิที่พักอาศัยของพระภิกษุสามเณร มีศาลาการเปรียญ ศาลาหอสวดมนต์ ศาลาริมน้ำพระอุโบสถทรงไทย

การคมนาคม มีถนนแยกจากถนนร่มเกล้าเข้าถึงวัด ส่วนทางคลองยังมีใช้กันอยู่บ้าง คลองที่ผ่านหน้าวัด คือ คลองสองต้นนุ่น ไปยังเขตมีนบุรีได้ คลองลำนายโสไปยังเขตบางกะปิได้

7. วัดบึงบัว

ที่ตั้ง วัดบึงบัว ตั้งอยู่เลขที่ 58 หมู่ 4 แขวงปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ วัดบึงบัวตั้งอยู่ริมคลองบึงบัวฝั่งตะวันตกส่วนฝั่งตะวันออกเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากมาย สมัยก่อนประชาชนมีอาชีพในการทำนา ปัจจุบันต้องเปลี่ยนอาชีพไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงในท้องถื่น

อาณาเขต วัดบึงบัวมีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 12 ไร่ (ตามโฉนดที่ดินของวัดบึงบัว ที่ 2048 เล่ม 21 หน้า 480 มีนบุรี (แสนแสบ) ระวัง 1น/15ต. ที่ดินเลขที่ 51 ตำบลปลาทิว (คลองสี่ตะวันออก) โฉนดออกเมื่อวันที่ 13 เดือนมีนาคม พ.ศ.2493

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินของโรงเรียนวัดบึงบัว

ทิศตะวันออก ติดคลองบึงบัว

ทิศตะวันตก ติดถนนคุ้มเกล้า

ทิศใต้ ติดลำรางสาธารณะ

การสร้างวัด

ได้รับอนุญาตให้สร้างวัดเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2459 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ.2469 และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา ครั้งใหม่เมื่อสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ เมื่อ พ.ศ.2509 การเรียกชื่อวัดคงเรียกกันไปตามสภาพแวดล้อมในสมัยก่อน คาดว่าเดิมคงมีพื้นที่ราบลุ่มกว้างใหญ่มีน้ำขังตลอดปี คงมีบัวขึ้นเต็มไปหมด เมื่อมีวัดตั้งอยู่ใกล้จึงเรียกว่า **วัดบึงบัว**

เสนาสนะ อาคารวัตถุถาวรของวัดได้รับการปรับปรุงพัฒนาทันตลอดเวลาจากการศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ที่ร่วมกันบูรณะจากเดิมจนปัจจุบันนี้ มีอาคารที่ถาวรมั่นคงยิ่งขึ้น และมีเพียงพอในสภาพพระอุโบสถทรงไทย ศาลาการเปรียญ ศาลาพักร้อนริมคลอง กุฏิที่พักอาศัยก็มีเพียงพอ ฌาปนสถาน พร้อมศาลาประกอบพิธี ศาลาวิหารประดิษฐานพระสัมฤทธิ์ ชุ่มประดูทางเข้าวัดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กสวยงาม

การคมนาคม มีถนนเข้าถึงวัดสะดวก ถนนที่ผ่านวัดบึงบัว คือ ถนนคุ้มเกล้า แยกมาจากถนนฉลองกรุง ผ่านถนนเจ้าคุณทหาร ผ่านวัดบึงบัวตรงไปยังถนนสุวินทวงศ์ เขตมีนบุรี ส่วนลำคลองนั้นมิใช่ใช้เล็กน้อยเพราะถนนมีความสะดวกกว่า

8. วัดอุทัยธรรมาราม

วัดอุทัยธรรมาราม เดิมชื่อว่า วัดสารีบุตรธรรมาราม ตั้งอยู่ริมคลองแจ็กฝั่งเหนือ หมู่ที่ 11 แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

พื้นที่ภูมิประเทศ บริเวณรอบ ๆ วัดอุทัยธรรมาราม เป็นที่ราบลุ่มประชากรมีอาชีพทำนา

อาณาเขต มีพื้นที่ก่อสร้างเสนาสนะ จำนวน 8 ไร่

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศใต้ ติดกับคลองแจ็ก

ได้รับอนุญาตให้ตั้งเป็นวัดสามัญตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2538 และใช้ชื่อวัดว่า **วัดอุทัยธรรมาราม**

เสนาสนะ เริ่มตั้งแต่เป็นสำนักสงฆ์สารีบุตร ท่านเจ้าสำนักสงฆ์องค์แรก คือ พระอาจารย์หยิบ ได้เริ่มมาวางรากฐานกับเจ้าของที่ดินประชาชนในท้องถิ่นร่วมแรงร่วมใจด้วยความศรัทธาก่อสร้างเสนาสนะที่จำเป็นจากอาคารชั่วคราว เป็นอาคารถาวร ปัจจุบันนี้มีกุฏิที่พักอาศัยเรือนไม้ และตึกเพิ่มขึ้น ศาลาการเปรียญกว้างขวาง มีกุฏิเดี่ยวสำหรับปฏิบัติธรรมบำเพ็ญเพียร 10 กว่าหลัง

ทางกมนาม เป็นวัดที่สร้างใหม่การไปมาอาจจะดูว่าไกลแต่การเดินทางถึงวัดได้สะดวกดี ทางลำคลอง คลองแจ็ก ดิคหน้าวัดเดินทางไปยังคลองลำปลาทิวติดต่อกันไปยังคลองประเวศบุรีรมย์ ริมคลองแจ็กมีทางเท้าคอนกรีตจากวัดไปปากคลองลำปลาทิว ข้ามไปสู่ถนนคลองกรุง ถนน มีถนนเข้าถึงวัดได้สะดวก มี 2 ทาง คือ แยกจากถนนคลองกรุงใกล้วัดสุทธาโภชน์ และแยกจากซอยหลังวัดพลมานีย์

9. วัดพลมานีย์

ที่ตั้ง วัดพลมานีย์ อยู่เลขที่ 2 หมู่ 2 แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งเหนือ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ บริเวณพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพการงานา ปัจจุบันทำนาลดลง ทำนาไม่ได้ผลเท่าที่ควร

อาณาเขตของวัดพลมานีย์ มีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 12 ไร่ มีที่ดินธรณีสงฆ์ 100 ไร่ อาณาเขตบริเวณก่อสร้างเสนาสนะ

ทิศเหนือ	ติดกับโรงเรียนวัดพลมานีย์
ทิศตะวันออก	ติดกับที่ดินเอกชน
ทิศตะวันตก	ติดกับถนนประชาพัฒนา
ทิศใต้	ติดกับคลองประเวศบุรีรมย์

เสนาสนะ อาคารสถานที่ได้รับแรงศรัทธาจากประชาชน และลูกหลานเครือญาติของผู้สร้างวัด ได้ร่วมกับบูรณะ ปฏิสังขรณ์ ปรับปรุงมาตลอดจนปัจจุบันนี้ มีอาคารถาวรมั่นคงในการประกอบพิธีทางศาสนาจำนวนมาก

การกมนาม ไปมาสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ

1. คลอง ที่ยังมีผู้ใช้ลำคลองเป็นทางสัญจรมี คลองประเวศบุรีรมย์ คลองลำปลาทิว คลองหัวตะเข้

2. ถนน มีถนนเข้าถึงวัด แยกจากถนนหลวงแพ่ง

10. วัดสุทธาโภชน์

ที่ตั้ง วัดสุทธาโภชน์ ตั้งอยู่เลขที่ 132 หมู่ที่ 7 แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพพื้นที่ วัดสุทธาโภชน์ ตั้งอยู่ริมคลองลำปลาทิวฝั่งตะวันออกติดกับปากคลองมอญ พื้นที่ราบลุ่ม ประชาชนมีอาชีพในการทำนา

อาณาเขต วัดสุทธาโภชน์ มีที่ดินสร้างเสนาสนะ 18 ไร่ มีที่ธรณีสงฆ์ 52 ไร่เศษ

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันออก ติดกับโรงเรียนวัดสุทธาโภชน์

ทิศตะวันตก ติดกับคลองลำปลาทิว

ทิศใต้ ติดกับคลองมอญ

การสร้างวัด วัดสุทธาโภชน์ เดิมมีชื่อว่า **วัดสุทธาวาส** ตั้งอยู่ริมคลองมอญฝั่งเหนือ ห่างจาก
คลองลำปลาทิวประมาณ 1 กิโลเมตร

ท่านเจ้าจอมมารดาคลั่น พระสนมเอกของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาล
ที่ 4 แห่งราชวงศ์จักรี ได้ยกที่ดินสร้างวัด ร่วมกับราษฎร มีสมิงขุนไชยะ (อง เพชรน้อย) เป็นนายก
องนาของเจ้าจอมมารดาคลั่น เป็นหัวหน้าในการดำเนินการก่อสร้าง ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา
เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2437 (ร.ศ.113)

ต่อมาท่านเจ้าจอมมารดาคลั่น กับท่านเจ้าอาวาสอาจารย์มหาอ่อน มหาภักขยาโณ เห็นว่าที่ตั้ง
วัด ไม่สะดวกกับราษฎรที่เดินทางมาประกอบกรบุญทางศาสนา เพราะคลองมอญเป็นคลองเล็ก
ในฤดูแล้งน้ำน้อย ใ้เรือเดินทางไม่สะดวก จึงได้ย้ายวัด โดยทำการรื้อถอนกุฏิ พระอุโบสถ (คาดว่า
คงก่อสร้างด้วยไม้) และอาคารอื่น ๆ ที่ใช้ในการศาสนา มาก่อตั้งที่ปากคลองมอญ ริมคลอง
ลำปลาทิวฝั่งตะวันออก เมื่อพ.ศ.2455 มีมรรคทายก อ้อด ไชยนุช เป็นหัวหน้าผู้ดำเนินการ ได้รับ
พระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2459 รัตน โกสินทร์ศก 135 ใช้ชื่อวัดว่า
วัดสุทธาโภชน์ ซึ่งหมายความว่า เป็นวัดที่ตั้งอยู่ในสถานที่ที่มีข้าวปลาอุดมสมบูรณ์ดี

ท่านเจ้าจอมมารดาคลั่นเป็นมีศรัทธาเลื่อมใสพุทธศาสนาได้สร้างวัดสุทธาโภชน์ ถวายเป็น
พุทธบูชาในศาสนา ท่านได้ปลูกสร้างตำหนักใกล้เคียงกับวัดเพื่อใช้เป็นที่พักในคราวที่มาบำเพ็ญ
กุศล จัดการทอดกฐินประจำปี ตลอดอาศัยของท่าน ตำหนักนี้ได้ชำรุดทรุดโทรมไปตามเวลา
ที่ดินบริเวณนี้ทายาทได้ยกถวายให้เป็นที่ดินของวัด (ปัจจุบันเป็นที่ก่อสร้างอาคารเรียน โรงเรียน
วัดสุทธาโภชน์)

เสนาสนะ ของวัดสุทธาโภชน์ ตั้งแต่มาก่อสร้างที่ใหม่ได้ก่อสร้างบูรณะตลอดมาจนสภาพ
มั่นคงถาวรและสวยงาม เพียงพอแก่การประกอบศาสนกิจ พระอุโบสถอาคารทรงไทยก่ออิฐถือปูน
ภายในมีภาพวาดเกี่ยวกับพุทธศาสนา พระเจดีย์ก่ออิฐถือปูน 2 องค์ สูง 6 เมตร องค์หนึ่ง เจ้าจอม
มารดาคลั่นเป็นผู้สร้าง อีกองค์หนึ่ง พระมหาอ่อนเจ้าอาวาสเป็นผู้สร้าง อาคารอื่น ๆ ศาลาการเปรียญ
กุฏิ หอสวดมนต์ ซุ้มแม่พระธรณี ศาลาท่าน้ำทรงไทยทรงจตุรมุข ฌาปนสถาน พร้อมศาลาประกอบ
กิจกรรม ริมคลองสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพังโดยรอบบริเวณวัด

การกมนาม

1. ทางน้ำ คลองลำปลาทิว ที่ผ่านหน้าวัดออกไปยังตลาดหัวตะเข้ สำนักงานเขตลาดกระบัง
และไปยังเขตนองจอกได้ ยังมีเรือสัญจรอยู่มากพอสมควร

2. ถนน มีถนนแยกจากถนนฉลองกรุงเข้าถึงวัด สะควกสบาย มีถนนผ่านวัดออกไปถนน เลียบคลองมอญ

11. วัดราชโกษา

ที่ตั้ง วัดราชโกษา ตั้งอยู่เลขที่ 158 หมู่ที่ 1 แขวงจุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ วัดราชโกษาอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ฝั่งใต้ใกล้กับตลาดหลวงแพ่ง มีถนนจากเขตลาดกระบังผ่านหลังวัด และถนนซอยหลวงแพ่งแยกผ่านทางทิศตะวันออกของวัด ไปเชื่อมต่อกับถนนจุมทอง ลำด้อยตั้ง ไปยังถนนสุวินทวงศ์ เขตหนองจอกได้ พื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบ ลุ่ม ประชาชนมีอาชีพการทำนา

อาณาเขตของวัด มีพื้นที่ก่อสร้างเสนาสนะ จำนวน 17 ไร่ ที่ธรณีสงฆ์ 7 ไร่เศษ

ทิศเหนือ ติดคลองประเวศบุรีรมย์

ทิศตะวันออก ติดถนนซอยหลวงแพ่ง

ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศใต้ ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด สร้างเมื่อ ร.ศ.122 ตรงกับ พ.ศ.2447 โดยท่านพระยาเพชรพิไชย (ทองจีน) และ คุณหญิงเพชรพิไชย (เย็น) ผู้เป็นต้นตระกูลนามสกุลพระราชทาน จารุจินดา ได้ศรัทธาเลื่อมใสใน บวรพุทธศาสนา ได้อุทิศที่ดินสร้างวัดไว้เป็นพุทธบูชา ได้ตั้งชื่อวัดตามบรรดาศักดิ์ของท่านผู้สร้าง ว่า วัดพระยาเพชรพิไชย ใกล้กับวัดยังมีคลองขุดแยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ไปทางใต้ มีชื่อคลอง ว่า คลองพระยาเพชร ชื่อนี้ยังคงใช้มาจนทุกวันนี้

ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อวัดเป็น วัดราชโกษา และใช้มาจนปัจจุบัน การเปลี่ยนชื่อวัดนี้ ตามหลักฐานจากหนังสือประวัติวัดทั่วราชอาณาจักร เล่ม 2 ของกรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ พิมพ์เมื่อ พ.ศ.2526 ได้กล่าวไว้ว่า ท่านพระยาเพชรพิไชย ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ เป็นพระยา ราชโกษา ชื่อวัดจึงเปลี่ยนชื่อตามไปด้วย ในสมัยพระอาจารย์อิมเป็นเจ้าอาวาส

ผู้ถือสายสกุล จารุจินดา ได้ติดตามค้นหาวัดราชโกษา เพื่อจะได้มีโอกาสทะนุบำรุงวัด พุทธศาสนา ที่บรรพบุรุษได้ก่อสร้างไว้ จนคุณยายภัทร จารุจินดา (ผู้เป็นบุตรเจ้าพระยาสุรบดีนทร เป็นหลานพระยาเพชรพิไชย) และคุณหญิงอ้อม ได้มาพบวัดราชโกษาโดยบังเอิญ หลังจากได้เสาะหา อยู่เป็นเวลานาน และได้พบสนทนากับท่านพระครูมานิตย์ธรรมคุณ เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน

นับว่าเป็นความ โชคดีของวัดราชโกษา ที่เครือญาติผู้ก่อตั้งวัดนี้ไว้ได้กลับมาร่วมทะนุบำรุง พุทธศาสนาตามบรรพบุรุษให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าต่อไป

ประวัติหลวงพ่อดำ

หลวงพ่อดำเป็นพระพุทธรูปปฏิมากร ที่ประดิษฐานอยู่ในอุโบสถวัดราชโกษา แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ชาวพุทธแถวย่านวัดราชโกษา แขวงชุมทอง ทับยาว คลองเจ้า บางป่อ บางพลี กาลหลง หัวตะเข้ ให้ความเคารพนับถือ ชาวพุทธแถวนี้ที่มีปัญหาอะไร ส่วนใหญ่มักจะจุดรูปเทียนบอกหลวงพ่อกับคุ้มครองป้องกันอันตรายต่าง ๆ มักจะได้ผลตามปรารถนา ประชาชนแถวย่านวัดราชโกษาให้ความเคารพนับถือมาก

เสนาสนะ ตั้งแต่สร้างวัดมา ทางวัดได้บำรุง ปรับปรุง ก่อสร้างอาคารที่จำเป็นในการประกอบกิจกรรมทางศาสนา มีความมั่นคงถาวรตามลำดับ เช่น กุฏิ ที่พักอาศัยของพระภิกษุสามเณรมีเพียงพอ มีศาลาการเปรียญ ศาลาพักผ่อนริมคลอง หอสมุดมนต์ ศาลาประกอบกิจกรรมทางศาสนา อีกหลายหลัง ฌาปนสถาน พร้อมอาคารประกอบพระอุโบสถทรงไทยได้รับการรักษาบำรุง มีสภาพที่มั่นคง ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2466 และทำการผูกพัทธสีมา พ.ศ.2499 ในพระอุโบสถของวัดราชโกษามีพระพุทธรูปองค์ประธานเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย มีซุ้มเรือนแก้วหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ ตามคำบอกเล่าของท่านผู้ใหญ่ เล่ากันว่าสร้างราว พ.ศ.2460 มีหลวงตาดำ เป็นหัวหน้าในการหล่อพระพุทธรูปครั้งนี้ ประชาชนเรียกพระประธานว่า หลวงพ่อดำ ที่ให้ความคุ้มครองป้องกันอันตรายหรือจะขอให้ความช่วยเหลือก็บอกกล่าวอธิษฐานต่อหลวงพ่อกับคุ้มครองตามที่ได้ปรารถนา เป็นที่พึ่งของประชาชน

การคมนาคม

1. คลอง คลองที่ยังมีประชาชนยังใช้กันอยู่ใกล้กับวัด คือ

คลองประเวศบุรีรมย์ อยู่หน้าวัด ไปยังตลาดหัวตะเข้ เขตลาดกระบัง และไปยังอำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการได้

คลองพระยาเพชร แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ไปทางใต้ไปจังหวัดสมุทรปราการ

คลองหลวงแพ่ง เป็นคลองแยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ไปทางเหนือสู่เขตหนองจอก และยังเป็นคลองแบ่งเขตระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดฉะเชิงเทรา

คลองตาสอน แยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ไปทางเหนือ

คลองกาลหลง เป็นคลองแบ่งเขตระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดสมุทรปราการ

2. ถนน เข้าถึงวัดราชโกษาได้สะดวก ถนนที่ผ่านวัดราชโกษาคือเชื่อมถนน อำเภอ บางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ ไปยังจังหวัดฉะเชิงเทราได้

ถนนชุมทองลำต้อยติ่ง แยกจากถนนหลวงแพ่งผ่านวัด ไปยังเขตหนองจอกสู่ถนน สุวินทวงศ์

12. วัดชุมทอง

ที่ตั้ง วัดชุมทอง ตั้งอยู่เลขที่ 11 หมู่ที่ 5 แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สภาพภูมิประเทศ วัดชุมทอง ตั้งอยู่ริมคลองตาสอนฝั่งตะวันออกคลองนี้แยกมาจากคลอง
ประเวศบุรีรัมย์ ในฤดูแล้งน้ำจะน้อยบางปีก็แห้งใช้สัญจรไม่ได้สะดวก ประชาชนทั่วไปมีอาชีพ
ในการทำนา

อาณาเขต วัดชุมทองมีที่ดินสร้างเสนาสนะ 11 ไร่เศษ และมีคลองตาสอนไหลผ่านกลาง
ที่ดินจึงเป็นการแบ่งที่ดินของวัดนี้เป็นสองส่วน

ทิศเหนือ	ติดกับที่ดินเอกชน
ทิศตะวันออก	ติดกับที่ดินเอกชน
ทิศตะวันตก	ติดกับที่ดินเอกชน
ทิศใต้	ติดกับทางรถไฟสายตะวันออก กิโลเมตรที่ 38

การสร้างวัด วัดชุมทอง สร้างเมื่อ พ.ศ.2459 มีนายทอง นางเจียม คงชุ่ม มองที่ดินเพื่อสร้าง
วัด ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2467 ต่อมาได้จัดสร้าง
พระอุโบสถใหม่ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งใหม่ พ.ศ.2530

เสนาสนะ การก่อสร้างอาคารวัดของวัดได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างอาคารให้มั่นคง
ถาวรเพิ่มขึ้นให้เพียงพอในการประกอบกิจกรรมทางศาสนา และบำเพ็ญบุญของพุทธบริษัท
พระอุโบสถทางไทย กุฏิที่พักอาศัย ศาลาพักร้อนทำน้ำ และกำลังก่อสร้างศาลาการเปรียญเป็นอาคาร
ถาวร แทนศาลาการเปรียญหลังเดิมที่สร้างด้วยไม้ซารูคมากแล้ว

ในพระอุโบสถมีองค์พระพุทธรูปประธาน เป็นพระที่ก่อด้วยอิฐถือปูนลงรักปิดทอง
ประชาชนเรียกว่า หลวงพ่อขาว เป็นที่เคารพสักการะนับถือว่าท่านศักดิ์สิทธิ์ ท่านเจ้าอาวาส
องค์ปัจจุบัน เล่าให้ฟังว่า หลวงพ่อขาวนี้ มีตา ยาย ที่อาศัยอยู่ใกล้กับวัดระฆังโฆสิตาราม ได้มาสร้าง
ถวายเป็นวัด มีหน้าตักกว้าง 160 เซนติเมตร

การคมนาคม

1. คลอง มีเรือสัญจรไปมาอยู่มากพอสมควร แต่ถ้าคลองที่ผ่านวัดจะใช้สะดวกในฤดูน้ำมาก
ในฤดูน้ำแห้งคลองใช้ไม่ได้ คลองตาสอนผ่านวัดไปคลองประเวศบุรีรัมย์ ไปตลาดหลวงแพ่ง
ไปสำนักงานเขตลาดกระบัง

2. ถนน ไปยังวัดชุมทอง แยกจากถนนหลวงแพ่ง ผ่านวัดราชโกษา ก่อนแล้วไปถนน
ชุมทอง-ลำต้อยตั้ง ผ่านวัด

3. ทางรถไฟ รถไฟสายตะวันออกผ่านวัดชุมทอง จอดสถานีรถไฟคลองหลวงแพ่ง ห่างจาก
วัดประมาณ 1 กิโลเมตร และจากสถานีรถไฟนี้ ไปวัดราชโกษาได้

13. วัดทิพพาวาส

ที่ตั้ง วัดทิพพาวาส ตั้งอยู่เลขที่ 65 หมู่ที่ 7 แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
สังกัดคณะสงฆ์ ธรรมยุติกนิกาย

สภาพภูมิประเทศ ตั้งอยู่ริมคลองลำกอไผ่ ฝั่งตะวันออกอยู่ใกล้นิคมอุตสาหกรรม
ลาดกระบัง ซึ่งมีเนื้อที่นับพันไร่ สร้างโรงงานอุตสาหกรรม ที่ดินการทำนาก็เหลือน้อยลง การทำนา
ไม่ได้ผลดี

อาณาเขต วัดทิพพาวาสมีที่ดินก่อสร้างเสนาสนะ 20 ไร่ ที่ธรณีสงฆ์ 36 ไร่

ทิศเหนือ ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดกับคลองลำกอไผ่

ทิศใต้ ติดกับที่ดินเอกชน

การสร้างวัด วัดทิพพาวาส สร้างเมื่อ พ.ศ.2429 เดิมวันนี้มีชื่อเรียกว่า วัดลำกอไผ่ หรือ
วัดต้นไทร การเรียกชื่อวัดคงจะเรียกกันตามสภาพแวดล้อมเดิมที่มองเห็นว่า วัดตั้งอยู่ในบริเวณที่มี
ต้นไผ่และต้นไทรมาก แม้ชื่อคลองที่อยู่ติดกับวัดก็มีชื่อคลองลำกอไผ่และยังมีชื่อเรียกกันในกลุ่ม
ชุมชนว่า วัดมอญใน บริเวณนี้มีคนไทยรามัญอยู่และยังใช้ภาษารามัญพูดกันอยู่มาก การเปลี่ยนชื่อ
วัดเป็น ทิพพาวาส เป็นมาอย่างไร ไม่มีหลักฐาน ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 4 เมษายน
พ.ศ. 2432 โบลต์เป็นไม้สักทอง ทั้งหลังมีหนึ่งเดียวในเขตลาดกระบัง ที่รักษาความเป็นเอกลักษณ์
ของวัดไว้เป็นอย่างดียิ่งมาจนถึงบัดนี้

เสนาสนะ ทางวัดได้บูรณะปฏิสังขรณ์ พัฒนามาตลอดปัจจุบันนี้ทางวัดมีอาคารที่มั่นคง

พระอุโบสถ เป็นอาคารไม้สักทองทั้งหลัง รูปทรงไทย ไม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิม มีอายุการใช้
งานยืนยาวจนบัดนี้ ศาลาการเปรียญ สูง 2 ชั้น กุฏิที่พักอาศัยมั่นคงถาวร ศาลาที่พักกรมคลอง
หอสวดมนต์ ฉาปนสถานพร้อมศาลาประกอบพิธี หอระฆัง

การคมนาคม

1. คลอง คลองลำกอไผ่ ที่ผ่านวัดยังมีผู้ใช้กันอยู่มากพอสมควร คลองนี้ติดต่อไปยังคลอง
ลำปลาทิว แขวงทับยาว ไปสู่ตลาดหัวตะเข้ได้
2. ถนน เข้าถึงวัดสะดวก แยกจากถนนฉลองกรุงเข้าวัดและถนนนี้ผ่านข้างวัดข้ามคลอง
ลำกอไผ่ไปสู่บริเวณนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

5.6 อภิปรายผล

1. ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้กับชุมชนเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคือ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น เนื่องจากเขตลาคกระบังมีอาคารสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เช่น อาคารประเภทพักอาศัย จะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาวบ้าน มีชุมชนนับถือศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม และยังมีสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ที่สามารถให้นักท่องเที่ยวศึกษาและเข้าใจสภาพ สังคมของพื้นที่หรือชุมชน ได้อย่างเข้าใจ เพราะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของ ปรากฏการณ์ทางสังคม แสดงถึงการดำเนินชีวิตของชุมชนที่มีความแตกต่างกันทั้งรูปแบบอาคาร และวัฒนธรรม ปัจจุบันวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ได้ถูกรื้อถอน ทำลาย และได้มีการ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงไปมาก ชุมชนลาคกระบังมีลักษณะเป็นสถาปัตยกรรม เป็นอาคารแบบ เรือนแถวไม้ริมคลองที่แสดงความเป็นอยู่ในอดีต เรือนทรงไทย โรงสีริมน้ำ เรือนไทยประยุกต์ ศาลาทำน้าหลากหลายรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะตัว มีคุณค่า จิตรกรรมฝาผนัง วัดปลูกศรัทธา การรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณีและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อสร้าง รายได้ให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ สรรวดี เจริญชาติ (2550)

2. มีวัดต่าง ๆ จำนวนมากที่อยู่ริมคลอง ในวัดแต่ละวัดมีพระพุทธรูปใหญ่ๆ วัดส่วนใหญ่ อยู่ริมคลอง ส่วนใหญ่มีประชาชนให้อาหารปลาที่หน้าวัด เช่น วัดลาคกระบัง วัดสังฆราชา วัดปลูก ศรัทธา วัดสุทธาโภชน วัดลาคกระบัง วัดราชโกษา เป็นต้น มีโรงเจเฮ้งตัวและโรงเจเทียนป้อฮกตั้ง เป็นที่นับถือของคนจีน นอกจากนี้ตลาดหัวตะเข้ ตลาดหลวงแพ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ อีกด้วย

ผลงานวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดหน่วยประชาสัมพันธ์ สำหรับนักท่องเที่ยวประจำสนามบินสุวรรณภูมิ และมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวต่างประเทศ มีป้อม ยาม ศูนย์บริการด้านสุขภาพ ดูแลรักษาสุขภาพของนักท่องเที่ยว และจัดให้มีศูนย์บริการรถไฟฟ้า เข้าสู่สนามบิน เนื่องจากสนามบินสุวรรณภูมิได้ตั้งอยู่บริเวณเขตลาคกระบัง ประชาชนจึงเล็งเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมที่ทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จำเป็นจะต้องมีการเตรียมหน่วยบริการต่าง ๆ ให้มี ความพร้อมเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาหาข้อมูลข่าวสารและจำเป็นต้องมีการให้บริการด้าน ต่าง ๆ

ผลงานวิจัยพบว่า กิจกรรมเพื่อส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว คือ 1. จัดให้มีการรณรงค์การป้องกันการปล่อยน้ำเสียในลำคลอง 2. การจัดให้มีการเก็บหรือทำลาย ผักตบชวาที่อยู่ในลำคลอง 3. จัดให้มีศูนย์ป้องกันความปลอดภัย 4. การสร้างแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ 5. จัดให้มีป้ายบอกเส้นทางจราจรเข้าสู่สนามบิน เนื่องจากการท่องเที่ยวจะให้ความยั่งยืนตลอดไป จำเป็นต้องรักษาสิ่งแวดล้อมให้สวยงามและมีความสะอาด ทั้งทางน้ำและทางบก ตลอดจน สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลาย เพื่อให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาศึกษาหาความรู้ทางด้าน วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ประเพณีท้องถิ่น

ผลงานวิจัยยังพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง คือ

1. การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก
2. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว
3. การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์

ทั้ง 3 ตัวแปรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ เนื่องจากเขตลาดกระบังอยู่ใกล้สนามบินสุวรรณภูมิ ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา หากได้รับการบริการและอำนวยความสะดวกในเรื่องข่าวสารข้อมูลและช่วยส่งเสริมในการเผยแพร่ในรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวก็จะช่วยทำให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศมากขึ้น

นอกจากนี้ผลงานวิจัยยังพบว่า รูปแบบแผนผังเส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบังเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับสนามบินสุวรรณภูมิให้กับชาวไทยและต่างประเทศ มี 1 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ แบ่งออกเป็น 4 เส้นทาง เส้นทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบังสำหรับแหล่งท่องเที่ยว

เส้นทาง	จุดเริ่มต้น - จุดสิ้นสุด	ระยะเวลา (ชม.)	แหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรม
1	1.1 ตลาดหัวตะเข้ ลงเรือตลาดหัวตะเข้ → พิพิธภัณฑ์หลวงพรต	45 นาที	- เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์หลวงพรต ท่านเลี่ยม - อนุสาวรีย์หลวงพรต ท่านเลี่ยม
	1.2 เขตลาดกระบัง ลงเรือท่าเรือเขตลาดกระบัง → เยี่ยมชมวัดปลูกศรัทธา	1 ชั่วโมง	- ชมภาพจิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ - กราบไหว้พระสารีริกธาตุ - ชมฝูงปลา
	1.3 วัดปลูกศรัทธา ลงเรือท่าเรือวัดปลูกศรัทธา → วัดลาดกระบัง	1 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อบัว - ทำบุญสังฆทาน - ชมฝูงปลา
	ลงเรือกลับ		
2	2.1 ท่าเรือหัวตะเข้ ลงเรือท่าเรือตลาดหัวตะเข้ → วัดราชโกษา	1 ชั่วโมง 30 นาที	- ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง - สักการะหลวงพ่อดำ - ชมฝูงปลา
	2.2 วัดราชโกษา ออกจากวัดราชโกษา → ตลาดคลองสวน 100 ปี	3 ชั่วโมง	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น - สินค้า OTOP - เยี่ยมชมวิถีชีวิตริมคลอง - กาแฟโบราณ - ชิมอาหารอร่อย
	ลงเรือกลับ		
3	3.1 ท่าเรือหัวตะเข้ ลงเรือท่าเรือตลาดหัวตะเข้ → วัดหัวคู	45 นาที	- ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง - สักการะหลวงพ่ोजิว - จิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ
	3.2 วัดหัวคู ออกจากวัดหัวคู → วัดศรีวรีน้อย	30 นาที	- เยี่ยมชมอุโบสถวัดศรีวรีน้อย
	3.3 วัดศรีวรีน้อย ออกจากวัดศรีวรีน้อย → วัดบางพลีใหญ่	3 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อดำ
	3.4 วัดบางพลีใหญ่ ลงเรือวัดบางพลีใหญ่ → ตลาดคลองสวน 100 ปี	2 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - ชิมอาหารอร่อย

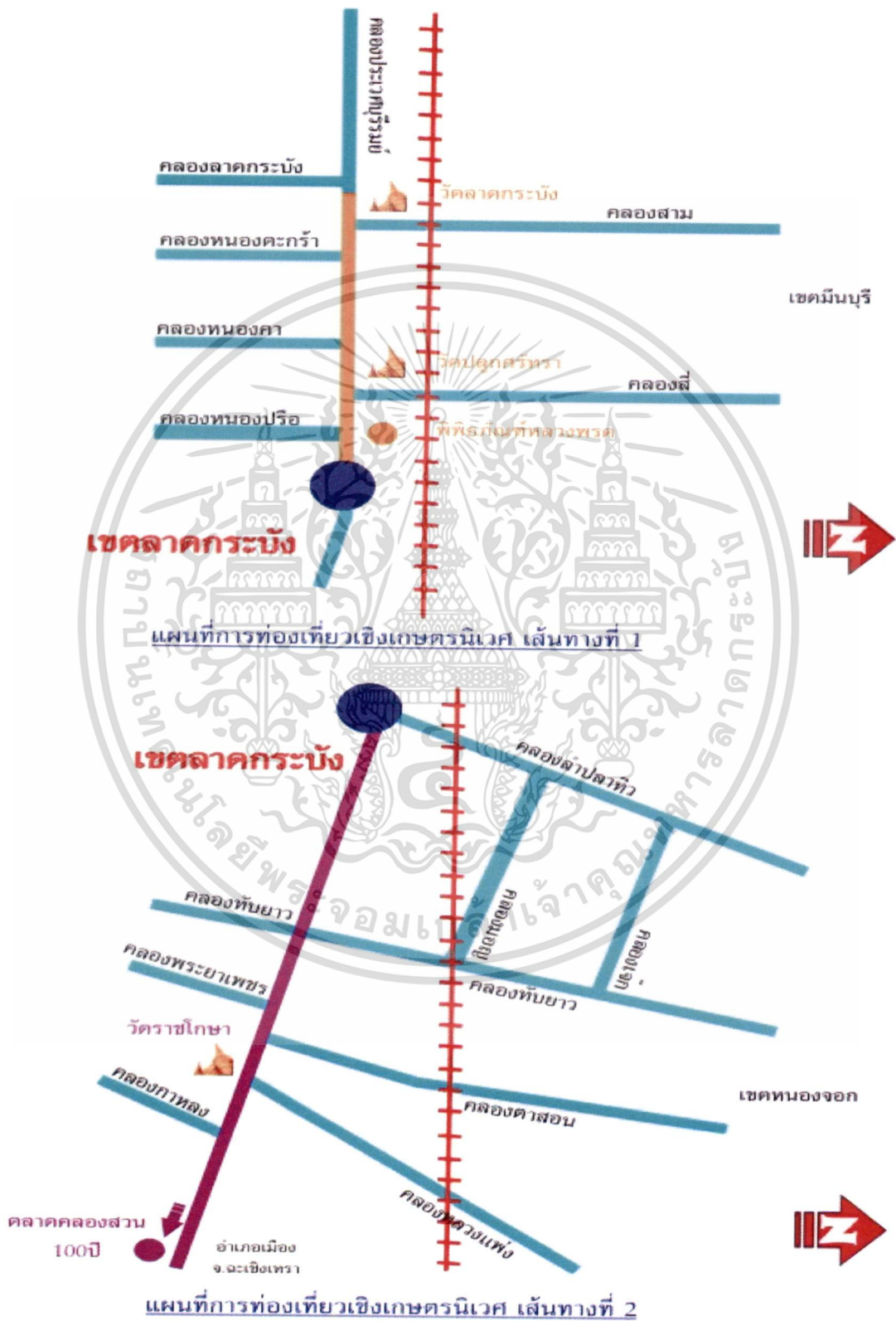
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

				- จิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ
	3.2 วัดหัวคู	ออกจากวัดหัวคู → วัดศรีวารีน้อย	30 นาที	- เยี่ยมชมอุโบสถวัดศรีวารีน้อย
	3.3 วัดศรีวารีน้อย	ออกจากวัดศรีวารีน้อย → วัดบางพลีใหญ่	3 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อดุ
	3.4 วัดบางพลีใหญ่	ลงเรือวัดบางพลีใหญ่ → ตลาดคลองสวน 100 ปี	2 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - ชิมอาหารอร่อย
เส้นทาง		จุดเริ่มต้น - จุดสิ้นสุด	ระยะเวลา (ชม.)	แหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรม
	ลงเรือกลับ			
4	4.1 ท่าเรือหัวตะเข้	ลงเรือท่าเรือตลาดหัวตะเข้ → วัดสุทธาโกชน	1 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมนิทรรศการเรือโบราณ - สักการะอนุสาวรีย์เจ้าจอมมารคากลั่น - เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร มหานคร - ชมฝูงปลา
	4.2 วัดสุทธาโกชน	ออกจากวัดสุทธาโกชน → วัดทิพพาวาส	1 ชั่วโมง	- เยี่ยมชมพระอุโบสถไม้สักทอง - ชมฝูงปลา
	4.3 วัดทิพพาวาส	ออกจากวัดทิพพาวาส → วัดทองสัมฤทธิ์	30 นาที	- เยี่ยมชมพระอุโบสถ
	ลงเรือกลับ			

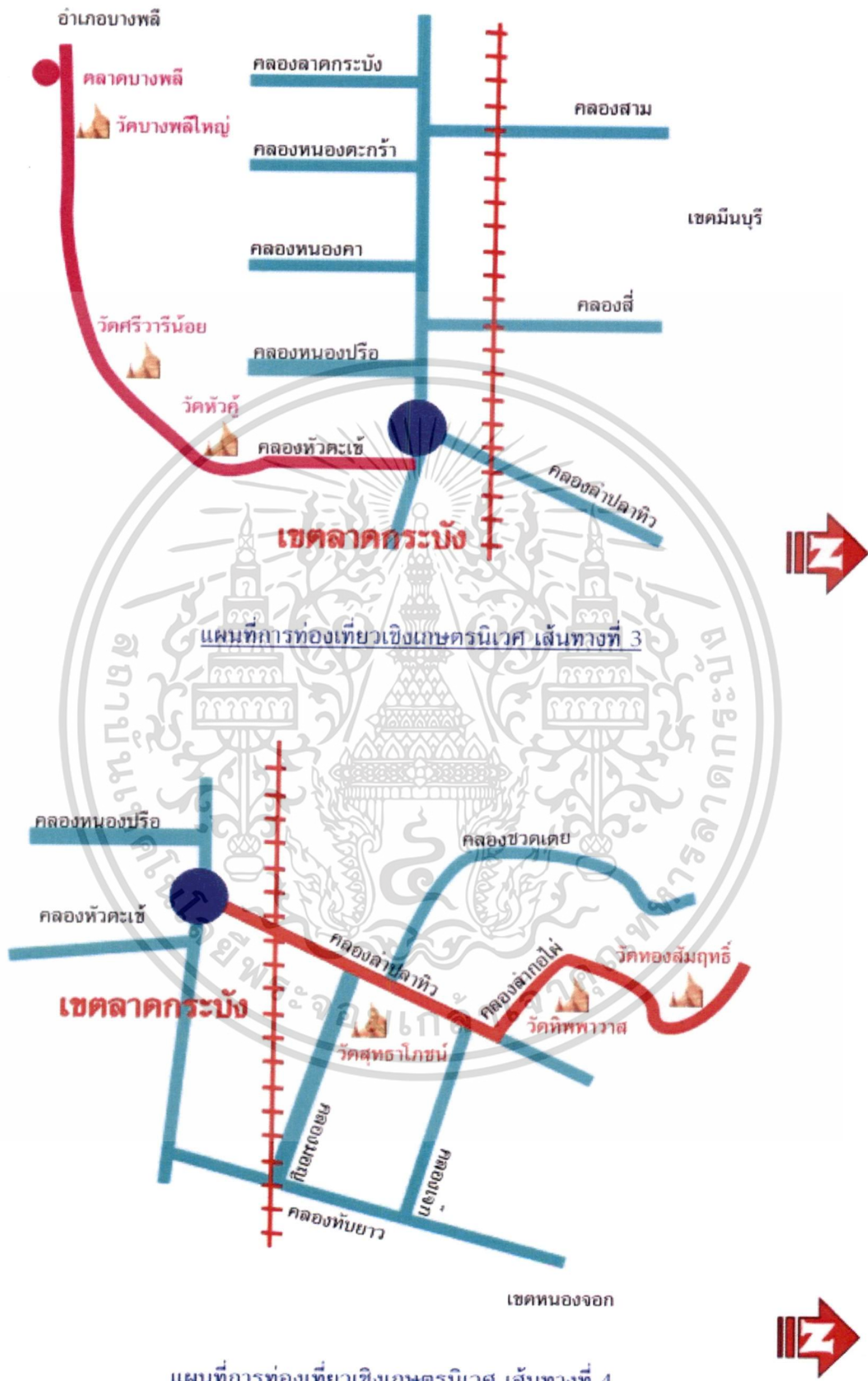
ผู้วิจัยได้เสนอ 4 เส้นทาง ผู้สนใจสามารถเลือกเส้นทางอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับตนเองย่อมได้ ปัจจุบันรัฐบาลได้มีถนนระหว่างเมือง (Motorway) กรุงเทพฯ-ชลบุรีสายใหม่ ถนนวงแหวนรอบนอก และการก่อสร้างระบบขนส่งมวลชนสาธารณะ (รถไฟฟ้า) เชื่อมโครงข่ายภายในย่านศูนย์กลางกรุงเทพฯ กับสนามบินสุวรรณภูมิผ่านเข้ามาในพื้นที่หรือใกล้กับพื้นที่เขตลาดกระบัง รัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวพักผ่อนสุดสัปดาห์ ให้กับประชากรกรุงเทพมหานครที่อยู่ในเมืองที่แออัดห่างไกลธรรมชาติ (เขตชั้นในและชั้นกลาง) โดยเฉพาะเยาวชนและกลุ่มประชากรสูงอายุและชาวต่างประเทศ ได้มาทัศนศึกษาด้วยการสัมผัสกับธรรมชาติชีวิตชนบทชานเมือง มีการฟื้นฟูธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การทำเกษตรสมัยใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางทั้ง 4 เส้นทาง ได้กำหนดแผนผังสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมของพื้นที่เขตลาดกระบังสำหรับแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.7 ข้อเสนอแนะ

1. เสนอแนะให้กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดประเภทของการท่องเที่ยวเพื่อบริการการท่องเที่ยวของแต่ละเส้นทาง ท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ ได้แก่

เส้นทาง	จุดเริ่มต้น - จุดสิ้นสุด	ระยะเวลา (ชม.)	แหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรม	
1	1.1 ตลาดห้วยตะเฒ่า	ลงเรือตลาดห้วยตะเฒ่า → พิพิธภัณฑสถานหลวงพระด	45 นาที	- เยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานหลวงพระด ท่านเลี่ยม - อนุสาวรีย์หลวงพระด ท่านเลี่ยม
	1.2 เขตตลาดกระบี่	ลงเรือท่าเรือเขตตลาดกระบี่ → เยี่ยมชมวัดปลูกศรัทธา	1 ชั่วโมง	- ชมภาพจิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ - กราบไหว้พระสารีริกธาตุ - ชมฝูงปลา
	1.3 วัดปลูกศรัทธา	ลงเรือท่าเรือวัดปลูกศรัทธา → วัดลาดกระบี่	1 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อดำ - ทำบุญสังฆทาน - ชมฝูงปลา
	ลงเรือกลับ			
2	2.1 ท่าเรือห้วยตะเฒ่า	ลงเรือท่าเรือตลาดห้วยตะเฒ่า → วัดราชโกษา	1 ชั่วโมง 30 นาที	- ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง - สักการะหลวงพ่อดำ - ชมฝูงปลา
	2.2 วัดราชโกษา	ออกจากวัดราชโกษา → ตลาดคลองสวน 100 ปี	3 ชั่วโมง	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น - สินค้า OTOP - เยี่ยมชมวิถีชีวิตริมคลอง - กาแฟโบราณ - ชิมอาหารอร่อย
	ลงเรือกลับ			
3	3.1 ท่าเรือห้วยตะเฒ่า	ลงเรือท่าเรือตลาดห้วยตะเฒ่า → วัดหัวคู	45 นาที	- ชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง - สักการะหลวงพ่อดำ - จิตรกรรมฝาผนังพุทธประวัติ
	3.2 วัดหัวคู	ออกจากวัดหัวคู → วัดศรีวารีน้อย	30 นาที	- เยี่ยมชมอุโบสถวัดศรีวารีน้อย
	3.3 วัดศรีวารีน้อย	ออกจากวัดศรีวารีน้อย → วัดบางพลีใหญ่	3 ชั่วโมง	- สักการะหลวงพ่อดำ
	3.4 วัดบางพลีใหญ่	ลงเรือวัดบางพลีใหญ่ → ตลาดคลองสวน 100 ปี	2 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมตลาดคลองสวน 100 ปี - ชิมอาหารอร่อย
	ลงเรือกลับ			
4	4.1 ท่าเรือห้วยตะเฒ่า	ลงเรือท่าเรือตลาดห้วยตะเฒ่า → วัดสุทธาโกชน	1 ชั่วโมง 30 นาที	- เยี่ยมชมนิทรรศการเรือโบราณ - สักการะอนุสาวรีย์เจ้าอมรมารดาถิ่น - เยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร - ชมฝูงปลา
	4.2 วัดสุทธาโกชน	ออกจากวัดสุทธาโกชน → วัดทิพพาวาส	1 ชั่วโมง	- เยี่ยมชมพระอุโบสถไม้สักทอง - ชมฝูงปลา
	4.3 วัดทิพพาวาส	ออกจากวัดทิพพาวาส → วัดทองสัมฤทธิ์	30 นาที	- เยี่ยมชมพระอุโบสถ
	ลงเรือกลับ			

2. สนับสนุนให้รัฐบาลจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับห้องน้ำ ป้ายบอกทาง และเส้นทางเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่

3. สนับสนุนให้รัฐบาลรักษาสิ่งแวดล้อมในลำคลองและถนน

4. สนับสนุนมีร้านอาหารของที่ระลึก

5. สนับสนุนให้มีการปรับปรุงสะพานข้ามคลอง และเส้นทางเชื่อมต่อเส้นทางท่องเที่ยว

6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมในการปลูกจิตสำนึกให้เยาวชนเกิดความรักและหวงแหนแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการมัคคุเทศก์ โครงการอบรมภาษาและศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

7. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

8. จัดให้มีการรณรงค์การป้องกันการปล่อยน้ำเสียในลำคลอง

9. จัดให้มีการทำลายผักตบชวาที่อยู่ในลำคลอง

10. จัดให้มีศูนย์ป้องกันความปลอดภัย

11. สนับสนุนให้มีการอนุรักษ์และการพัฒนาสภาพแวดล้อมชุมชน

12. สนับสนุนให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศของชุมชนลาดกระบัง

13. สนับสนุนให้มีการพัฒนาและปรับปรุงบ้านเรือนริมน้ำให้มีความสวยงาม

14. สนับสนุนให้มีการพัฒนาและปรับปรุงริมตลิ่งไม่ให้ดินถล่มลงมา

15. รัฐบาลควรจัดจุดศูนย์กลางของการเริ่มต้นทางเรือเพื่อการท่องเที่ยว

16. รัฐบาลควรกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวให้มีความชัดเจน

17. รัฐบาลควรอนุรักษ์กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประเพณีโบราณ เช่น ตักบาตรพระร้อยทางเรือที่วัดสุทธาโกชน์

18. ทางเดินชมตลาดต่าง ๆ ยังไม่เป็นระบบเพราะเดินไม่สะดวก

19. ควรสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ปลาสวยเพื่อให้ประชาชนนำอาหารปลา

20. รัฐบาลควรพัฒนาเส้นทางให้จักรยานชมธรรมชาติ เช่น การไปโรงเรียน สถาบันการศึกษา การเดินทางไป-กลับทางจักรยาน ควรที่จะติดต่อกับย่านต่าง ๆ ได้สะดวก เช่นเดียวกับทางเท้า ควรมีที่จอดรถจักรยานที่สะดวกและปลอดภัย ทางจักรยานที่ก่อสร้างขึ้นในบริเวณพื้นที่ริมคลองนี้นอกจากจะมีทัศนียภาพในการขับขี่เพลิดเพลินแล้ว ยังควรส่งเสริมให้ประชาชนสามารถขี่จักรยานได้อย่างปลอดภัยจากยานพาหนะในถนนอีกด้วย การใช้จักรยานเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนได้ตระหนักถึงการร่วมมือกัน รักษาสภาพแวดล้อม ช่วยลดมลพิษทางอากาศ สร้างบรรยากาศที่ดีในชุมชน เรียนรู้วิธีการออกกำลังกายที่เพลิดเพลิน และก่อให้เกิดความสามัคคี

บรรณานุกรม

- กองการท่องเที่ยว สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร. 2546. คู่มือท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครฯ.
เอกสารเย็บเล่ม.
- กองวางแผนพัฒนาเมือง สำนักผังเมือง. 2550. ผลงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ. การประกวดแบบ
องค์ประกอบของศูนย์ชุมชนเมืองในพื้นที่ชานเมืองตะวันออกของกรุงเทพมหานคร.
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. [Online].
Available : <http://www.tat.or.th/thai/mise/environ/index.html>.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2507. Tourism Authority of Thailand. <http://www.tourismthailand.org>.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2528. งานเทศกาล ประเพณีที่น่าสนใจทางการท่องเที่ยว.
กรุงเทพฯ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2545. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา :
การท่องเที่ยว. จังหวัดนครราชสีมา.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม. 2547. โครงการพัฒนาตลาด
สามชุกในเชิงอนุรักษ์.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม. 2549. เส้นสายคลองสวน.
เอกสารเย็บเล่ม.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม. 2550. โครงการพัฒนาตลาด
คลองสวนในเชิงอนุรักษ์. เอกสารเย็บเล่ม.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม. 2550. การเผยแพร่วัฒนธรรม
การท่องเที่ยวทางเรือเขตลาคกระบัง.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม. 2550. ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม.
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม. 2550. หัวตะเข้ : วิถีชุมชน
ริมคลองในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน. บริษัท เจ สไมล์ ดีไซน์ จำกัด.
- คณะสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2537. โครงการจัดทำแผนการจัดการอนุรักษ์และ
ปรับปรุงสภาพแวดล้อมเมืองเก่าลพบุรี. กรุงเทพฯ : บริษัท สหธรรมิก จำกัด.
- ฉัตรภริมย์ สุรเชษฐ และวิภาวัลย์ ธาดาประทีป. 2550. “เขตลาคกระบัง : ศักยภาพเพื่อการ
ท่องเที่ยว.” หัวตะเข้ : วิถีชุมชนริมคลองในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน.
บริษัท เจ สไมล์ ดีไซน์ จำกัด.

- ชูศรี จามรมาร. **บทบาทของคลองในสมัยรัตนโกสินทร์**. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับพิเศษกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์
 ทองอยู่ แดงอินทวัฒน์. 2549. **ย่านตึก ลาดกระบัง**. กรุงเทพฯ : จินตาคูการพิมพ์.
- เบญจวรรณ อุบลศรี และทศพร โสตาบรล. 2550. “ชุมชนตลาดหัวตะเข้ : การพัฒนาตามศักยภาพเพื่อการท่องเที่ยว. หัวตะเข้ : วิถีชุมชนริมคลองในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน. บริษัท เจ สไมล์ ดีไซน์ จำกัด.
- เบญจวรรณ อุบลศรี และ สัตยชัย สุพิพัฒน์มงคล. 2550. “ชุมชนตลาดหัวตะเข้ : เส้นทางการท่องเที่ยว.” หัวตะเข้ : วิถีชุมชนริมคลองในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน. บริษัท เจ สไมล์ ดีไซน์ จำกัด.
- ปิยนาด บุญนาค ดวงพร นพคุณ และสุวัฒนา ธาตานิติ. 2535. **คลองในกรุงเทพฯ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แปลน โมทิฟ. 2545. **วัฒนธรรมขาน้ำลุ่มเจ้าพระยา**. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แปลน โมทิฟ.
- พงษ์ระพี เตชพาหพงษ์. 2542. **เรียนการใช้งานระบบเครือข่ายด้วยตนเอง**. กรุงเทพฯ : บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด.
- พิพัฒน์ หิรัญบัวนิชชากร. 2542. **ระบบการสื่อสารข้อมูลและเครือข่ายคอมพิวเตอร์**. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547. **นำเที่ยวชุมชนอัมพวาจังหวัดสมุทรสงครามโดยการเดินทางเท้าและจักรยาน**.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2544. **พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2549. **พัมพวา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาติ วินนิชจนกิจ. 2547. **แนวความคิดในการออกแบบชุมชนริมฝั่งลำตะคลองเพื่อการท่องเที่ยว** ในเขตเทศบาลนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมพล ดำรงเสถียร. 2545. **การออกแบบชุมชนเมือง : ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม** ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สรรวดี เจริญศาสตร์. 2550. “เรือนแถวไม้ริมน้ำ : คุณค่าสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและการท่องเที่ยว.” หัวตะเข้ : วิถีชุมชนริมคลองในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน. บริษัท เจ สไมล์ ดีไซน์ จำกัด.

สรรวดี เจริญศาสตร์. 2550. “เรือนแถวไม้ริมน้ำ : คุณค่าสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและการท่องเที่ยว.”

หัวตะเข้ : วิถีชุมชนริมคลองในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน. บริษัท เจ เอส โกลด์ ดีไซน์ จำกัด.

หน่วยวิจัยการอนุรักษ์และฟื้นฟูชุมชน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2549.

เที่ยวชุมชนอัมพวา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้